

தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை

சனிக்கிழமை, 1973 மார்ச் 24

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் திரு. பெ. சீனிவாசன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

1. வினாக்கள்—விடைகள்

வெள்ளிக்குறியிட்ட வினாக்கள்

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : முதல் இரண்டு கேள்வி களும் பின்னர் எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

Central Kitchens in Tirunelveli District

* 493 Q.—**THIRU S. SANGUMUTHU THEVAR :** Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state the total number of Central Kitchens functioning in Tirunelveli district at present ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் மத்திய சமையற்கூடம் அமைக்கப்படவில்லை.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மைய சமையற்கூடம் சென்னை மாநகரத்தில் பல பகுதிகளில் இருக்கின்றன. இதுமாதிரி மாவட்டத்தோறும் இல்லாவிட்டாலும் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் இதைத் துவங்க அரசு துரித நடவடிக்கை மேற்கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, மைய சமையற்கூடம் “கேர்” நிறுவனத்தின் ஆதரவோடு நிறுவப் படுகிறது. கேர் நிறுவனத்தார் ஒரு மைய சமையற்கூடம் அமைக்க இரண்டு இலட்ச ரூபாய் நிதிதவி அளிக்கிறார்கள். அவர்கள் செங்கற் பட்டு, தென்னார்க்காடு என்று மாவட்ட வரிசையாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கோரினார்கள். நான், எல்லா மாவட்டங்களிலும் சில இடங்களை பகிர்ந்து எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று சொன்னபோது, தங்களுடைய மெஷினரியை எல்லா இடங்களுக்கும் நகர்த்த முடியாது என்றும் படிப்படியாகப் போகவேண்டும் என்றும் சொன்னதன் காரணமாக, 1969-70-ம் ஆண்டில் 30 மைய சமையற்கூடங்களும், 1970-71-ம் ஆண்டில் 30 மைய சமையற்கூடங்களும் 1971-72-ம் ஆண்டில் 30 மைய சமையற் கூடங்களும் அமைப்பதற்கு அனுமதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சுட்டி முடிக்கப்பட்டவை தென்னார்க்காட்டில் 27, வடார்க்காட்டில் 3, தென்னார்க்காட்டில் 1, இப்பொழுது கப்பப்படுவை வடார்க்காட்டில் 20,

[1973 மார்ச் 24]

தென்னார்க்காட்டில் 10, ஆக, மற்றவை இனிமேல் கட்டப்பட வேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றன. மாவட்டங்கள் வரிசையாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று அவர்கள் கூறுவதன் காரணமாக அவர்களை மேலும் வற்புறுத்த இயலவில்லை. ஆகவே, படிப்படியாக வரும்போது 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் இந்தத் திட்டத்தை விரிவுப்படுத்த வேண்டும் என்பது நோக்கம்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கூறிய முறையைப் பார்க்கும்போது, இந்தத் திட்டம் தென் மாவட்டங்களை வந்து சேர்வதற்கு பல ஆண்டுகள் ஆகும் என்று தோன்றுகிறது. ஆகவே, ஒரு வேளை மாவட்டவாரியாக அதை அமைப்பதற்கு கேர் நிறுவனம் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்றாலுங்கூட, சென்னையைப்போல் பெரிய மாநகரமாக இருக்கும் மதுரையை அடுத்த இடங்களில் நிறுவ்வதற்கு அரசு ஆவன செய்யுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, முதலிலேயே குறிப்பிட்டேன், கேர் நிறுவனத்தோடு மைய சமையற்சுடம் அமைக்கப்படுகிறது என்று. கேர் நிறுவனத்தார் எப்படி விரும்புகிறார்களோ அந்த விருப்பப்படிதான் நிறைவேற்ற வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. முதலில் யோசனை சொல்லிப் பார்த்தேன். ஆனால் வரிசையாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று படிப்படியாக எடுத்துக்கொள்ளுகிற முயற்சியில்தான் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவர் அவர்களே, ஒவ்வொரு மாவட்டமாக எடுத்துக் கொள்ளப்படுவதாகச் சொன்னார்கள். செங்கற்பட்டைப் பொறுத்த வரையில் மொத்தம் எடுத்துக்கொள்வது 27 என்று அறிவித்தார்கள். வடார்க்காடு மாவட்டத்தில் 36 ஒன்றியங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றில் 3 ஒன்றியங்களில் ஏற்கெனவே எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது 20 எடுத்துக்கொள்ளப்போவதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆக, 23 தான் ஆகிறது. இன்னும் 13 எடுத்துக்கொண்டதற்குப் பிறகு அடுத்த மாவட்டத்திற்குப் போக நம்முடைய அரசு ஆலோசிக்குமா? உடனடியாக வடார்க்காடு மாவட்டத்தை முடித்து விடுவதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் எல்லையை ஒட்டி தென்னார்க்காடு மாவட்ட எல்லையும் வருகிறது; வடார்க்காடு மாவட்ட எல்லையும் வருகிறது. ஆக நகரும்போது வடார்க்காடு மாவட்ட எல்லையில்தான் நகரவேண்டும் என்று அவசியம் இல்லை. இரண்டு மாவட்டங்களிலும் சேர்த்து நகரலாம். அந்த வகையில் வடார்க்காடு மாவட்டத்தில் 20 ஒன்றியங்களும் தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் 10 ஒன்றியங்களும் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

திரு. ப. முத்துசாமி : இப்படிப்பட்ட அமைப்புக்கள் இல்லாத காரணத்தால் ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகளின் தாழ்வாரத்தில் வைத்து சமையல் நடத்துகிறார்கள். அதனால் பல பள்ளிகளில் இடைஞ்சல் ஏற்படுகிறது.

1973 மார்ச் 24]

ஆகவே, சமையலுக்கென்று தனியாக கட்டிடம் கட்ட யூனியனில் நிதி இருந்தால் இரண்டாயிரம் ரூபாய் வரையில் எடுத்துச் செலவிடலாம் என்று அரசு அனுமதி அளிக்க முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அதற்கான ஏற்பாடுகளும் ஆங்காங்கு இருக்கின்றன. ஊராட்சி மன்றமும், ஊராட்சி ஒன்றியமும், ஊர்ப்பொது மக்களும் நல்ல ஒத்துழைப்போடு இந்த பணியினை ஆற்ற முன்வரலாம். இப்படிப்பட்ட நல்ல காரியங்களுக்கு இடங்கொடுத்து உதவ ஊர்ப்பொதுமக்களும் முன்வர வேண்டும். படிப்படியாக கேர் நிறுவனத்தார் மைய சமையற்கூடம் அமைக்க முன்வரும்போது நிறைவுபெறும். அதுவரையில் இருக்கும் வாய்ப்பு வசதிகளை வைத்துத் தான் நாம் சமாவிக்க வேண்டும்.

திரு கா. காளிமுத்து : நடைபெற்று வருகிற சமையற்கூடம் அமைக்கும் திட்டம் வெற்றிகரமாகச் செயல்படுகிறதா? அவ்வாறு செயல்பட்டால் தமிழகம் முழுவதும் இந்தத் திட்டத்தை குறிப்பிட்ட காலவரைக்குள் செயல்படுத்த அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது இருக்கும் முறை பன்மடங்கு நன்மை பயக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திலும் ஒரு மைய சமையற்கூடம் அமைத்து அங்கே, சமையல் செய்து, இரண்டு வான்கள் மூலம் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் இந்தச் சாப்பாடு கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கப்படுகிறது. அது மட்டுமல்லாமல், தூய்மையாக ஆக்குவதற்கும் பயன்படுகிறது. மேற்கொண்டு, இதிலே திருட்டுப் போகாமல் பாதுகாப்பதற்கும் இந்த முறை மிக மிகப் பயன் படுகிறது. அதுமாதிரிமல்ல, கேர் நிறுவனத்தார் தருகிற சத்து உணவுப் பொருள்களையெல்லாம் கூட, முறைப்படி பயன்படுத்தவும் இது பயனுள்ளதாக இருக்கிறது. மேலும், நல்ல பாத்திரங்களும் வழங்கியிருக்கிறார்கள். நவீன சமையற்பாத்திரங்களும் மற்றவைகளும் எந்தக் கேடும் ஏற்படாத வகையில் அமைந்திருக்கிறது. பத்து, பதினென்று மணிக்குச் சமையல் முடியுமானால் ஒரு மணி, ஒன்றரை மணி மணிக்குள் எல்லா இடங்களுக்கும் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்க வாய்ப்பு வசதி ஏற்படுகிறது. அந்த வகையில் இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றத் தக்க அளவுக்கு நல்ல பயனையும் அளித்துக்கொண்டு வருகிறது.

அமெரிக்காவுக்கும் இந்தியாவுக்கும் உள்ள உறவு பாதிக்கப்பட்ட சூழ்நிலையில் கேர் நிறுவனம் போன்றவர்களிடமிருந்து உதவி பெறக்கூடாது என்ற முடிவை மத்திய அரசு ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. ஆனால், கேர் நிறுவனம் உதவி செய்ய ஆயத்தமாக இருக்கிறது. இது வாலண்டரி ஆர்கனைசேஷன் என்ற காரணத்தால் அதனிடமிருந்து உதவி பெறுவதில் எந்தக் கஷ்டமும் இருக்காது என்ற யோசனையை நாம் மத்திய சர்க்காருக்குத் தெரிவித்திருக்கிறோம். இது பற்றித் திட்டவட்டமான முடிவு எடுக்கப்படவில்லை. அவர்கள் உதவி அளிக்கும் உணவை இப்பொழுது பயன்படுத்திக் கொண்டு வருகிறோம்.

[1973 மார்ச் 24]

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : The Hon. Minister for Education and Local Administration stated that the central kitchen system will be introduced in serial order, since it is introduced to North Arcot from Chingleput, the only next reasonable adjoining district is Dharmapuri. If they go to other districts, it will be left over and it will take some years to introduce there. May I know from the Hon. Minister whether he will recommend Dharmapuri as a special case?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : வட ஆற்காடு மாவட்ட எல்லையையொட்டியிருப்பதால் தருமபுரி மாவட்டமும் சேலம் மாவட்டமும் எடுத்துக் கொள்ளப்படும். அந்த முறையில் தர்மபுரி மாவட்டம் இடம் பெறலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மூலக் கேள்வி திருநெல்வேலி மாவட்டத்தையொட்டியதாக இருந்தும் அது குறித்து ஒரு துணைக் கேள்வி கேட்கப்படவில்லை. அப்படியிருந்தும் கிட்டத்தட்ட பத்து நிமிடங்கள் இந்த கேள்விக்கே எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

புலவர் சி. பழனிச்சாமி : தலைவர் அவர்களே, மாநிலம் பூராவிலும் உள்ள எல்லாப் பள்ளிகளுக்கும் மதிய உணவு அளிக்கும் திட்டத்திற்கு உதவிகரமாக மைய சமையற்சூடங்கள் அமைக்கும் திட்டம் நிறைவுற இன்னும் எவ்வளவு காலம் பிடிக்கும்? இதற்கு மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து ஏதாவது உதவி பெற இயலுமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஒவ்வொரு துணைக் கேள்வியாகக் கேட்கலாம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, திட்டவட்டமாக இவ்வளவு காலம் என்று சொல்வதற்கில்லை. ஆனால், இப்பொழுது 91 மைய சமையற்சூடங்கள் கட்ட அனுமதி அளிக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆண்டுக்காண்டு அவர்கள் அனுமதி அளித்து ஒதுக்குகிற பணத்தைப் பொறுத்திருக்கிறது அதை விரிவுபடுத்துவது. மத்திய அரசிலிருந்து எந்த உதவியும் இந்த திட்டத்திற்காக வரவில்லை. மாநில அரசிலிருந்து கிட்டத்தட்ட ரூ. 2½ கோடி இந்த மதிய உணவிற்காக செலவிடுகிறோம்.

திரு. ஆ. பரந்தாமன் : தலைவர் அவர்களே, செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் 27 மைய சமையற்சூடங்கள் இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்தார்கள். ஆனால், எல்லாப் பள்ளிகளுக்கும் அந்த உணவு போய் சேருவதில்லை என்கின்ற குறைபாடு இருக்கிறது. அதைப் போக்க அரசு முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திலும் இந்த வேன்கள் போவதற்கு எந்த அளவுக்கு சரலை வசதிகள் இருக்கின்றதோ அந்த அளவுக்கு வான்கள் போகும்.

1973 மார்ச் 24]

கிராமத்திற்கு இடையிலே, பெரும் ஆறோ, வாய்க்கால்களோ இருந்து, கிராமத்திற்குச் செல்ல முடியாத நிலையிருந்தால், அந்தக் கிராமத்தை சேர்ந்தவர்கள் சைக்கிள் கொண்டு வந்து குறிப்பிட்ட இடத்திலிருந்து இந்தச் சோற்றுப் பாத்திரங்களையெல்லாம் வாங்கிப் போகிற ஏற்பாடு இருக்கிறது. எந்தப் பள்ளிக்கூடமும் இந்தப் பலனைப் பெறாமல் இல்லை.

திரு. எம். தேவராசன் : இந்தத் திட்டம் சமவெளிப் பகுதிகளை முடித்துக்கொண்டு, மலை ஏறி, நீலகிரி மலைக்கு வர எத்தனை ஆண்டுகள் ஆகும் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : இப்பொழுது ஜோசியம் சொல்வதற்கில்லை. தானமாகக் கிடைக்கிற மாட்டைப் பல்லைப் பிடித்து பாரிக்கக் கூடாது என்பது பழமொழி. கேர் நிறுவனத்தின் உதவியைப் பொறுத்து நடைபெறுகிறது. கேர் நிறுவனத்தின் உதவி 30 சமையற் கூடங்கள் என்பதற்குப் பதிலாக 60 சமையற் கூடங்கள், 100 சமையற் கூடங்கள் என்ற அளவுக்கு கிடைக்குமானால், அவர்கள் எடுத்துக்கொள்கிற சூழ்நிலை உருவானால், விரிவாகக் கூட இந்தத் திட்டம் வரும்.

Pensionary benefits for employees of Local Bodies

* 494 Q.—DR. H. V. HANDE : Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state :

(a) whether there is any proposal to introduce pension and gratuity scheme to the employees of the Panchayats and Panchayat Unions; and

(b) if so, the details thereof ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம்.

(இ) ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், பேரூராட்சிகள், ஊராட்சி நகரியங்கள் ஆகியவற்றைச் சேர்ந்த பணியாளர்கள் அனைவருக்கும் ஓய்வூதியப் பயன்களை அளிப்பதற்கான திட்டத்தை அரசு கொள்கை அளவில் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது. இத்திட்டம் பற்றி அரசு பரிசீலனை செய்து வருகிறது.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : தலைவர் அவர்களே, ஏற்கெனவே, இந்த பஞ்சாயத்து ஊழியர்களுக்கு சம்பள விகிதங்களை கூட்டியதன் காரணமாக, பஞ்சாயத்து நிதி நிலை இடம் கொடுக்காத காரணத்தால், மிகவும் சிரமப்படுகிறதே, இந்நிலையில் ஊழியர்களுக்கு ஓய்வூதியம் கொடுக்க வேண்டுமென்ற விதிமுறையை அரசாங்கம் ஏற்படுத்துமானால், அந்த ஒரு நகராட்சி மன்றமும் தன்னுடைய சொந்த நிதியிலிருந்து செலுத்த முடியாது. ஆகவே, ஓய்வூதியத்தை அரசே பொறுப்பேற்றுக் கொடுக்க முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1973 மார்ச் 24]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த நிலைமை பற்றியெல்லாம் ஆராய்ந்துதான் கொள்கை அளவுக்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது இந்த ஊராட்சி மன்றங்கள் 8½ சதவிகிதம் அவர்கள் பங்காகத் தரவேண்டும். ஒவ்வொரு பணியாளரும் 6½ சத விகிதம் தரவேண்டுமென்ற அளவிலே, இதன் மூலம் 12 ஆயிரத்து சில்லறை ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு மேலும் ரூ. 11 லட்சம் செலவாகும் என்ற முறையில் மேற்படி திட்டத்தை ஆராய்ந்து அதை செயல்படுத்துவதற்கான ஏஜென்சி குறித்து, உள்ளாட்சி நிதிக் கணக்காயர் ஆராய்ந்து ஆலோசித்து, வரைவுத் திட்டங்களைத் தயாரித்து அரசின் பரிசீலனைக்கு அனுப்பி வைக்கவேண்டுமாய், கிராம வளர்ச்சித் துறை இயக்குநர் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார். இந்த நிலைமையெல்லாம் ஆராய்ந்து அரசுக்கு அறிக்கை அனுப்பி வைத்த பிறகு, அதனைப் பெற்ற பிறகு, திட்டவட்டமாக முடிவு எடுக்கப்படும். ஆனால் கொள்கை அளவிலே அது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. வெ. ந. முத்தமிழ்ச் செல்வன் : முன்னாள் மாவட்ட மன்றத் தில் பணியாற்றி, தற்பொழுது ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் பணியாற்றுகிற ஆணையர்கள், நிர்வாகிகள் போன்றவர்களுக்கு ஒய்வுதியங்கள் கொடுப்பதிலே காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. இதற்குக் காரணம் அவர்களுடைய பணி வரன்முறை செய்யப்படாமலும், அவர்களுடைய பணிக்காலத்திற்கான விதிமுறைகளும் திருத்தப்படாமலும் உள்ளன என்று கூறுகிறார்கள். அவற்றைத் திருத்த விரைவில் அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, இதற்கான சில விதிமுறைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. அந்த விதி முறைகளின்படி வரன்முறைப்படுத்துகின்ற முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப் பட்டு வருகின்றன.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த விஷயம் கொள்கை அளவிலே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதாகச் சொல்லப்பட்டது. அது எவ்வளவு நாளைக்குள் செயலுக்கு வரும்? அது செயலுக்கு வருகின்ற பொழுது எந்த நாளிலிருந்து ஒய்வுதியம் அளிக்கப்படும் என்ற விவரத்தை கூற முடியுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : இப்பொழுதுதான் நகராட்சி மன்றத்தைப் பொறுத்த ஊழியர்களுக்கு ஒய்வுதியத்தை அளிக்கின்ற முயற்சியை மேற்கொண்டோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறிய மாதிரி, சம்பளத்தையே தாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லையென்று கூறும்போது, ஒய்வுதியம் அளிப்பதையும் தாங்கிக்கொள்ளுமா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். இப்பொழுது கொடுப்பதற்கே தாங்க முடியாது என்று சொல்லும்போது, 4 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலிருந்து தர வேண்டுமென்று சொன்னால், எந்த அளவுக்குத் தாங்குவார்கள் என்று காண வேண்டும். ஆகவே, எந்த ஏஜென்ஸி போன்ற வரைவுத் திட்டங்களை அனுப்பி வைக்கவேண்டுமென்று கிராம வளர்ச்சி இயக்குநர் கேட்கப் பட்டிருக்கிறார். அவர் அறிக்கை தந்ததற்குப் பிறகு, தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

1973 மார்ச் 24]

ஊராட்சி மன்ற பகுதிநேர எழுத்தர்கள்

* 495 வினா—திரு. தி. சி. ஆ. சிவப்பிரகாசம் : மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) ஊராட்சி மன்றங்களில் உள்ள பகுதிநேர எழுத்தர்களுக்கு மாதச் சம்பளம் எவ்வளவு கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது ?

(இ) அவர்களது மொத்த ஊதியம் எவ்வளவு ?

(உ) அவர்களை முழுநேர எழுத்தர்களாக மாற்றும் செயற்குறிப்பு எதேனும் அரசின் பரிசீலனையிலுள்ளதா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) & (இ) மக்கள் தொகையின் அடிப்படையில் ஊராட்சி மன்றங்கள் ஆறு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு இப்பிரிவுகளின் அடிப்படையில் ஊராட்சி மன்றங்களில் பணி புரியும் எழுத்தர்களுக்கு அதிக பட்ச சம்பளமாக ரூ. 50-ம் குறைந்த பட்ச மாதச் சம்பளமாக ரூ. 15-ம் அரசினரால் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டு வழங்கப்படுகிறது.

(உ) இல்லை.

திரு. என். டென்னிஸ் : தலைவர் அவர்களே, நிதிநிலை சரியாக இருக்கிற ஊராட்சிகளுக்கு முழுநேர எழுத்தர்களை நியமிப்பதற்கான உத்தரவு வழங்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, கொள்கை அளவிலே ஒரு முடிவு எடுப்போமானால், அது எல்லா ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் பொருந்தக்கூடிய அளவிலேதான் வர வேண்டும். ஒரு சில ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு ஒருமாதிரி, ஒரு சில ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு வரி வசூலிப்பதில் வேறுபாடு இருந்தால் அது நடைமுறைக்கு ஒத்து வராது. ஆகவே, ஒரே முறையைக் காண வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவர் அவர்களே, ரூ. 15 என்பது மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. அதை ரூ. 30 அளவிலாவது நிர்ணயிக்க அரசாங்கம் வேண்டிய உதவியினை நல்குமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, இது பகுதிநேர ஊதியமாகத்தான் அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆகவே, அதை உயர்த்துகின்ற செயற்குறிப்பு தற்பொழுது இல்லை.

[1973 மார்ச் 24]

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவர் அவர்களே, பஞ்சாயத்துக்களில் பார்ட்டைம் கிளார்க்குகளாக வேலை செய்கிறவர்கள், ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே வேலை செய்கின்ற ஆசிரியர்கள்தான்....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஆசிரியர்களைப்பற்றிச் சொல்லக் கூடாது.

திரு. நா. வீராசாமி : ஆசிரியர்கள்தான் பார்ட்டைம் கிளார்க்குகளாக, போஸ்ட் மேனாகப் பணியாற்றுகிறார்கள். இதனால் பள்ளிகள் பாதிக்கப்படுகின்றன. ஆகவே, பள்ளி ஆசிரியர்கள் ஆசிரியர் தொழிலைத் தவிர, இப்படிப்பட்ட பார்ட்டைம் வேலைகளை எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று அரசாங்கம் உத்தரவிடுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : இதிலே எத்தனை பேர் வேலை பார்க்கிறார்கள் என்பதையும் அதனால் எத்தனை பேர் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் ஆராய்ந்து பார்த்ததற்குப் பிறகுதான் இதைப் பொறுத்து தக்க முடிவு எடுக்கவேண்டும்.

திரு. ஆ. பரந்தாமன் : தலைவர் அவர்களே, ஒன்றியத்திலே பகுதி நேர எழுத்தர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு அந்தந்த ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களே, இதற்கான சம்பளத்தைப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதுதான் வெகுவாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது..

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நான்கூட ஒரு ஊராட்சி மன்றத் தலைவர். நீங்கள் பொதுவாக ஊராட்சிமன்றத் தலைவர்கள் மேல் குற்றம் சாட்டுவது சரியல்ல.

திரு ஆ. பரந்தாமன் : ஆகவே, கட்டாயமாக ஒரு எழுத்தர் இருக்க வேண்டுமென்ற கொள்கையை அரசாங்கம் வகுக்குமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் :—ஏதாவது ஒரு தனிப்பட்ட ஊராட்சி மன்றத்தில் அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கிறது என்று கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்படுமானால் அதுபற்றி தக்க நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

திரு கோ. இளங்கோவன் : பகுதி நேர எழுத்தருக்கு கல்வித் தகுதி ஏதாவது குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, அப்படிப்பட்ட தகுதி குறிப்பிடப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை.

1973 மார்ச் 24]

திரு. மு. இரத்தினசபாபதி : தலைவர் அவர்களே, ஊராட்சிமன்றத்தை பேரூராட்சி மன்றமாக மாற்றத் தேவையான வருமானமும், மக்கள் தொகையும் இருந்தும், அவைகளை அவ்வாறு மாற்றினால், வருமானம் முழுவதும் அதிகாரிகளுக்கே போகும் என்ற நிலையில், மாற்றாமலிருக்கிற ஊராட்சி மன்றங்களிலாவது, முழுநேர எழுத்தர்களைப் போட அரசு அதிகாரம் அளிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, பேரூராட்சியாக்க வேண்டுமென்று சில ஊராட்சி மன்றங்கள் வற்புறுத்துகின்றன. சில ஊராட்சி மன்றங்கள், பேரூராட்சி மன்றங்களாக ஆக்க வேண்டாமென் தெரிவிக்கின்றன. ஆகவே, அந்தந்த இடத்தினுடைய நிலைமையைப் பொறுத்துத்தான் நாம் முடிவு செய்யவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். எல்லா இடங்களுக்கும் கொள்கை அளவிலே ஒரு வழியைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, அந்த முறையில் மாற்றம் ஏற்படுகிற வகையில்தான் இந்த முறை கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு. கே. எ. வகாப் : தலைவர் அவர்களே, இந்த ஊராட்சி மன்றங்களுக்கு எழுத்தர் அவசியம் என்பதை எல்லோரும் உணர்கிறார்கள். அதே நேரத்தில், ஒன்றியங்களில் இந்த எழுத்தர்களை வேலைக்கு அமர்த்துகின்றபொழுது, தமிழ் நாடு பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் செலக்ஷன் செய்தவர்களை அமர்த்தினால், அவர்கள் பிறகு அரசு ஊழியர்களாக வர ஏதுவாக இருக்கும். அப்படி செய்ய அரசாங்கம் ஏதாவது யோசனை வைத்திருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுதே ஊராட்சி மன்றங்கள், ஒன்றியங்களுக்கு இருக்கின்ற அதிகாரத்தை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்கிறது என்று கூறப்படுகிறது. இவர்களை நியமிக்கின்ற அந்தப் பொறுப்பையும் எடுத்துக்கொண்டால்—கொஞ்ச நஞ்சும் நியமிக்கின்ற பொறுப்பு தங்களிடத்திலே இருக்கிறது, அதையும் எடுத்துக்கொண்டால்—எதற்காக ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்களாக இருப்பது என்று கேட்பார்கள்.

திரு. எஸ். கணேசன் : ஒரு ஊராட்சியில் அதிக பட்ச சம்பளமாக ரூபாய் 50 பகுதி நேர ஊழியர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுவதாக அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். ஒரு ஊழியர் 3, 4 ஊராட்சிகளில் பணியாற்றக்கூடிய முறையில் ஏற்பாடு செய்து அவர்களை முழு நேர ஊழியர்களாக ஆக்குவதற்கு அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அதிலேயும் பல சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. அவர் எந்த ஊராட்சியில் இருப்பார், யார் வேலைகள் பகிர்ந்தளிப்பார், அவர் வேலைகளைப் பார்ப்பதிலே அந்த ஊருக்கு முன்னுரிமை கொடுத்தார், இந்த ஊருக்கு முன்னுரிமை

[1973 மார்ச் 24]

கொடுத்தார் என்று சொல்லக்கூடிய சூழ்நிலை யெல்லாம் கூட வரும். இரண்டு, மூன்று கிராமங்களுக்கும் சேர்த்து அப்படி நியமிப்பதன் மூலம் பல சங்கடங்கள் ஏற்படும் என்பதையும் ஆராய்ந்துதான் இப்பொழுது இருக்கின்ற முறையே நீடிக்கலாம் என்ற அளவிற்குத்தான் யோசனை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் எனக்கு முன்னால் கேட்ட கேள்வியின் தொடர்ச்சியாகக் கேட்கிறேன், வாரத்துக்கு 6 நாட்களுக்கு வேலை செய்ய வேண்டுமென்றால் இரண்டு நாட்களுக்கு ஒரு ஊராட்சி என்ற வகையிலே 3 ஊர்களுக்கு அவர் 6 நாட்களுக்கு வேலைசெய்யக்கூடிய முறையில் நிரந்தரமாக ஊழியம், செய்யக்கூடிய ஏற்பாட்டைச் செய்வதற்கு அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: அதையெல்லாம் கூட ஆராய்ந்து பார்த்து நடைமுறையிலே சாத்தியப்படுமா என்ற அளவிற்கு முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வேண்டுமானால் அதை மறுபடியும் பரிசீலிக்கலாம். பரிசீலார்த்தமாக சில இடங்களில் அப்படி வைத்து வெற்றி தருமானால் மற்ற இடங்களிலே வைக்க வேண்டும். அதைப் பரிசீலித்துப் பார்க்கலாம்.

திரு. எம். சரேந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே பகுதி நேர ஊழியர்கள் வைத்திருப்பதற்குக் காரணம் அங்கே சம்பளம் தருவதற்கு சக்தியில்லாமல் இருக்கலாம், அல்லது முழு நேரம் வேலைசெய்வதற்கு வேலை இல்லாமல் இருக்கலாம். இந்த இரண்டிலே எது சரி என்று அரசாங்கம் கருதுகிறது? எதைச் சரிசெய்யலாம் என் அரசாங்கம் கருதுகிறது?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: ஊராட்சிகளைப் பொறுத்த வரையிலும் பெரும்பாலும் நிதிவசதியில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. சில ஊராட்சி மன்றங்களிலே 600,700, 900 என்ற அளவுக்குத்தான் வருகிறது. அவை வளர்ச்சித் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு வகையில்லாமல் இருக்கிற காரணத்தினால் அவர்கள் பகுதி நேர ஊழியர்களைப் போட்டுக்கொள்கிறார்கள். முழுநேர ஊழியர்களாக அவர்களைப் போட்டால் அதிகமாக வேலைவாங்க முடியும். ஆனால் நிதி வசதி இல்லை. அதையும் ஆராய்ந்து தான் இப்படிச் செய்யப்படுகிறது.

திரு. கு. காமாட்சி: ஊராட்சிகளில் பகுதி நேர ஊழியர்கள் நியமிப்பதற்குப் பதில் ஊராட்சித் தலைவர்களும் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களே போல் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு மிக கண்ணியமான முறையிலே வந்து இருக்கிறார்கள். எனவே அவர்களுக்கு சிறப்புப்படியாகத் தருவதன் மூலம் அதை நிறைவேற்ற அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: அவர்களுக்கு சிறப்பு ஊதியம், தருவதானால் இந்த எழுத்தாளர்களுக்கே முழு ஊதியம் தந்து வேலைவாங்குவது பொருத்தமுடையதாகிவிடும்.

1973 மார்ச் 24]

புலவர் சி. பழனிச்சாமி. தலைவர் அவர்களே, ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் பணியாற்றுகின்ற எழுத்தர்களை வே ஒன்றியங்களுக்கு மாற்றுவதற்கு அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்.— அவர்கள் இருப்பதன் காரணமாக ஊர் மக்களுக்கு அமைதிக்குக்கேடு ஏற்பட்டால் அல்லது அவர்கள் தவறுகள் செய்கிற நிலைமைகள் ஏற்பட்டால் அவர்களை அந்த ஊராட்சி ஒன்றியத்திலிருந்து மற்ற இடங்களுக்கு மாற்றுவதற்கு ஆன அதிகாரத்தை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் பெற்றிருக்கிறார்கள். சில பல இடங்களில் அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

திரு. ப. முத்துசாமி: இப்பொழுதே கூட இரண்டு மூன்று ஊராட்சி மன்றங்களுக்கு ஒரு ஊழியர் என்ற முறையிலே வேலை பாத்துக்கொண்டு சிக்கல் இல்லாமல் இருந்துக்கொண்டிருக்கிறது. குறைந்த பட்சம் எஸ். எஸ். எல். சி. படித்தவர்கள் அந்த வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படக் கூடிய நிலைமையில் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்கக்கூடிய முறையிலே இரண்டு மூன்று கிராமங்களுக்குச் சேர்த்து ஒரு நிரந்தர ஊழியர் நியமித்து அவருக்கு 150 ரூபாய் சம்பளம் கொடுக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: அதையும் பரிசீலித்து பார்த்த பிறகுதான் சில சங்கடங்கள் வருகின்றன என்று விட்டார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னதைப்போல் அவர் ஒரு ஊராட்சி மன்றத்திலே பகுதி நேர ஊழியராக இருக்கலாம், இன்னொரு ஊராட்சி மன்றத்திலேயும் பகுதி நேர ஊழியராக இருக்கலாம், இரண்டு மூன்று ஊராட்சிகளுக்கும் சேர்த்து நியமிக்கப்பட்டதாக இருக்காது, வேண்டுமானால் அவற்றையெல்லாம் பரிசீலித்து முடிவு எடுக்கலாம்.

Nagapattinam Panchayat Union.

* 496 Q.—THIRU A. RAJAMANICKAM: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state whether there is any proposal to divide the Nagapattinam Panchayat Union into two unions having headquarters one at Nagapattinam and another at Tirupundi?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: இல்லை.

திரு. என். டென்னிஸ்: தலைவர் அவர்களே, பொதுவாக எவ்வளவு ஜனத்தொகையின் அடிப்படையிலே வளர்ச்சி வட்டாரங்கள் பிரிக்கப் படுகின்றன என்பதை அறிவிக்க இயலுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, கிட்டத்தட்ட ஒரு லட்சம் மக்கள் என்ற அளவிற்குக் கணக்கு வைத்திருக்கிறார்கள். சில இடங்களிலே ஒரு லட்சத்திற்கு மேற்கொண்டும் வருகிறது,

[1973 மார்ச் 24]

சில இடங்களிலே ஒரு லட்சத்திற்குக் குறைந்தும் வருகிறது. ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் 375 என்றும் பிரிக்கப்பட்டது மத்திய அரசாங்கத்தினால் தான் பிரிக்கவேண்டிய நிலைமை வந்தது. காரணம் அவர்கள் உதவி செய்தது. நிர்வாக சீர்திருத்தக் குழுவிடம் இந்தப் பிரச்சனைப்பற்றி ஆராயச் சொல்லியிருக்கிறோம். அதை ஆராய்ந்து எந்த முறைகளில் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், பிரித்து அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று அறிக்கை தருகிறார்களோ அப்படி அவர்கள் அறிக்கை தந்ததிற்குப் பிறகு அந்த அறிக்கையைப் பார்த்து தக்க முடிவுகள் எடுக்கலாம்.

மாநகராட்சி அரசங்கம்

* 497 வினா—திரு. என். டென்னிஸ் : மாண்புமிகு கல்வி- உள்ளாட்சி துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) விலங்குக்காட்சிசாலைக்கு அருகில், அரசங்கம் ஒன்றைக் கட்டுவதற்கு அனுமதி வழங்கக்கோரி, சென்னை மாநகராட்சி, அரசுக்கு எழுதிக் கேட்டுள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அது பற்றிய விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு டாக்டர். இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) ஆம் (இ) 1970 ஆம் ஆண்டு சூன் திங்களில் மாநகராட்சி மன்றம், நாடகம் இசைமூதலிய பண்பாடு பற்றிய நிகழ்ச்சிகளை நடத்துவதற்காக ஏற்குறைய ரூபாய் பதினைந்து இலட்சம் செலவில் புதுமையானதொரு திரையரங்கம் கட்டுவதற்கான கருத்தை முன் மொழிந்தது. மாநகராட்சி மன்றம் அத்திட்டத்திற்கு நிதியளிக்கக் கூடிய நிலையில் இல்லாதிருக்கவே மன்றம் சிறப்பான நிதிநிலைமையினை யடையும்வரையில் அச்செயற்குறிப்பு தள்ளி வைக்கப்பட்டது.

பஞ்சாலைகளை நடத்த உதவித்தொகை

*498 வினா.—திரு. கே. ஏ. வகாப்.—மாண்புமிகு தொழில் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா.—

(அ) 1971 ஜூலை மாதத்தில், தமிழ்நாட்டில் மூடியுள்ள மில்களை எடுத்து நடத்த தேசிய கார்ப்பரேஷன் உதவியைக் கோரி தமிழ்நாடு அரசு, மத்திய அரசை நாடியுள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் பேரில் மத்திய அரசின் பதில் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: (அ) ஆம்.

(இ) தேசிய பஞ்சாலை கார்ப்பரேஷன் அதன் கணக்கின்படி ஏழு மில் களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய உதவித் தொகையான ரூ.86.20 லட்சத்தைத் தற்சமயம் கொடுத்துவிட்டது. எடுத்த மில்களை யந்திர நவீனமாக்குதலுக்கு தேசிய கார்ப்பரேஷன் இதுவரை ரூ. 4.76 லட்சம் தான் கொடுத்துள்ளது.

1973 மார்ச் 24]

திரு. கே. எ. வகாப் : தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்திலே அதிகமான மில்கள் இப்படி சிக் மில்களாக இருப்பதை உணர்ந்தும் அவர்கள் குறைந்த தொகை கொடுத்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். தேசிய பஞ்சாலைக் கார்ப்ப ரேஷனிடம் மட்டுமல்லாமல், மத்திய அரசிடமிருந்தும் அதிகமான தொகையைக் கோரிப்பெற நம்முடைய அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : மத்திய நிவனம், எடுக்கின்ற ஆலைகளுக்குத் தேவையான பணத்திலே 51 சதவிகிதம் கொடுக்க வேண்டும். அதைக் கொள்கையளவிலே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கால தாமதம் ஆனாலும் நிச்சயம் தந்து விடுவார்கள் என்று நம்புகிறோம்.

திரு. ஆ. பரந்தாமன் : தலைவர் அவர்களே, இப்படிப்பட்ட மில்களை அரசே எடுத்துக்கொள்கிற நேரத்திலே அதற்கு அனுமதி தர மத்திய அரசு தயக்கம் காட்டுகிறது. மறுக்கிறது என்று நிலைமை இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். நம்முடைய வருத்தத்தை மத்திய அரசுக்கு இந்த அரசு தெரிவிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்களே அதைத் தெரிவித்து விட்டார்கள்.

திரு. நா. வீராசாமி : இந்த சிக் மில்களை ஊக்குவிக்கின்ற முறையில் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டுமென்ற நல்ல எண்ணத்தில் இதையெல்லாம் நம்முடைய அரசு டேக் ஓவர் செய்வதற்காக பணத்தை யெல்லாம் செலவு செய்து இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட மில்கள் மின்சார வெட்டு இல்லாமல் 24 மணி நேரமும் வேலை செய்யக்கூடிய முறையில் வழிவகை செய்ய அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : மின்சாரம் அதிகமாகக் கிடைக்குமானால் அதைப்பற்றி ஆலோசிக்கலாம்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : சிக் மில்களுக்கு 1971-லே மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து எவ்வளவு உதவி வந்திருக்கிறது. நம்முடைய மாநில அரசு எவ்வளவு உதவி செய்திருக்கிறது என்பதை தெரிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : எந்த எந்த ஆண்டு எவ்வளவு என்ற விவரம் இல்லை. மொத்தமாக நமக்கு 51 சதவீதம் வரவேண்டும். 7 ஆலைகளுக்கு மொத்தத்தேவை 188.12 லட்சம், அதிலே 51 சதவீதம் என்பது 95.95 லட்சம் அளவிற்கு அவர்கள் தர வேண்டும்.

[1973 மார்ச் 24]

திரு. எம். சுரேந்திரன் : இந்தப் பஞ்சாலைகளிலே இயந்திரங்களை நவீனமாக்குவதற்கு ஆன திட்டத்திற்கு எவ்வளவு காலக்கெடு நிச்சயிக்கப்பட்டு இருக்கிறது? எவ்வளவு தொழிற்சாலைகளை நவீனமாக்க வேண்டுமென்று உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது? அதற்கு ஒவ்வொரு வருஷமும் ஆகும் செலவு என்ன?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : எல்லா ஆலைகளும் நவீனப்படுத்தப்பட வேண்டுமென்பதுதான் நம்முடைய திட்டம். எல்லா வற்றிற்கும் எவ்வளவு வேண்டும் என்ற விவரம் என்னிடத்திலே இல்லை.

Sale of Controlled Cloth.

* 499 Q.—THIRU N. DENNIS : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state :—

(a) whether the Tamil Nadu Textile Corporation has proposed to open fair price shops for the sale of controlled cloth in this State; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தமிழ்நாடு பஞ்சாலைக் கழகத்தின் கட்டுப்பாட்டிலுள்ள சில ஆலைகள் கூட்டாக 31-10-72-ல் பீளமேட்டில் ஒன்றும், 1973 ஜனவரியில் சிங்கா நல்லூரில் ஒன்றும் ஆக இரண்டு நியாய விலைக் கடைகள் திறந்திருக்கின்றன.

திரு. என். டென்னிஸ் : மாநிலத்திலுள்ள வேறு இடங்களிலும் இது முற்பகல் மாதிரி நியாய விலைக் கடைகள் திறக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

9-30 மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : ஆலைகள் கோவையில் இருக்கின்றன. அங்கே உற்பத்தி செய்யப்படுவதை விற்கின்ற நிலையங்கள் அங்கு திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதனுடைய விற்பனை எப்படி நடைபெறுகிறது என்பதையொட்டி மேற்கொண்டு பரிசீலிக்கலாம்.

திரு. ந. தருமலிங்கம் : நியாய விலைக் கடைகள் என்று போர்டு போட்டுக்கொண்டு தனியார் கடைகளில் அநியாய விலைக்கு விற்கப்படுவதாகச் சொல்லப்படுவது உண்மையா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தனியார் கடைகளைப் பற்றி என்ன நினைவு என்று தெரியாது. நாம் இப்போது ஆரம்பித்திருப்பது நம்முடைய தொழிற்சாலைகளில் உற்பத்தியானவற்றை அதிக லாப நோக்கு இல்லாமல் குறைந்த விலைத் துணிகள் ஏழைகளுக்கு வேண்டிய அளவுக்குக் குறைந்த விலையில் கொடுக்க வேண்டுமென்பதுதான் திட்டம்.

1973 மார்ச் 24]

திரு. ஆர். யொன்னப்ப நாடார் : இங்கு இருக்கக்கூடிய சிறப்பு அங்காடி மூலமாக இந்த மாதிரி கட்டுப்படுத்தப்பட்ட துணிகளை விநியோகம் செய்ய அரசு ஏதேனும் ஆலோசனை கூறுமா? நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : எல்லா ஆலைகளைப் பொறுத்தவரை மத்திய அரசு செய்ய வேண்டும். நம்முடைய ஆலைகளைப் பொறுத்தவரை நாம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். மத்திய அரசாங்கம் இது பற்றி ஒரு திட்டம் கொண்டு வந்தது. ஆனால் திட்டத்தின் அடிப்படையில் எந்தத் துணியைத் தருவதற்கு ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்களோ அந்தத் துணி நம்முடைய தமிழ்நாட்டு மக்களுக்குத் தேவையில்லாமல் இருப்பதைப் பார்த்தோம். அதை விடக் குறைவாக நம்முடைய கைத்தறித் துணி இருக்கிறது. எந்தெந்தத் துணி குறைந்த விலையில் தேவையோ அதை எல்லாம் கொடுக்கத் தமிழக அரசு ஒப்புதல் கொடுத்திருக்கிறது.

திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் : இந்த இரண்டு நியாய விலைக் கடைகளிலும் கண்ட்ரோல் கிளாத் சரியாக விற்பனையாகிறதா அல்லது தேங்கிப் போகிறதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இப்போதுதான் புதிய முயற்சி. இதிலே ஒரு கடையிலே 11,229 மீட்டர் துணி 34,430 ரூபாய் மதிப்புக்கு விற்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்போல் இன்னொரு கடையில் 7,165 மீட்டர் துணி 20,068 ரூபாய் மதிப்புக்கு விற்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. நா. வீராசாமி : இந்த நியாய விலைக் கடைகளை ஊக்குவிக்கக் கூடிய வகையில் ரெடிமேட் துணிகளும் விற்க முயற்சி எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ.மாதவன் : ரெடிமேட் துணிகள் விற்க ஏராளமான கடைகள் இருக்கின்றன. இந்தக் கடைகளைப் பொறுத்த வரை நம்முடைய ஆலைகளில் உற்பத்தி ஆகக்கூடிய துணிகளை வெளியார் அதிக லாபத்தைப்பயன் படுத்தாமல் இருக்க நாமே கடைகளைத்திறந்து விற்கிறோம்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : இந்தத் துணிகள் இரண்டு இடங்களில் விற்கப்படுகின்றன. இங்கே குறைந்த விலைத் துணி ஒரு மீட்டர் என்ன விலை? இந்தத் துணியை யார் கேட்டாலும் விநியோகிக்கப்படுகிறதா? அல்லது சீனி கார்டு மாதிரிக் கொடுத்து விற்பனை செய்யப்படுகிறதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : ஒவ்வொரு துணிக்கும் என்ன விலை என்ற விபரம் இல்லை. எல்லோருக்கும் குறைந்த விலையில் துணி கிடைக்க வேண்டுமென்றுதான் இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்திருக்கிறோம். அவர்கள் சொன்னதுபோல் அதிகக் கிராக்கி ஏற்படுமானால் அப்படிப்பட்ட முறைகளைப் பரிசீலிக்கலாம்.

[1973 மார்ச் 24]

திரு. கே.எ. வகாப் : நம்முடைய ஆலைகளில் உற்பத்தியாகும் துணி ரகங்கள் என்னென்ன? மக்கள் விரும்பி வாங்கக்கூடிய அளவுக்கு இருக்கின்றனவா? இல்லையென்றால், அதைப்பற்றி விளம்பரங்கள் செய்து விற்பனையை ஊக்குவிக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இப்போது இங்கு நடக்கின்ற நிகழ்ச்சியே ஒரு விளம்பரமாக இருக்கும் என்று நம்புகிறேன். இந்தத் துணியைப் பொறுத்த வரை இப்போதே வாங்குகின்ற வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதிக டிமாண்ட் வரவேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கிறோம். அப்படி ஏற்படும் நேரத்தில் மேற்கொண்டு விரிவாக விற்பனை செய்யும் முயற்சிகள் பற்றி பரிசீலிக்கலாம்.

திரு. என். டென்னிஸ் : இதில் மார்ஜின் ஆப் பிராபிட் எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : வியாபார ரகசியங்களை எல்லாம் இங்கே கேட்கிறார்கள். நான் சொல்லுவதெல்லாம் அதிக லாபம் இல்லாத அளவுக்கு இரண்டு மூன்று கை மாறி வியாபாரிகளுடைய எக்ஸ்ப்ளாய் டேஷன் இல்லாத அளவுக்கு விற்க வேண்டுமென்பதுதான் கொள்கை. நம்முடைய மில்களில் உற்பத்தியாகும் துணிகளுக்கு அதிக லாபம் வைக்காது விற்கப்படும் என்பதற்கு உறுதி அளிக்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : என்ன வகையான துணிகள் தயாரிக்கப் படுகின்றன. எந்த அளவுக்குத் தயாரிக்கப்படுகின்றன?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : துணிகள் பற்றிய விவரம் என்னிடம் இல்லை என்று ஏற்கெனவே சொன்னேன்.

டாக்ஸி டிரைவர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்

*500 வினா.—திரு. பி. எஸ். மணியன் : மாண்புமிகு தொழில் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) டாக்ஸி டிரைவர்கள் தொழிலியல் கூட்டுறவுசங்கங்கள் எங்கெங்கு அமைக்கப்பட்டுள்ளன?

(இ) அவைகளின் மூலம் டிரைவர்களுக்கு இதுவரை வழங்கப்பட்ட கார்கள் எத்தனை.

மாண்புமிகு திரு. செ.மாதவன் : (அ—இ) விவர அறிக்கை @ ஒன்று அவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

@ (104-105-ம் பக்கங்களில் இணைப்பு I ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.)

1973 மார்ச் 24]

திரு. கா. காளிமுத்து : இந்த விவர அறிக்கையில் இருந்து சிவகாசி கூட்டுறவு சங்கத்திலிருந்து விண்ணப்பம் வந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதிலே கார்கள் வழங்கப்படவில்லை என்ற குறிப்பு இருக்கிறது. விரைவில் வழங்க அமைச்சர் அவர்கள் ஆவன செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : கூட்டுறவு டாக்கி டிரைவர்கள் சங்கங்களைப் பொறுத்து தனியாக அலாட்மெண்ட் வேண்டுமென்று முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இப்போது ஏராளமாக இதுபோன்ற கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் தொடங்க வேண்டுமென்ற ஆர்வம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதிக அளவில் மத்திய அரசு கொடுக்குமானால் எல்லாக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கும் உடனடியாகக் கொடுக்க வாய்ப்பு ஏற்படும்.

திரு ஜே. ஜேம்ஸ் : கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாக டாக்கிகள் டிரைவர்களுக்கு வழங்கப்படுவதுபோல் ஆட்டோ ரிக்ஷாக்களும் வழங்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இப்போதே அப்படிச் செயல்படுகிறது.

திரு. எஸ். நல்லசாமி : டிரைவர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மாவட்டத் திருகு ஒரு சங்கமாக சில மாவட்டங்களில் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. தாலுகா வாரியாக சங்கம் அமைக்க அரசு முயற்சிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : வயபிள் யூனிட்டாக இருக்க வேண்டுமென் மாவட்ட அளவில் பல்வேறு இடங்களில் சங்கங்கள் தொடங்கப்பட்டிருக்கின்றன. மாவட்ட அளவில் ஒரு சங்கமாக செயல்பட்டால்தான் பொருத்தமாக இருக்கும். இப்போது இருக்கும் கஷ்டம் போதுமான கார் இல்லாததுதான்.

திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம் : இதுபோன்ற கூட்டுறவுச் சங்கங்களை ஆரம்பிப்பதால் நல்ல பலன் கிடைக்கிறது. விவர அறிக்கையில் மற்ற மாவட்டங்களைப் பற்றி குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. வட ஆற்காடு மாவட்டத்தைப் பற்றி ஒன்றும் இல்லை. வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் இத்தகைய கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. வட ஆற்காடு மாவட்டத்தின் தலைநகராகிய வேலூரில் இப்படிப்பட்ட கூட்டுறவுச் சங்கம் ஒன்று அமைக்க அரசு உதவி செய்ய முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அந்த மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் இந்தச் சிறப்பான முயற்சியை எடுத்து அந்த மாவட்டம் முழுவதும் எங்கெங்கு இப்படிப்பட்ட கூட்டுறவுச் சங்கங்களை ஆரம்பிக்கலாம் எங்கெங்கு வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன என்று ஆராய்ந்து சொன்னால் பரிசீலிக்கலாம்.

[1973 மார்ச் 24]

திரு. நா. வீராசாமி : இந்தியாவிலேயே டிரைவர்களுக்காக இப்படி கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அமைத்து கார்கள் கொடுப்பது நம்முடைய தமிழ் நாட்டிலேதான் இருக்கிறது. ஆகவே, கார்கள் உற்பத்தியில் கூட்டுறவுத் துறைக்காக ஒரு பர்சன்டேஜை ஒதுக்க வேண்டுமென்று நம்முடைய அரசு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : மத்திய அரசாங்கந்தான் இதைப் பற்றி முடிவு செய்கிறது. ஏற்கெனவே சொன்னபடி இப்படி ஒரு கொள்கையை அவர்கள் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு அதிகமாக வழங்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி வருகிறோம்.

திரு. கே. எ. வகாப் : இந்த டிரைவர்கள் அந்தக் கார்களின் விலையில் ஒரு பகுதியாக 3,000 ரூபாய்க்கு அதிகமான தொகை முதலில் கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் அதற்கு ரொம்ப சிரமப்படுகிறார்கள். டிரைவர்கள் அதைக் கட்டும் நிலைமையில் இல்லாததால் கைவிடும் நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவே, அரசாங்கமே முழுவதையும் கடனாகக் கொடுத்து வாங்கிக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இப்படி கூட்டுறவுச் துறை மூலம் அளிப்பதற்காக தனி வங்கி தமிழ் நாட்டில் தான் இருக்கிறது. அந்த வங்கியின் மூலம் பணத்தைக் கொடுக்கிறார்கள். அவ்வளவு பணத்தையும் கடனாகக் கொடுப்பதால் திரும்பிச் செலுத்த முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, ஓரளவு பணம் கட்ட வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறோம். கூட்டுறவுச் சட்டப்படி அதை வசூலித்துத்தான் ஆகவேண்டும். ஒரு காருக்கு ஆயிரம் ரூபாய் வரை அரசாங்கமே பங்குத் தொகையில் பங்கு எடுக்கிறது.

திரு. ஆ. பரந்தாமன் : கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குக் கடன் கொடுப்பதிலே பொறுப்புக்கள் சில இடங்களில் குறைந்து விடுகின்றன. பொறுப்புகள் அதிகரிக்கும் வகையில் நேரடியாகவே அரசு பாக்கிகளைக் கொடுத்து உதவ முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : கேள்வி என்ன என்றே புரியவில்லை. இப்போது கொடுக்கும் திட்டமே ஒவ்வொரு தொழிலாளிக்கும் வேறு ஒருவர் எஜமானராக இருந்து உழைக்கின்ற பணம் அவருக்குப் போய் விடாது. அந்தத் தொழிலாளியே 3 அல்லது 5 ஆண்டுகளில் அந்த டாக்கிக்குச் சொந்தக்காரர் ஆக வேண்டுமென்பது தான் கொள்கை. அரசாங்கமே எல்லாவற்றையும் எடுத்து நடத்த வேண்டுமென்பது நம்முடைய கொள்கை அல்ல.

திரு. எம். தேவராசன் : இந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் டிரைவ்ட் டாக்கிகள் விட அனுமதிக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அனுமதிப்பதற்குத் தடை இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

1973 மார்ச் 24]

திரு. எம். சரேந்திரன் : இந்த டாக்ஸி டிரைவர்கள் சங்கத்திற்கு எத்தனை பேர்கள் இருந்தால் அமைக்க முடியும் என்கிற விவரத்தை அறிவிக்க முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : எவ்வளவு பேர்கள் என்ற கணக்குக் கிடையாது. அந்த சொசைடி வயபின் யூனிட்டாக இருக்க வேண்டும் என்பது தான் நமது நோக்கம். ஆகவே, மாவட்டத்திற்கு ஒரு சங்கம் என்று அமைத்து அந்த மாவட்டத்தில் உள்ளவர்களை எல்லாம் அதன் கீழ் கொண்டு வந்தால் வயபின் சொசைடியாக அமையக்கூடும் என்பது அரசாங்கத்தின் கொள்கை.

திரு. கு. காமாட்சி : டிரைவர் கட்ட வேண்டிய தொகையை ரொக்கமாகக் கட்டச் சொல்கிறார்களே, அதற்கு சொத்து ஜாமீன் கொடுத்தால் ஏற்றுக்கொள்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : நூற்றுக்கு நூறு அவர்களுக்குக் கடன் கொடுத்து விட்டால் திருப்பிக் கட்டுவதில் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே முன் தொகையை அரசாங்கமே தன் பங்குத் தொகையாகக் கொடுக்கலாம் என்று யோசிக்கப்படுகிறது.

திரு. கோ. இளங்கோவன் : ஆட்டோ ரிக்ஷாக்கள் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலம் வழங்கப்படுகிறது என்றார்கள். சென்னையில் தான் வழங்கப்படுவதாக அறிகிறேன். மற்ற இடங்களிலும் வழங்கப்படுகிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்பு மிகு திரு. செ. மாதவன் : சென்னையில் மட்டுமல்ல, திருச்சியிலும் தொடங்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் எங்கெங்கே தொடங்குவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறதோ அங்கங்கே தொடங்கலாம்.

திரு. கே. எ. வகாப் : தொழில் கூட்டுறவு வங்கிகள் மூலம் ரீரிஸ்ரு காரர்கள் வாங்க கடன் கொடுப்பதை ரிசர்வ் வங்கி ஆட்சேபிப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆகவே இதற்கும் கொடுக்க அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அப்படி ஒரு ஆட்சேபணை இருக்குமானால் அது தவறுதான். நிச்சயம் இதற்கும் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படும்.

ஈரோட்டில் நீதிமன்றக் கட்டடங்கள்.

* 501 திரு. மா. சுப்பிரமணியன் : மாண்புமிகு தொழில் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :—

(அ) ஈரோடு நகரில் மாவட்ட நீதி மன்றம், மற்ற நீதி மன்றங்களுக்காக புதிதாகக் கட்டடம் கட்டும் திட்டம் ஏதும் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

[1973 மார்ச் 24]

(இ—ஆ)ம் எனில், அதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : (அ) & (இ) : ஈரோடு நகரில் சிவில் நீதி மன்றங்களும், கிரிமினல் நீதி மன்றங்களும் தற்போது வெவ்வேறு இடங்களில் உள்ளன. இவையனைத்தும் ஒரே இடத்தில் இருக்க வேண்டும் என்ற காரணத்தால் ஒரு கட்டிடம் கட்ட உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. கட்டிடம் கட்டுவதற்கான இடத்தை அரசின் செலவில் பெற வேண்டியுள்ளது. இதற்கான நில ஆர்ஜித குறிப்புரை அனுப்பும்படி கோயம்பத்தூர் மாவட்ட ஆட்சியாளர் கோரப்பட்டுள்ளார்.

முசிரியில் முன்சிப் கோர்ட்டு.

* 502 வினா.—திரு. பெ. சௌந்தர பாண்டியன் : மாண்புமிகு தொழில் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

திருச்சி மாவட்டம் முசிரியில் முன்சிப் கோர்ட்டு ஒன்று துவக்கும் உத்தேசம் எதேனும் அரசு பரிசீலனையில் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : குழுவின் அறிக்கையைப் பரிசீலித்த பிறகே ஒரு முடிவு எடுக்க முடியும்.

திரு. பு. செ. முத்துச்செல்வன் : முசிரியில் நீண்ட நெடுங்காலமாக இந்த சிவில் வழக்குகளை நடத்த மிகவும் சிரமப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் குளித்தலை போன்ற இடத்திற்குச் சென்று தான் தொடங்க வேண்டியிருக்கிறது. எனவே ஒரு மாத காலத்திற்குள் முசிரியில் ஒரு முன்சிப் கோர்ட்டைத் தொடங்க ஏற்பாடு செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இந்தக் குழு மாண்புமிகு உறுப்பினருடைய கோரிக்கையையும் ஒரு சிபார்சாகச் செய்திருக்கிறது. அதைப் பரிசீலித்து முடிவு செய்யலாம்.

பள்ளப்பட்டிக்கு குடி நீர் வழங்கல்.

* 491 வினா.—திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :—

(அ) பள்ளப்பட்டி பேரூராட்சி மன்ற குடிநீர் திட்டம் தற்பொழுது எந்த அளவில் உள்ளது?

(இ) இத்திட்டம் பூர்த்தியடைய இன்னும் எவ்வளவு காலம் ஆகும்?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : (அ) பள்ளப்பட்டி குடிநீர்த் திட்டத்திற்கு அரசு ஆணை 44 நாள் 6-1-71-ல் அரசு ஒப்பளிப்பு ரூ 22.75 இலட்சத்திற்கு அளிக்கப்பட்டு தலைப்பிடத்தில் சேகரிப்புக் கிணறு வேலைகள்,

1973 மார்ச் 24]

மற்றும் நீர் உந்து குழாய் பதிக்கும் வேலைகளும் முடிவடைந்துள்ளன. பகிர்மான குழாய்கள் பதிக்கும் வேலையும் சிப்பந்திகள் குடியிருப்பு இல்லங்களும் முடிவடையும் தருவாயிலுள்ளன. நீர்த் தேக்கத் தொட்டி வேலை துவக்கப்பட்டுத் துரிதமாக நடந்து கொண்டு வருகின்றது.

(இ) இவ்வருட இறுதிக்குள் இத்திட்டத்தின் எல்லா வேலைகளும் முடிவடையும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : தலைவர் அவர்களே, தண்ணீர் தொட்டி வேலை நிச்சயமாக ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. வேனிற்காலம் தொடங்குகிறது. வேனிற் காலத்தில் தான் அங்கே தண்ணீர் பிரச்சினை மிகக் கடுமையாக இருக்கும். ஆகவே, இந்த மாதத்திற்குள்ளாகவாவது அங்கே தண்ணீர் தொட்டியைக் கட்டி முடிக்க அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : எப்படியும் இந்த ஆண்டு இறுதிக்குள் இந்தத் திட்டம் முடிவு அடைவதற்கான எல்லா ஏற்பாடுகளும் செய்யப்படும்.

திரு. ந. தருமலிங்கம் : தமிழக அரசு செய்யும் நல்ல திட்டங்களுக்கு எல்லாம் மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மை காட்டி வரும் மத்திய அரசு, குடிநீர் தொட்டி கட்டும் திட்டத்திலும் ஓரவஞ்சனை காட்டுகிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

(பதில் இல்லை).

துப்பறியும் பணிக்கு நாய்களைப் பயன்படுத்தல்

* 492 வினா.—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

தனியார்களுக்குச் சொந்தமான சில நாய்களை போலீஸ் துப்பறியும் வேலைக்குப் பயன்படுத்திக்கொள்ள அவற்றிற்கு பயிற்சியளிக்க அரசு ஆலோசித்து வருகின்றதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இல்லை.

திரு. ஆ. பரந்தாமன் : இங்கே போலீஸ் துறையில் பயன்படுத்தப்படுகிற நாய்கள் பொதுவாக எந்த நாட்டைச் சார்ந்தவை? அப்படியே பயன்படுத்தப்படுகிற நாய்கள் எத்தனை உண்மையான குற்றவாளிகளைப் கண்டுபிடித்திருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : ஏற்கெனவே ஜெர்மனியில் இருந்து 6 நாய்கள் தருவிக்கப்பட்டிருந்தன. அவற்றில் இங்கே உள்ள சீதோஷ்ண நிலைக்கு ஒத்துக்கொள்ளாமல் சென்னையில் 3 நாய்களும்,

[1973 மார்ச் 24]

கோவையில் ஒரு நாயும் இறந்துவிட்டன. இப்போது பயன்படுத்தப்படுகிற நாய்களில் பெரும்பாலானவை நம் நாட்டைச் சார்ந்தவையே. இவை துப்புத் துலக்கிய வழக்குகள் உண்டா என்று உறுப்பினர் அவர்கள் கேட்டார்கள். 1969-ம் ஆண்டில் துப்புத் துலக்குவதற்காக இந்த நாய்கள் அழைக்கப்பட்ட வழக்குகள் 41. இவை கண்டுபிடித்தது 21. 1970-இல் 71 வழக்குகளுக்கு அழைக்கப்பட்டன. துப்புத் துலக்கியிருப்பது 27. 1971-இல் 172 பிரச்சினைகளுக்கு அழைக்கப்பட்டு 44 இவற்றால் துப்புத் துலக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1972-இல் 169க்கு 54.

திரு கு. காமாட்சி : நாய் மிகவும் நன்றியுள்ள பிராணி. தெருவில் நல்ல நாய்கள் கூட திரிகின்றன. அவற்றைப் பிடித்துக் கொன்றுவிடுகிறார்கள். அவற்றைப் பிடித்து சிலவற்றை இந்தப் பணிக்குப் பயிற்றுவிக்கலாம். மற்றவற்றை ஓரிடத்தில் பாதுகாக்க நடவடிக்கை எடுக்கப் படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நாய்களைப் போல தெருவில் திரிகின்ற மனிதர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க விடுதிகள் கட்டுவதே அரசாங்கத்திற்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. போதுமான நிதி கிடைக்கவில்லை. இதில் இந்தப் பிரச்சினையையும் இழுத்துப் போட்டுக்கொள்ள முடியாது.

திரு கே. எ. வகாப் : நாய்கள் துப்பு அறிவதுபோலவே மேல்நாடுகளில் பூனைகளும் துப்புத்துலக்கப் பயிற்றுவிக்கப்படுகிறது என்று அறிகிறேன். இங்கும் அப்படிப்பட்ட முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இப்போது அதற்கான உத்தேசம் எதுவும் இல்லை.

திரு ந. தர்மலிங்கம் : துப்பு அறியும் நாய்கள் வழக்குகளில் சம்பந்தப்படாத அப்பாவினைக் கூட கவ்விப் பிடித்துவிடுவதாகச் சொல்லப்படுகிறதே. அது உண்மையா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : சில நேரங்களில் அந்தத் தவறுகள் ஏற்படக் கூடும்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : மனிதர்களைவிட நாய் துப்பு அறிவதில் மிகவும் கெட்டிக்காரத்தனமானது. ஆகவே நாயின் வளர்ச்சி மிகவும் முக்கியமானதாகிறது. ஆகவே இந்தமாதிரியான நாய்கள் நம் நாட்டில் எந்த எந்தப் பகுதிகளில் இருக்கின்றன. அவற்றைப் பராமரிக்க என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இதுபோன்ற பணிக்கு அல் சேஷன் நாய்கள் தான் பயன்படுகின்றன. அவை எங்கெங்கே கிடைக்கின்றனவோ அங்கங்கே பயன்படுத்திக்கொண்டு வருகிறோம். வெளிநாடுகளில் இருந்து வரவழைக்கப்பட்ட 2 நாய்கள் இருக்கின்றன.

1973 மார்ச் 24]

திரு. எம். தேவராசன் : வெளிநாடுகளில் இருந்து இறக்குமதி செய்யப்படும் நாய்களுக்கு இங்குள்ள சீதோஷண நிலை ஏற்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். உதகமண்டலம் அதற்கு எற்றதாக இருக்குமாதலால் அங்கே ஒரு பயிற்சி நிலையத்தை ஆரம்பிக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இப்போதே சென்னைிலும், கோவையிலும் இதுபோன்ற நாய்கள் இருக்கின்றன. கோவையில் அந்த நாய்கள் உயிரோடு இருக்கின்றன. உதகமண்டலத்திற்குச் சென்று விடுவதால் மாத்திரம் இந்த நாய்கள் உயிரோடு இருக்கும் என்று சொல்ல முடியாது. வேறு காரணங்களினாலும் இறந்துவிடுகின்றன.

திரு. ப. முத்துசாமி : தற்போது இப்படி துப்பு துலக்குகிற நாய்கள் தரையில்லாதான் நல்லமுறையில் மோப்பம் பிடிக்க முடிகிறது என்றும் தண்ணீரில் கொண்டு செல்லும்போது தண்ணீரில் மோப்பம் சரியாகப் பிடிக்க முடியவில்லை என்றும் கூறப்படுவது உண்மையா? அப்படியானால் தண்ணீரிலும் சிறந்த முறையில் அந்த நாய்கள் மோப்பம் பிடிக்க தகுந்த பயிற்சி அளிக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இந்தப் பிரச்சினை பற்றி, எது எதில் மோப்பம் பிடிக்கிறது என்பதை நாம் இங்கே விளக்கிச் சொல்லி விட்டால் இவைகளில் எல்லாம் குற்றவாளிகள் குற்றம் செய்ய விரும்புகிறவர்கள் மிகக் கவனிப்பாக இருந்து அந்தக் காரியங்களை ஆரம்பித்து விடுவார்கள்.

Sethusamudram Project

* 503 Q.—**THIRU N. K. PALANISWAMY and THIRU N. V. GURUSWAMY :** Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state—

(a) whether this Government have requested the Centre during 1971 to expedite the working of the Sethusamudram Project ; and

(b) if so, the details thereof ?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : ஆம். 1965-ல் தலைமைப் பொறியாளர் ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டு அவரும் விரிவாக ஆராய்ந்து சேது சமுத்திரக் கால்வாய் பற்றிய முடிவான அறிக்கை 1968-ல் மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டது. பலமுறை நினைவுபடுத்தியதும் அல்லாமல் மத்திய அரசு கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க கடிதம் ஒன்று 1971 நவம்பரில் எழுதப்பட்டது. 23—10—1972 அன்று மத்திய திட்ட அமைச்சர் தார் அவர்கள் சென்னைக்கு வந்தபோது சேதுசமுத்திரத் திட்டத்தை ஐந்தாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ் சேர்க்க வேண்டுமென்று முதலமைச்சர் அவர்கள் வலியுறுத்தினார்கள்.

[1973 மார்ச் 24]

திரு. என். கே. பழனிசாமி : தூத்துக்குடியையும் ராமேஸ்வரத்தையும் இணைத்துக் கட்டக்கூடிய அந்த சேதுசமுத்திரத்திட்டம் கட்டி முடிக்கப் பட்டால் ரூ. 1,62,00,000 லாபம் வரும் என்று அந்தக் கமிட்டி சிபார்சு செய்திருந்தும் இதை மத்திய அரசு நடைமுறைக்கு கொண்டுவராத தற்கு காரணம் என்ன? கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களும் கனம் கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்களும் வற்புறுத்தியும், அதற்குப் பின்னால் நடந்த இரண்டு கூட்டங்களிலும், முதல் அமைச்சர்கள் மாநாட்டிலும் ஐந்தாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் பற்றி விவாதிக்கக் கூடியிருந்த கூட்டத்திலும் அது வலியுறுத்தப்பட்டதா? அப்படியானால் அதன் நிலைமை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : முதல் அமைச்சர்கள் மாநாட்டில் இது வலியுறுத்தப்பட்டதா என்பதற்கு குறிப்பு இல்லை. பிரதமர் அவர்கள் தூத்துக்குடிக்கு வந்தபோது நம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நேரிலேயே சொல்லி வலியுறுத்தினார்கள் என்பது நான் பக்கத்திலிருந்த காரணத்தால் எனக்குத் தெரியும்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : இதை இரண்டு பிரிவுகளாக எடுக்க வேண்டும். அதில் பணம் மிகவும் குறைவாக இருக்கிற திட்டத்தை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டுமென்று மத்திய அரசிடம் வலியுறுத்தப்பட்டிருக்கிறதா? அப்படியிருந்தால் அவர்கள் இந்தத் திட்டக் காலத்திலாவது இதை நடைமுறைப்படுத்துவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : மாண்பம் வழி இந்தக் கால்வாயை வெட்டுவதை விட ராமேஸ்வரம் வழியாக வெட்டுவது ஏறத்தாழ 18 மைல் நீளம் குறைவு மட்டுமல்லாது, 18 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு செலவும் குறைகிறது. நல்ல வருமானமும் வருகிறது என்று எடுத்துச் சொல்லி வற்புறுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கா. வேழவேந்தன் : தமிழக முதல் அமைச்சர் அவர்களும், கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்களும் வற்புறுத்தியும், திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு நீண்ட காலமாக வற்புறுத்தி வருகிற இந்த பிரச்சனை பற்றி தமிழ் நாட்டில் உள்ள மற்றக் கட்சிகள் தீர்மானம் போட்டு அனுப்பியிருக்கிறார்களா? குமரி மாவட்ட நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் நாடாளு மன்றத்தில் இதை வற்புறுத்தியிருக்கிறார்களா? என்ற விவரத்தை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : சேதுசமுத்திரத் திட்டம் பற்றி இங்கு கட்சி வேறுபாடுகள் இல்லை. தமிழ்நாட்டிலுள்ள எல்லாக் கட்சிகளும் இந்த சேதுசமுத்திரக் கால்வாய் விரைவாக வெட்டப்பட வேண்டும் என்றுதான் சொல்லி வருகிறார்கள்.

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா : இந்தத் திட்டம் லாபகரமானது மட்டுமல்ல. இதனால் தொழில்களும் வளருவதற்கு வாய்ப்புகள் உள்ளன. பெர்மிஷனாக்காக மத்திய அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறதா?

1973 மார்ச் 24]

கடன் கொடுக்க **World** பாங்க் தயாராயிருப்பார்கள், பெர்மிஷன் மட்டும் எதிர்பார்த்து அந்த வேலைகளை ஆரம்பிப்பீர்களா? **World** பாங்கியிடம் கடன் கேட்டால், இது லாபகரமான திட்டமாகயிருப்பதால் அவர்கள் கடன் கொடுக்கத் தயாராயிருப்பார்கள். அந்த முறையில் செயல்பட இந்த அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : உலக வங்கி மட்டுமல்ல, சர்வதேச வங்கிகள் பல இருக்கின்றன. அவர்களிடம் கேட்க வேண்டுமென்றும் சொல்லியிருக்கிறோம். இது நல்ல லாபகரமான திட்டம் என்பதையும் நன்கு சுட்டிக்காட்டி யிருக்கிறோம். இதில் போடுகிற முதலுக்கு முதலில் 7 சதவீதம் முதலடியாக எடுத்த எடுப்பிலேயே கிடைக்கும். 28 ஆண்டுகளில் போட்ட முதல் அத்தனையும் பெற வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. இப்போது இலங்கையைச் சுற்றி கப்பல் போக வேண்டியிருப்பதால், பம்பாயிலிருந்து கல்கத்தா போகவேண்டுமென்றால் அல்லது பம்பாயிலிருந்து சென்னை வரவேண்டுமென்றால் அல்லது தூத்துக்குடியிலிருந்து சென்னைக்கு செல்ல வேண்டுமென்றால் ஏறத்தாழ 650 கிலோ மீட்டர்ஸ் அதிகமாக சுற்ற வேண்டியிருக்கிறது. அதையும் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறோம்.

திரு. செ. கந்தப்பன் : இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்திலேயே ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று முதலியார் கமிட்டி என்கிற ஒரு கமிட்டி இந்தத் திட்டத்தையும் தூத்துக்குடி ஆம் கடல் திட்டத்தையும் ஒன்றாக இணைத்துச் செய்ய பரிந்துரை செய்தது. இரண்டில் ஒன்றை விட்டுவிட்டு இன்னொன்றை ஆரம்பித்தால் அது லாபகரமாகயிருக்காது என்று இந்தக் குழு திட்டவாட்டமாக அறிவித்துள்ளது. அப்படியிருந்தும் இந்த ஆம்கடல் துறைமுகத்தை மட்டும் செயல்படுத்துகிற நிலையில் சேதுக் கடலை ஆழப்படுத்தும் திட்டத்திற்கு மத்திய அரசு என் அங்கீகாரம் அளிக்கவில்லை என்பதைப்பற்றி மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் திட்டவாட்டமாக அறிவிக்க இயலுமா?

மாண்புமிகு திரு. சி.பா. ஆதித்தனார் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பாராளுமன்றத்தில் உறுப்பினராக இருந்தபோது அவர்களைச் சந்தித்து நான் இதை பாராளுமன்றத்தில் வலியுறுத்தும்படி நேரிலேயே சொன்னேன். அவர்களுக்கு நன்கு தெரியும். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஏதோ கால்வாய் வெட்டவேண்டுமென்று இருந்ததே தவிர 68-ல்தான் முடிவாக எவ்விதத்தில் எடுத்துச் செய்வது, வெட்டுவது என்பதைப்பற்றி தலைமைப் பொறியாளர் தெரிவித்து அந்தத் திட்டம் அனுப்பப்பட்டது.

திரு. எஸ். ஆறுமுகம் : இந்த சேது சமுத்திரத் திட்டத்தின் மொத்த மதிப்பீட்டுத் தொகை எவ்வளவு? இதிலே மத்திய அரசின் பங்கு என்ன? மாநில அரசின் பங்கு என்ன? எந்த அடிப்படையில் மத்திய அரசின் அனுமதி கோரப்பட்டிருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. சி.பா. ஆதித்தனார் : இதில் மண்டபம் வழியாகப் போனால் ஏறத்தாழ 55 கோடி ரூபாய், அல்லது இராமேஸ்வரம் வழியாக,

[1973 மார்ச் 24]

குறுக்கு வழியாக வெட்டினால் ஏறத்தாழ ரூ. 37 கோடி ஆகும். இராமேஸ்வரம் வழி வெட்டுவதில் செலவு குறைச்சலாக இருக்கும் என்று தெரிவிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இப்போது எல்லாத் தொகையையும் மத்திய அரசே போட வேண்டும் என்றுதான் கேட்டிருக்கிறோம். அவர்கள் அல்லவா சொல்ல வேண்டும். மாநில அரசும் கொஞ்சம் கொடுங்கள் என்று சொல்ல வேண்டுமென்றால் அவர்கள் அல்லவா சொல்ல வேண்டும்? ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்த்த பிறகு அதில் இன்னிது, யார் யாரால் போடப்படும், எந்த வங்கியிலிருந்து பெற வேண்டும் என்றெல்லாம் முடிவு செய்யப் படும்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : இது பாதுகாப்பிற்கு இன்றியமையாத ஒரு திட்டம் என்ற காரணத்தால் அந்த அடிப்படையில் இதற்கு முதன்மை யிடம் கொடுக்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்தமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பர. ஆதித்தனார் : மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்ன ஒரு முக்கியத்தன்மையை அரசு உணர்ந்திருக்கிறது. பாதுகாப்பிற்கு இது மிகுந்த அவசியம்.

Visit of Italian Agricultural Experts

* 504 Q.—**THIRU N. DENNIS :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state :—

(a) whether the Italian Government's Agricultural experts have visited this State during January 1972 ;

(b) the details of the places they visited ; and

(c) the purpose of their visit ?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : (அ) இல்லை.

(இ) & (உ) : இக்கேள்விகளுக்கு இடமில்லை.

திரு. என். டென்னிஸ் : நம் மாநிலத்திலுள்ள வேளாண்மை வல்லுநர்களை வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பி அவர்கள் அனுபவத்தை நம் விவசாயத் துறையில் புகுத்துவதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்க அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : ஏற்கனவே அனுப்பப்பட்டு அவர்கள் பயிற்சி பெற்றதற்குப் பின் அது பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

திரு. கே. எ. வகாப் : வேளாண்மைத் துறையில் ஜப்பான் நல்ல முறையில் முன்னேறியிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே ஜப்பானிலிருந்து வேளாண்மைத்துறை நிபுணர்களை வரவழைத்து நம் வேளாண்மைத்துறையில் முன்னேற்றங்களைச் செய்வதற்கு அரசு முன்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : அந்த நாட்டுப் பொருளாதாரம், அந்த நாட்டில் இருக்கிற வசதி வாய்ப்புகள் இவற்றினை தமிழ்

1973 மார்ச் 24]

நாட்டோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறபோது அவை சரியாக வருமா என்பது வேறு பிரச்சனை. ஆனால் அங்கு கண்டுபிடிக்கப்படுகிற பல ஆராய்ச்சிகள் தமிழ்நாட்டிலும் இங்கு இருப்பவர்களால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு பயன் படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

திரு. கோவை செழியன் : வேளாண்மைத்துறையில் விஞ்ஞான மேல் படிப்பிற்கு மேல்நாடுகளுக்கு அனுப்பப்பட்டு பின்பு அவர்கள் திரும்பி வருகிறபோது அரசாங்கமோ, பல்கலைக் கழகமோ சில நேரங்களில் அவர்களுக்கு தகுதியான வேலை தரமுடியாமல் போய்விட்டது என்பதை அரசு அறியுமா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : அது வேளாண்மைத் துறையில் மாத்திரமல்ல. பல்வேறு துறைகளில்கூட அப்படி அனுப்பப்பட்டவர்களுடைய பயிற்சி இங்கு பயன்படாத காரணத்தால் இப்போது அனுப்பப்படுகிற நேரத்தில் பரிசீலனை செய்து அனுப்பப்படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

THIRU B. VENKATASWAMY : May I know from the Hon. Minister whether any ryots have been deputed to other nations, so as to study the conditions of agriculture there?

மாண்புமிகு திரு. அ.பெ. தர்மலிங்கம் : அப்படி இல்லை.

திரு. கு.அ. பொம்மன் : மைசூர் மாநிலத்தில் ஜப்பான் நிபுணர்கள் வந்து வேளாண்மைத் துறையில் முன்னேற்றம் கண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதில் நல்ல வருவாயும் கிடைப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, நம் மாநிலத்திலும் இதபோல் ஜப்பானிய முறைகளை மேற்கொண்டு நமது வேளாண்மைத் துறையை முன்னுக்குக் கொண்டுவர அவர்களின் உதவியைப் பெறுவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. அ.பெ. தர்மலிங்கம் : தற்சமயம் பல்வேறு பகுதிகளில் இருந்தும் தமிழ்நாட்டிற்கு வந்து இங்குள்ளவற்றைப் பார்வையிட்டு தமிழ் நாட்டில் வேளாண்மைத்துறையில் எடுக்கப்பட்டுள்ள முயற்சிகளை எல்லாம் பாராட்டி, இதை தங்களிடையே பகுதிகளுக்கும் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டு சென்றிருப்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திருச்சிராப்பள்ளியில் கலவை உரக்கிடங்கு

* 505 வினா.—திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : மாண்புமிகு வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) திருச்சிராப்பள்ளி நகரசபையில் இயந்திரச் சாதன அமைப்புள்ள கம்போஸ்ட் உர டெப்போ ஒன்றை நிறுவும் திட்டம் எதேனும் அரசு பரிசீலனையில் உள்ளதா?

[1973 மார்ச் 24]

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : (அ) இல்லை.

(இ) வினாவிற்கு இடமில்லை.

முற்
பகல்
10.00

திரு. கு. காமாட்சி : தலைவரவர்களே, திருச்சி நகராட்சி இப்போது கம்போஸ்ட் உரம் தயாரிக்கும் இடம் அரியமங்கலம், பொன்மலை போன்ற குடியிருப்புப் பகுதிகளில் இருக்கிறது. அதனால் சுகாதாரம் அதிகமாகப் பாதிக்கப்படுகிறது. ஆகவே, அதை வேறு இடத்திற்கு மாற்றுவதற்கு உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவரவர்களே, இந்தக் கேள்வி திருச்சிராப்பள்ளி நகரசபையின் இயந்திரச்சாதன அமைப்புள்ள கம்போஸ்ட் உர டெப்போ பற்றியதாகும். எனவே அது தனியாகக் கேட்கப்பட வேண்டிய கேள்வி. அப்படித் கேள்வி கேட்டால் பதில் சொல்ல வேண்டியவர்கள் உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : வினாக்கள்—விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் (*) வெள்ளிக்குறி இடப்பட்டிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

2. ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானம்.

மதராஸ் அலுமினியம் கம்பெனியை நாட்டுடைமை ஆக்க வேண்டுமென்ற மாநில அரசின் கருத்துக்கு மத்திய அரசு இணங்காதது குறித்து

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. என். கே. பழனிச்சாமி அவர்கள் 42-வது விதியின்கீழ் இப்பேரவையை ஒத்திவைக்கக்கோரி கீழ்க் கண்ட பிரச்சினையைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்:—

“Grave situation arising due to the non-agreeing to the proposal of the Tamil Nadu Government by the Central Government to nationalise the Madras Aluminium Company.”

இது எப்படி 42-வது விதியின்கீழ்வரும் என்பதைச் சுருக்கமாக விளக்குமாறு அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1973 மார்ச் 24]

திரு. என்.கே. பழனிசாமி: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 1956-ஆம் ஆண்டு இன்டஸ்ட்ரியல் ரெசல்யூஷன் பிரகாரம் அடிப்படைத் தொழில்கள் பூராவும் சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்வது என்றும், மற்ற தொழில்களைத் தனிப்பட்டவர்களுக்கு விடவேண்டுமென்றும் அந்தத் தீர்மானத்தில் இருக்கிறது. ஆனால் இன்றைய தினம் விலைவாசி ஏற்றம், ஜனங்களின் தேவை இதை அனுசரித்து சாதாரண லேட் இன்டஸ்ட்ரிஸ்கூட, அதாவது சர்க்கரை, டெக்ஸ்டைல்ஸ் போன்றவற்றையும் சர்க்காரே எடுத்து நடத்தவேண்டுமென்று இந்தியா பூராவும் ஏகோபித்து கோரிக்கையாக இருக்கும்போது 1956—இன்டஸ்ட்ரியல் ரெசல்யூஷன் டி பிரிவின்கீழ் இந்த அலுமினியம் தொழிற்சாலை எடுத்துக் கொள்வதற்கு உரிமை இருந்தம்கூட, இதே மாதிரி உ.பி.யில் இன்டால்கோ எடுத்துக் கொள்ளப்படவேண்டுமென்று அந்த சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்கு வற்புறுத்தியும் கூட, இந்த மாதிரி தேசியமயமாக்கும் கொள்கைக்கு முட்டுக் கட்டை போடும் நிலைமை இருப்பதால் இந்தச் சபையை ஒத்திவைத்து இது குறித்து விவாதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவரவர்களே, மால்கோ தொழிற்சாலை இறுதியில் தேசிய மயமாக்கப்பட வேண்டுமென்ற கொள்கையின் அடிப்படையில் இடைக்காலமாக அதனுடைய நிர்வாகத்தை மாநில அரசு எடுத்துக் கொள்ள அனுமதி கொடுக்க வேண்டுமென்ற ஒரு கொள்கை முடிவு இந்த மன்றத்தில் அறிவிக்கப்பட்டது. அந்த அடிப்படையில் மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் டேக் ஓவர் ஆப் மேனேஜ்மெண்ட், அதற்கான மசோதா தயாரிக்கப்பட்டு, அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இப்போது செய்திகள் வேறுவிதமாக வருகிற காரணத்தால்தான் இப்படிப்பட்ட அவசரப் பிரேரணை கொண்டு வரவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்பதை நான் உணர்கிறேன்.

செய்திகள்கூட, இந்த மாநில அரசிலிருந்து அந்த மால்கோ சம்பந்தப் பட்டு எதுவுமே வரவில்லை என்று ஒரு செய்தியும், ஆனால் அதே சமயத்தில் சில தினங்களுக்கு முன்னால் இந்த மாநில அமைச்சரோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்தப்பட்டது என்ற செய்தியும் ஒன்றுக்கு ஒன்று முரணாக வந்து இருக்கின்றன. நம்முடைய அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஏற்கெனவே இந்த மன்றத்தில் என்ன கொள்கையை அறிவித்தோமோ அந்தக் கொள்கையின் அடிப்படையில் மசோதா அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் விளக்கக் கடைம்பட்டுள்ளேன்.

மத்திய அமைச்சர் அண்மையில் அதுபற்றி விவாதிக்க வேண்டுமென்று அழைத்து இருந்தார்கள். நானும் சென்றிருந்தேன். அவர்களுடன் பல கருத்துக்கள் விவாதிக்கப்பட்டன. ஆனால் அந்தக் கருத்துக்கள் எல்லாம் வெளியே சொல்லக்கூடாது என்றும் ஒரு கருத்து கூறப்பட்டது. ஆனால் இப்போது பத்திரிகைகளில் வந்து இருக்கும் செய்திகளைப் பார்த்தால் அது எந்த அளவுக்குக் கடைப்பிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது.

[திரு. செ. மாதவன்]

[1973 மார்ச் 24]

இருந்தாலும், ஒரு தொழிற்சாலை நிர்வாகத்தை எடுப்பதோ, அல்லது தேசியமயமாக்குவதோ சட்டத்தின் சில அடிப்படைகளின் பேரில்தான் செய்ய முடியும். இங்கே விவரங்களை நான் ஒவ்வொன்றாகச் சொல்லி, பதில் சொல்வேன் என்றால் இறுதியில் நம்முடைய குறிக்கோள் நீதி மன்றத்திற்குச் செல்லும்போது சட்டப்படி செல்லாமல் இருப்பதற்கும் காரணமாகும். ஆகவேதான் நாட்டுடமையாக்கும் தொழிற்சாலையைப் பற்றியோ மற்ற விவரங்களையோ நான் சொல்லவேண்டாம் என்று கருதுகிறேன்.

இதிலே முக்கியமாக எழுப்பப்பட்டிருக்கும் பிரச்சனை பத்திரிகையில் விவாதத்திற்குரிய பிரச்சனையாக வருவது, அயல் நாட்டு நிறுவனம் ஒன்று கூட்டாக கொலாபரேடர் என்ற முறையில் அந்தத் தொழிற்சாலையில் இருக்கிறது என்று வலியுறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கருத்தைப் பொறுத்த அளவில் இப்போது எந்தப் பிரச்சனையும் எழவில்லை. நாம் அந்த நிர்வாகத்தை எடுக்கச் சட்டம் அமைக்கப் போகிறோம். இறுதியில் நாட்டுடமையாக்கவேண்டும். அப்போது அந்தப் பிரச்சனை எழுமானால் மத்திய அரசாங்கம் அந்நியக் கூட்டு அதிலே தேவை என்று கருதுமானால் நம்முடைய மாநில அரசைப் பொறுத்த அளவில், அதிலே ஆட்சேபிக்க ஒன்றும் இல்லை என்றும் தெளிவாக்கியிருக்கிறோம். ஆனால் இப்போது வருகிற தகவல் எல்லாம் நாட்டுடமையாக்குவதில் ஒரு பிரச்சனை வரும் என்பதாகும். அந்தக் கருத்து வந்திருப்பதால் நாம் மீண்டும் தெளிவாக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

நாம் இப்போது கேட்டு இருப்பது டேக் ஓவர் ஆப் மேனேஜ்மென்ட். **Take over of management with ulterior object of nationalising the industry** என்று அதிலே போட்டிருக்கிறோம்.

இப்படிப்பட்ட சட்டங்கள் கொண்டு வருகிறபோது என்ன காரணம் சொல்ல முடியும். அரசியல் அமைப்புச் சட்டப்படி, 'பப்ளிக் பர்ப்பஸ்'. பொதுமக்களின் நன்மை என்ற அடிப்படையில் இந்த முயற்சி எடுக்கிறோம். இந்தத் தொழிற்சாலையைப் பொறுத்த அளவிற்கு, தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த அளவிற்கு ஒரேயொரு தொழிற்சாலை. ஆகவே, **discrimination will not arise.**

இந்த அலுமினியம் ஒரு மூலப்பொருள். அதிலே ஒன்றும் சந்தேகம் கிடையாது. இந்த மூலப்பொருள்களின் அடிப்படையில் பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. அதிலே சந்தேகம் கிடையாது. அந்த மூலப்பொருள்களை எல்லாத் தொழிற்சாலைகளுக்கும் வழங்குவதற்கு ஒரு அரசாங்கம் பொறுப்பேற்பது, தேசியமயமாக்கும் கொள்கைகளில் ஒன்றாகும். அதிலே ஆட்சேபனை யாரும் சொல்லி விட முடியாது.

1973 மார்ச் 24]

[திரு. செ. மாதவன்]

இதிலே இன்னொரு கருத்து, நம்முடைய மாநில அரசே விநியோகிக்கும் பொறுப்பை எடுத்துக்கொண்டால் இந்திய நாடு முழுவதற்கும் விநியோகிக்கும் கொள்கை பாதிக்காதா என்ற கேள்வி எழுப்பப்பட்டது. எங்களைப் பொறுத்தவரையில் தமிழ்நாடு, பிற மாநிலங்கள் என்ற கருத்து வேறுபாடு கிடையாது. தமிழகத்தில் இருக்கும் மூலப்பொருள்களாக இருந்தாலும் அதை அகில இந்தியாவிற்கும் பகிர்ந்து கொடுக்கவேண்டுமென்று மத்திய அரசு கொள்கை உருவாக்கினால் அந்தக் கொள்கைக்குக் கட்டுப்படுத்தான், இந்திய நாடு முழுமைக்கும் பயன்படும் முறையில் இந்தத் திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. நம்முடைய மாநிலத்திற்கு ஒரு தனி உரிமை கொடுக்க வேண்டுமென்று கொண்டுவரப்பட்டது என்ற கருத்து இருக்கிறதே அது தவறு என்றும் நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த அந்தத் தொழிற்சாலையை இன்னும் விரிவாக்க வேண்டும். அதிலே வேலை வாய்ப்புகள் அதிகமாக ஏற்படுத்தப்பட்டு, அந்த மூலப்பொருள்கள் அரசுக்கும் நல்ல முறையில் கிடைத்திட ஒரு பெரிய தொழிற்சாலையை எடுப்பது என்பது, அரசாங்கத்தீர்மானமாக, இன்டஸ்ட்ரியல் பாலிசியாக இருக்கிறது. ஆகவே, அந்தத் தொழிற்சாலையை அரசே சொந்தமாக நடத்த வேண்டுமென்பதுதான் நியாயம் என்று இந்த அரசாங்கம் கருதுகிறது. மத்திய அரசாங்கம் அந்தக் கருத்தைக் கொண்டு இருந்தால் இதுபற்றிப் பரிசீலனை செய்து நல்ல முடிவை எடுப்பார்கள் நாட்டுக்கு ஏற்ற முடிவை எடுப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

இது சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சரிடத்தில் விவாதித்ததற்குப் பின்னால் பிரதமர் அவர்களிடமும் சென்று அவர்களுடைய நம்முடைய அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளை, கோரிக்கைகளை, அந்தத் தொழிற்சாலை உயர்ப்பற்றிய பல்வேறு விவகாரங்களைத் தந்து இருக்கிறோம். அவர்களும் நாங்கள் கொடுத்த விவரங்களை அமைதியாகக் கேட்டார்கள். அவற்றையெல்லாம் கொஞ்சம் பரிசீலித்து நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களையும் கலந்துகொண்டு இறுதி முடிவு எடுப்பதாகவும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த முடிவு எடுப்பதற்கு முன்னாலே டெல்லியிலிருந்து தனியாருக்குச் சாதகமாக, இந்தத் தொழிலை நடத்தும் தனியாருக்குச் சாதகமாக, கருத்துக்கள் வெளியாவது தர்ப்பாக்கியமாகும். அதற்கு மத்திய அரசு வழிவகுக்காமல் இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதற்கு மேல் இது குறித்து விவாதிக்க ஒன்றும் இல்லை என்றும் கூறிக் கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE: On a Point of Order, Sir. I do not think the Hon. Minister for Industries has given the correct information to the House while replying to the discussion on the Industries Demand. We have already mentioned about this during the discussion on the

[1973 மார்ச் 24]

[Dr. H. V. Hande]

Industries Demand. The Hon. Minister's reply has given some misgivings. We have said that it will chase away the foreign collaborators. But the Hon. Minister in his reply flatly refused and said that such and such a thing will not happen. The whole thing could have been discussed thoroughly in the House and the Hon. the Minister for Industries could have taken the House into confidence. I want to know whether it is right on the part of the Hon. Minister not to take the House into confidence and place all the facts while replying to the discussion on the Industries Demand. Now we cannot discuss all these things when the Adjournment Motion is taken up. The facts and figures relevant to this issue may please be placed before the House. Otherwise, we will not be able to know how the interest of the foreign collaborators is affected and how they are really chased away, etc.

MR. DEPUTY SPEAKER: The Hon. Member, Dr. Hande, is going away from Rule 42.

DR. H. V. HANDE: I am not going away from Rule 42 at all. I am leaving the matter to them. The Hon. Minister has not placed all the facts and figures before the House. If all the facts and figures were placed before the House, the entire thing could be viewed in a proper perspective. Now we are not able to view them in a proper perspective. That is why, I am complaining against the Hon. Minister for Industries.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : ஒழுங்குப்பிரச்சனை மூலமாக டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் எதைச் சொல்ல நினைத்தார்களோ அதைச் சொன்னதற்காக நன்றி, மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட பொருள், பொருள் இல்லாமல் இருக்கிறது. இந்த மால்கோ தொழிற்சாலையில் பாரின் கொலாபரேஷன் இருப்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அதிலே ஒன்றும் ரகசியம் கிடையாது. அதை மறைக்க வேண்டுமென்ற எண்ணமும் இல்லை. அந்த நிர்வாகத்தை எடுத்துக்கொள்வது என்று மத்திய அரசுக்கு எழுதியிருக்கிறோம். அதற்கான மசோதா தயாரிக்கப்பட்டு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அது எல்லோருக்கும் தெரிந்த கருத்தாகும். ஃபாரின் கொலாபரேட்ஸ் இருக்கிறார்கள். அதுவும் எல்லோருக்கும் தெரிந்து இருக்கும். எவ்வளவு சதவிகிதம் போட்டு இருக்கிறது, அது பாதிக்கப்படுமா? மத்திய அரசாங்கம் தலையிட்டு ஆட்சேபிப்பார்கள் என்று கூறியது நியாமல்ல. அந்தக் கருத்து வேண்டாத ஒன்று என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த மன்றத்தில் தெரிவித்த கருத்துக்கு எந்த விதமான கருத்து மாறுபாடும் கிடையாது. அந்தத் தொழிற்சாலையைத் தேசியமயமாக்க வேண்டுமென்று கொள்கை சொல்லியிருக்கிறோம்.

1973 மார்ச் 24]

[திரு. செ. மாதவன்]

தொழிற்சாலையின் நிர்வாகத்தை அரசு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்கின்றோம். இதுதான் மன்றத்திற்குத் தரப்பட்ட தகவல். இதில் ஏதும் மறைக்கப்படவில்லை. ஆட்சேபித்தால் மத்திய அரசு எடுத்துக்கொள்ளுவதா என்பது மத்திய அரசின் பிரச்சனை. நாம் இதை நாட்டுடைமையாக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறோம்.

திரு ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவரவர்களே, சமதர்மக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற மத்திய அரசுக்கு இந்த மாதிரி மால்கோ அலுமினியத் தொழிற்சாலையை எடுப்பதில் என்ன சங்கடம் இருக்கிறது? அடிப்படையில், இந்த மாதிரியான தொழிற்சாலையை நிச்சயமாக தேசிய உடமையாக்குவதில் தத்துவ ரீதியாவும் ஆட்சேபனை இருக்க முடியாது.

மேனேஜ்மெண்ட்டை மட்டும்தான் எடுக்க வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அது சம்பந்தமாக மசோதா கொடுத்திருக்கிறேன் என்று அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். இந்த விஷயத்திற்கு என்ன ஆட்சேபம் இருக்க முடியும்? மசோதா வரும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். சில பலனற்றுப் போயிருந்தால் அதைப்பற்றி வருத்தப்படத் தேவையுமில்லை. என்ன கொள்கை அடிப்படையில் எதிர்க்கிறார்கள்? 'இந்து' பத்திரிகையில் சில விவரங்கள் எல்லாம் தந்திருக்கிறார்கள். முக்கியமான தொழிலாக இருக்கிற காரணத்தால், எந்த விதமான கட்சிப் பாகுபாடும் அற்ற நிலையில் நமது மாநில அரசு அந்தக் கம்பெனிக்கு எலெக்ட்ரிசிட்டியில் கன்செஷன் கொடுக்கிற காரணத்தால் இதை எடுப்பதில் எந்த விதமான ஆட்சேபமும் இருக்க முடியாது.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் இன்றொரு வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தந்தமைக்கு மகிழ்ச்சி. பிரதம அமைச்சரிடம் பேசும்போதும் இதைப்பற்றியும் குறிப்பிட்டேன். இந்த மன்றத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஆளுங் காங்கிரஸ் உட்பட எல்லா எதிர்க் கட்சிகளும் ஒத்த கருத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். யாரும் வேண்டாமென்று வற்புறுத்த மாட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலையில் தனிப்பட்ட அமைச்சர் ஒருவர் டெல்லியிலே மாற்றுக் கருத்துதைக் கொடுப்பது சரியல்ல என்று தான் கருத வேண்டியிருக்கிறது.

இதற்குப் பல காரணங்கள் சொல்லப்பட்டன. ஃபாரின் எக்ஸ்சேஞ்ச் ஒரு காரணம். இந்தச் சட்டம் கொண்டுவருவதற்கு முன்னால் என்னென்ன காரணங்களால் எதிர்க்க முடியும் என்று வாதிட ஆரம்பித்து, நாங்கள் பதில் சொல்ல, அதன் விளைவாக, நீதிமன்றத்தில் சட்டம் செல்லாது என்று கொண்டுவரவேண்டியவாறு ஆபத்து இருக்கிறது. எனவே, நான் அந்த விவாதத்திற்குப் போக விரும்பவில்லை. ஃபாரின் கொலாபரேடர் என்ற முறையிலே ஃபாரின் கொலாபரேடர் தான் இந்தத் தொழிற்சாலையை நடத்துவது தேவை என்று மத்திய அரசு கருதுமேயானால், இந்த மாநில அரசைப் பொறுத்தவரையில் அந்த ஃபாரின் கொலாபரேடரையும் ஏற்றுக்கொள்வது — இதில்

[1973 மார்ச் 24]

[திரு. செ. மாதவன்]

ஆட்சேபனை இல்லை என்ற கொள்கையைப் பிரதம அமைச்சரிடம் தெளி வாக்கி இருக்கிறோம். இதில் கொஞ்சம்கூட வேறுபாடு கிடையாது.

சுதந்திராக் கட்சி எந்தக் கொள்கையை வைத்திருந்தாலும் டாக்டர் ஹாண்டே எப்போதும் எங்கள் பக்கம் தான் இருக்கிறார்கள். இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு துரப்பாக்கியமான நிலை ஏற்படும் என்று நான் நம்பவில்லை. இதில் அவர்களுடைய நிலை எப்படியிருந்தாலும், திரு சுரேந்திரன் சொஞ்சங்கூட விட்டுக்கொடுக்க மாட்டார் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. எனவே, நாட்டு டைமைக் கொள்கையிலே அவர்களும் ஆதரிப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : தலைவரவர்களே, சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் தங்களுடைய கொள்கையை மத்தியில் இருக்கிற அரசு ஏற்றுக் கொள்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அதை நான் ஏற்றுக்கொள்ள வில்லை. மிகமிகத் தவறானது என்றும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : விதி 42-இன்கீழ் எல் லோரையும் பேச அனுமதிப்பதில்லை. இப்பொழுது வாதம் ரொம்பதூரம் போய்க்கொண்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, மாநில அரசினுடைய “மால்கோ” தொழிற்சாலையைத் தேசிய மயமாக ஆக்க வேண்டுமென்ற திட்டத்தின் முன்னோடியாக அதனுடைய நிர்வாகத்தை மாநில அரசு ஏற்கவேண்டுமென்ற கருத்தினைத் தொழிலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே விளக்கமாக அளித்தார்கள். நம்முடைய டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சுதந்திராக் கட்சியினுடைய கொள்கையைத்தான் மத்திய அரசு கடைப் பிடிக்கிறது என்று மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்தார்கள். அதை ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய தலைவர் மாரிமுத்து அவர்கள் மறுத் திருக்கிறார்கள். எனக்கு இருக்கின்ற கவலையெல்லாம் நல்ல சோஷலிச மாதா என்று பெயரெடுத்த திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையாருக்கு இப்படிப்பட்ட சுதந்திராக் கட்சி உள்ளத்தோடு இருக்கிறார்கள் என்கின்ற ஒரு பட்டத்தை மத்திய அரசிலே இருக்கின்ற எந்த அமைச்சரும் ஏற்படுத்தி விடக்கூடாது என்பதை நான் வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கின்றேன். ஏனென்றால், சோஷலிசத் திட்டங்களை இந்தியாவிலே நிறைவேற்றக் கூடிய முன்னோடியாக பிரதமர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்ற அந்த நல்ல திருப் பெயருக்கு யாரும் களங்கம் கற்பித்துவிடக் கூடாது என்பதை மாத்திரம் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த மாமன்றத்திலிருக்கின்ற சுதந்திரா, மற்றும் எல்லாக் கட்சிகளும் இந்த தேசிய மயமாக ஆக்க வேண்டுமென்ற கொள்கையை ஒத்துக்கொண்டிருக்கிற நேரத்தில் இந்த மாமன்றத்தினுடைய கருத்துக்களுக்கு மத்திய அரசு நல்ல முறையிலே செவி சாய்க்க வண்டுமென்பதை எடுத்துக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

1973 மார்ச் 24]

திரு. எம். சுரேந்திரன் : சபாநாயகர் அவர்களே, ஏற்கெனவே இந்த விவரங்கள் எல்லாம் இந்தமன்றத்திலே விவாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அமைச்சர் உங்கள் பெயரைச் சொன்னார்கள் என்பதற்காக உங்களைப் பேச அனுமதித்தேன். சுருக்கமாகச் சொல்லீர்கள் என்று நினைக்கிறேன். ரொம்ப ரொம்ப தூரம் போகாமல் சுருக்கமாகச் சொல்லுங்கள்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : சுருக்கமாகவே சொல்கிறேன். இங்கே சொல்லப்பட்ட கருத்துக்களில் ஏற்கெனவே சொல்லும்போது நான் சொன்னேன், ஆனால், தேசிய மயமாக்குவதை நான் ஆதரிக்காதது மாதிரி நான் சொன்னதாக ஒரு கருத்து இங்கே உலாவிக்கொண்டு இருந்தது. அது சரியானதில்லை என்று நேரிலேயே சொல்ல இருக்கின்றேன். இப்போது இந்த நிலையை எடுத்துக்கொள்ள மாட்டோம், ஒரு பில் கொண்டு வருவதாகச் சொல்லப்பட்டிருந்தது. தேசிய மயமாக்குவதற்கும் நிர்வாக கத்தை எடுத்துக்கொள்வதற்கும் இருக்கின்ற மாறுபாடு வேறு இருக்கிறது. இதெல்லாம் எப்படி இருந்தாலும்கூட, “மால்கோ” வை தேசிய மயமாக்க வேண்டுமென்பதில் யாருக்கும் கருத்து வேற்றுமை கிடையாது என்பதில் சந்தேகமில்லை. நான் ஏற்கெனவே சொன்னதைப்போல இந்தச் சர்ச்சை இங்கே வரக்கூடாது என்பதற்காகவும் முறையாகச் செய்ய வேண்டுமென்பதற்காகவும் மத்திய அரசுடன் ஆலோசனை செய்து இந்தக் கருத்தை வெளியிட்டிருக்கலாம் என்று சொன்னேன். இப்போது இந்த அரசை எடுத்துக்கொண்டால் மத்திய சர்க்கார் எப்படி இருந்தாலும் “மால்கோ” தொழிற்சாலையைத் தேசிய மயமாக்க வேண்டுமென்று உறுதியாக நிற்கிறோம் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, ஒரு கருத்தினை வெளியிடுகின்ற உரிமையைக்கூட மாநில அரசுக்கு விட்டுவிடக்கூடாது என்கின்ற மத்திய அரசின் நிலையை மாண்புமிகு உறுப்பினர் மறந்துவிட வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவரவர்களே, உறுப்பினர் அவர்கள் கூறியதிலிருந்து, இந்த மன்றத்திற்கு, தேசிய மயமாக்கா மலிருப்பதன் ஆபத்து தெரிகிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அளித்த விளக்கத்திற்குப் பிறகு அவையின் நடவடிக்கைகளை ஒத்தி வைக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லாத காரணத்தால், ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்திற்கு அனுமதியை மறுக்கிறேன்.

[1973 மார்ச் 24]

3. கவன ஈர்ப்பு.—

செங்கல்பட்டு மாவட்டம், திருத்தணி வட்டத்தில் இரசாயன உர விநியோகம் குறைந்த அளவு இருப்பதனால் விவசாயிகள் படும் கஷ்டம் குறித்து

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சட்டப் பேரவை 41-வது விதியின் கீழ் அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு பிரச்சினையை திரு. ஈ. எஸ். தியாகராசன் அவர்கள் மாண்புமிகு உணவுத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவார்கள்.

திரு. இ. எஸ். தியாகராசன் : தலைவரவர்களே, “செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் குறிப்பாக திருத்தணி வட்டத்தில் குறைந்த அளவு இரசாயன உர விநியோகத்தினால் விவசாயிகளும் கஷ்டம்” என்பது குறித்து மாண்புமிகு உணவுத் துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : தலைவரவர்களே, 1-4-72 முதல் 28-2-1973 முடிய திருத்தணி ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் மூலமாகவும் திருத்தணி கூட்டுறவு விற்பனை நிலையத்தின் மூலமாகவும் திருத்தணி வட்டத்தில் விநியோகிக்கப்பட்ட பலவகை இரசாயன உரங்களின் அளவு கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

	மெட்ரிக் டன்கள்.
யூரியா	630
அம்மோனியம் சல்பேட்	480
டை-அம்மோனியம் பாஸ்பேட்	225
என். பி. கே.	70
முரியேட் ஆப் பொட்டாஸ்	2

2. 1-4-1972 முதல் 1973 முடிய செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் விநியோகிக்கப்பட்ட இரசாயன உரங்களின் மொத்த அளவு வருமாறு :—

விநியோகம் செய்யப்பட்ட மொத்த உரம்.

உர வாரியாக
அளவு விவரம்.
மெ.ட.

14,360 மெட்ரிக் டன்கள்—

யூரியா	8,407
அம்மோனியம் சல்பேட்	3,502
என். பி. கே.	1,410

1973 மார்ச் 24]

[திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி]

விநியோகம் செய்யப்பட்ட மொத்த உரம்.

உர வாரியாக
அளவு விவரம்.

(மெட்ரிக் டன்கள்.)

டை-அம்மோனியம் பாஸ்பேட்	1,007
முரியேட் ஆப் பொட்டாஸ்	27
கால்சியம் அம்மோனியம் நைட்ரேட்	7
ஆக மொத்தம்	14,360

ஆகவே மொத்தமாக 14,360 மெட்ரிக் டன் மாவட்டம் பூராவுக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவையெல்லாவற்றிலிருந்து 1972-73-ஆம் ஆண்டில் திருத்தணி வட்டத்தில் உள்ள விவசாயிகளுக்கு இரசாயன உர நெருக்கடி ஏற்படவில்லையென்பதும் அதனால் அவர்களுக்கு யாதொரு துன்பமும் விளைவிக்கப்பட வில்லை என்பதும் தெரியவரும். 1972-73-ஆம் ஆண்டு நவரைப் பருவத்தில் அதிக விளைச்சல் தரும் பயிர் வகைகள் திட்டம் செயலாக்கப்பட்டுவருகிறது. மொத்த ஒதுக்கீடான 28,500 ஏக்கர் நிலத்தில், திருத்தணி வட்டத்தில் மட்டும் மத்திய உரத் தொகுப்பி லிருந்தும் தனியார் உர நிறுவனங்களிலிருந்தும் இரசாயன உரங்களைப் பெற்று 17,100 ஏக்கர் நிலம் (75 சதவிகிதம்) விவசாயம் செய்யப்பட்டது. 7-2-1973, 8-2-1973 தேதிகளில் நடைபெற்ற மாவட்ட விவசாய அதிகாரிகள், வட்டார அபிவிருத்தி அலுவலர்கள் மற்றும் இதர விவசாய அலுவலர்கள் மாநாட்டில் நவரைப் பருவத்தில் மீதி 40 சதவிகிதம் நிலங்களில் பயிர் செய்ய அம்மோனியம் சல்பேட்டு மற்றும் டை-அம்மோனியம் பாஸ்பேட் போன்ற உரங்கள் எல்லா ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மூலமாகவும் கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் மூலமாகவும் மேல் உரங்களுக்காகவும் கீழ் உரங்களுக்காகவும் வழங்கப்படும் என்று முடிவு செய்யப் பட்டது.

4. தற்போது அரசின் கணக்கிலுள்ள இரசாயன உரங்களின் அளவு கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

(மெட்ரிக் டன்கள்.)

1. யூரியா	1,855
2. அம்மோனியம் சல்பேட்	2,660
3. டை-அம்மோனியம் பாஸ்பேட்	1,900
4. என். பி. கே.	15
5. முரியேட் ஆப் பொட்டாஸ்	15
மொத்தம்	6,445

384 செங்கல்பட்டு மாவட்டம், திருத்தணி வட்டத்தில் இரசாயன உர விநியோகம் குறைந்த அளவு இருப்பதால் விவசாயிகள் படும் கஷ்டம் குறித்து

[1973 மார்ச் 24]

[திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி]

1972-73-ஆம் ஆண்டு துவக்கத்தில் தமிழ் நாடு முழுவதும் அதிலும் குறிப்பாக செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் இரசாயன உர நெருக்கடி இருந்தது. எனவே, அரசினிடமுள்ள இரசாயன உர அளவைக் கணக்கிட்டு எல்லா வட்டத்தையும் போல் திருத்தணி வட்டத்திற்கும் இரசாயன உரம் விநியோகிக்கப்பட்டது.

தற்போது செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் இரசாயன உர இருப்பு விவரம் போதுமான அளவு முன்னேறியுள்ளது. அரசும் உரத்தின் தேவை நிலைபற்றிய விவரங்களைக் கணித்து, நிரந்தரமான தேவையுடைய இடங்களுக்கு இரசாயன உரத்தை உடனுக்குடன் வழங்கி வருகிறது. இந்தியா முழுவதிலுமே இரசாயன உர நெருக்கடி பரவலாக இருந்து வருகிறது. தமிழ் நாடு அரசு மத்திய உரத் தொகுப்பிலிருந்து எவ்வளவு உரம் பெற முடியுமோ அவ்வளவு உரத்தைப் பெறுவதற்குத் தன்னுடைய எல்லா முயற்சிகளையும் எடுத்து வருகிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : 1973-74-ம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்டமானியக் கோரிக்கைகளின்மீது வாக்கெடுப்பு.

திரு. கா. காளிமுத்து : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், சார், தலைவர் அவர்களே, கடந்த 12-ம் தேதி மாநாடுகளுக்கு அருகில் எங்கள் கட்சித் தோழர்கள் அன்பழகன், ராஜேந்திரன் தாக்கப்பட்டதைக்குறித்து ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருந்தேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அது சம்பந்தமாக அறையில் வந்து கேளுங்கள்.

4. 1973-74-ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிக் கோரிக்கைகளின்மீது வாக்கெடுப்பு.—தொடர்ச்சி.

(அ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 24—சின்கோனா.

(ஆ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 40—காட்டு வளத்துறை.

(இ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 49—காட்டு வள மூலதனச் செலவு.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் “நிதிக் கோரிக்கை எண் 24—சின்கோனா என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 75,74,600-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்” என்ற தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

1973 மார்ச் 24]

திரு. கு. அ. பொம்மன் : தலைவர் அவர்களே, கொள்கைபற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக்கோரிக்கை எண். 24—சின்கோனா என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 75,74,600-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, சின்கோனாத் தோட்டங்களில் பணிபுரியும் தொழிலாளர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு கொடுத்துப் பணி நிலையைச் சீராக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று விவாதிக்க—

“நிதி கோரிக்கை எண். 24—சின்கோனா என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 75,74,600-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்கள் பரிவுரையினமேல்—

“நிதிக் கோரிக்கை எண். 40—காட்டுவளத்துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 2,78,25,800-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்” என்ற தீர்மானத்தை முன்மொழிகின்றேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, I move the following cut motion to discuss policy—

“That the allotment of Rs. 2,78,25,800 under Demand No. 40—Forest Department—Be reduced by Rs. 100.”

DR. H. V. HANDE: Sir, I move the following cut motion to discuss policy—

“That the allotment of Rs. 2,78,25,800 under Demand No. 40—Forest Department—be reduced by Rs. 100.”

திரு. கே. எ. வகாப் : தலைவர் அவர்களே, காட்டுவளத்தைப் பெருக்க மரம்நடும் விழாக்கள் நடத்தலாம் என்பது பற்றிப் பேச—

“நிதி கோரிக்கை எண். 40—காட்டுவளத்துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 2,78,25,800-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

[1973 மார்ச் 24]

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, முதுமலைக் காட்டில் பணிபுரியும் யானையைப் பழக்கும் பணி போன்றவற்றில் ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாளர்களுக்கு ஊதிய உயர்வும் குடியிருப்பு வசதியும் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று விவாதிக்க—

“நிதி கோரிக்கை எண் 40—காட்டுவளத் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 2,78,25,800-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்.” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரைமின்மேல்

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 49—காட்டுவள மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 2,46,64,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் படவேண்டும்” என்ற தீர்மானத்தை முன் மொழிகின்றேன்.

DR. H. V. HANDE : Sir, I move the following cut motion to discuss policy—

“That the allotment of Rs. 2,46,64,000 under Demand No. 49—Capital Outlay on Forests—be reduced by Rs. 100.”

THIRU J. JAMES : Sir, I move the following cut motion to discuss about the necessity to pay bonus for the labourers working in Government Rubber Plantation in Kanyakumari District—

“That the allotment of Rs. 2,46,64,000 under Demand No. 49—Capital Outlay on Forests—be reduced by Rs. 100.”

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கோரிக்கை மீது முதலிலேயே ஒரு திருத்தத்தைச் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மானியக் கொள்கைக் குறிப்பில் இரண்டாவது பக்கத்தில் 1972-73-ம் ஆண்டில் 355 லட்சம் ரூபாய்க்குப் பதிலாக 405 லட்சம் என்று மாற்றிக் கொள்ளவேண்டும். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் விவாதங்களுக்குப் பிறகு பதில் அளிக்கிறேன் என்று சொல்லி அமர்கிறேன்.

1973 மார்ச் 24]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் 12 மணிகு ஒரு கமிட்டிக் கூட்டத்திற்குச் செல்லவேண்டும் என்று கூறினார்கள். ஆகவே விவாதத்தை 12 மணி வரை வைத்துக் கொள்ளலாம்.....

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர்களுக்கு இரண்டு துறைகளிலும் கலெக்டிவ் ரெஸ்பான்சிபிலிட்டி இருக்கும் காரணத்தால் இன்னொரு அமைச்சர்கூட எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, உணவுத் துறை, விவசாயத் துறை என்றிருந்தாலும் பேசுகின்ற உறுப்பினர்களுக்குக் கூட சங்கடம் இருக்கிறது. ஆகவே தனித்தனியாகப் பேசினாலாவது உரிய பதில் கொடுக்க இயலும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மத்திய அரசிலிருந்து ஒரு குழுவினர் அமைச்சரைச் சந்திக்க வருகிறார்கள் என்று சொல்லியிருந்தார்.

திரு. து. ப. அழகமுத்து : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். தலைவர் அவர்களே இங்கே ஆளும் கட்சியினர் நாங்கள் 175 பேர் இருந்தாலும், எதிர்க்கட்சிக் காரர்களுக்கு அதிகச் சலுகை காட்டப்பட்டு வந்திருக்கிறது, அவர்களுக்குப் பாதி நேரம், எங்களுக்குப் பாதி நேரம் ஒதுக்கப்படுவதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் நடைமுறையில் எப்படியிருக்கிறதென்றால், நேற்றைய தினம் காலையிலே 3 மணி 10 நிமிடம், மத்தியானம் 4 மணி 50 நிமிடம் ஆக 8 மணி நேரம் விவாதம் நடந்தது. அதில் ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் 5 பேர்கள், 84 நிமிடங்கள், முதல்வர் அவர்கள் ஒரு மணி 2 நிமிடங்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். ஆக, மொத்த நேரத்தில் $\frac{1}{4}$ பங்குதான் எங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எங்களுக்கு அரைப் பங்கு கிடைக்கவில்லை. இது எங்களுக்குச் சங்கடமாக இருக்கிறது (ஆரவாரம்). நான் பேரைக் குறிப்பிடும்போது நீங்கள் ஒவ்வொருவராக் அடித்துவிடுகிறீர்கள். ஆனால் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் உங்களிடத்திலே கேட்டுவிட்டால் அவர்களுக்கு அனுமதி கொடுத்துவிடுகிறீர்கள். ஆக அவர்கள் எங்களுடைய உரிமையிலே தலையிடாதவாறு நேரத்தை எடுத்துக் கொள்ளாதவாறு பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று மிகத் தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, அரசாங்கக் முற்பகல் கொறடா அவர்கள் ஆளுங் கட்சி உறுப்பினர்களிடத்தில் நேரடியாகப் பதில் 10-30 . சொல்ல முடியாமல், அவர்களிடமிருந்து தப்பித்துக் கொள்ள, தங்க மணி எருக்கு அவர்களுக்கும் என்ன நடந்தது என்பதைப் பகிரங்கமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். அவருடைய கோரிக்கையைக் கொஞ்சம் ஏற்று ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[1973 மார்ச் 24]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஒரு வகையில் எனக்கு மகிழ்ச்சி. இதுவரையில் பிரதம கொறடா அவையில் வாய் திறந்த தில்லை. இன்றைக்குச் சொல்லியிருக்கிறார். உண்மையிலேயே நியாயமான கோரிக்கைதான். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் மைனாரிட்டிகள். மைனாரிட்டிகளுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்கு நேரத்தை அதிகமாகக் கொடுக்கிறோம். அதனால் எதிர்க்கட்சிகள் நேரத்தை அதிகமாக எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். ஒரு கட்சிக்கு இவ்வளவு நேரம் என்று ஒதுக்கி வைத்துப் பார்த்தோம். அதுவும் சரியாக வரவில்லை. இந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றி பின்னர் கமிட்டி கூடும்போது பேசிக் கொள்ளலாம். தலைவர்களுமேல்லாம் கலந்து முடிவு எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, மக்களுடைய நல்வாழ்வில் முக்கிய பங்கு வகிக்கக்கூடிய காட்டுவன மானியத்தை வரவேற்று ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் கொடுத்துள்ள அறிக்கையிலே குறைந்த பட்சம் 33 சதவிகிதம் காட்டு வளம், காடுகள் இருக்க வேண்டும் என்றிருக்கிறது. தற்போது தமிழ்நாட்டில் 16 சதவிகிதம்தான் காடுகள் உள்ளன. இது போதாது. ஆகவே, காடுகளை உற்பத்தி செய்ய அரசு தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால், நாடு செறிப்படையக் காடுகள் இருந்தால்தான் மழை பெய்யும். அதன் மூலம் தான் நீர்த்தேக்கங்களில் நீர்ப்பிடிப்பு ஏற்படும் என்று அறிந்துள்ளனர் விஞ்ஞானத்தின் மூலம். ஆகவே, தற்போது போதுமான அளவுக்கு நீர்ப்பிடிப்பு நீர்த்தேக்கங்களில் தங்காத காரணம் காடு வளம் குறைந்திருப்பது ஒரு காரணமாக இருக்குமோ என்று அஞ்சவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே அரசாங்கம் இதில் தீவிரக்கவனம் செலுத்தி, இன்னும் காடுகளை விஸ்தரிக்க எங்கெங்கு சாத்தியம் இருக்கிறதோ, அங்கெல்லாம் காடுகளை உற்பத்தி செய்ய நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

அந்த வகையில் சொல்லும்போது உள்ள காடுகள் சரியாகப் பாதுகாக்கப்படவில்லை என்ற குறை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. காடுகளின் அருகாமையில் உள்ள கிராம வாசிகள் அதையே தொழிலாகக்கொண்டு காடுகளைக்கண்டபடி, “இன்டிஸ்கிரிமினேட்” என்ற முறையில் அழித்து வருகிறார்கள். திருட்டுத் தனமாக காடுகளை அழித்து, மரங்களை வெட்டி, விற்பனை செய்து வருவாய் தேடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதன்மூலமாகக் காடுகள் வெகு சீக்கிரமாக அழிந்து வருகின்றன. இது ஏழைகள் செய்யக்கூடிய விஷயம். இதைக்கூட மன்னிக்கலாம்.

இரண்டாவது வகைத் திருட்டு, வியாபாரத் திருட்டு. இந்தப் பெரும் திருட்டு மிகப் பெரிய அளவில் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. “கூப்” என்ற முறையிலே காடுகளில் மரங்களை வெட்ட எலம் விடுகிறார்கள். 100 டன் வெட்ட வேண்டும் என்றால், 500 டன் வெட்டிக் கொள்வது மிகச் சர்வ சாதாரணமாக நடைபெற்று வருகிறது. இதைக் கண்

1973 மார்ச் 24]

[திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்]

காணிக்கத் தக்க நடவடிக்கைகள் இல்லை. இதில் சம்பந்தப்பட்ட அதி காரிகள் சில சந்தர்ப்பங்களில் அவர்களுடன் கைகோர்த்துக் கொண்டு விடுகிறார்களோ என்று சந்தேகிக்கக் கூடிய அளவிற்குக் காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன.

உதாரணமாகச் சொல்லுவார்கள் நண்பர்கள். ஜவ்வாது மலையில் வளமான காடுகள் உண்டு. அங்கே சந்தன மரங்கள் ஏராளமாக உற் பத்தியாகின்றன. சந்தன மரங்களுக்குப் புகழ்பெற்றது ஜவ்வாது மலை தான். அந்தக் காடுகளில் சந்தன மரங்களை வெட்டுவதற்கு ஏலம் எடுக்கிறவர்கள், அனுமதிக்கப்பட்ட அளவுக்கு மேல் அதிகமான அளவுக்கு சந்தன மரங்களை வெட்டிக் கொள்கிறார்கள். அரசாங்கம் அனுமதித்த அளவுக்கு மேல், அனுமதி இல்லாமலேயே ஒன்றுக்கு மூன்று மடங்கு சந்தன மரங்களை ரகசியமாக, திருட்டுத் தனமாக வெட்டப்பட்டு, நமது மாநிலத்திற்கு மாத்திரமல்லாமல், வெளி மாநிலங்களுக்கும் அனுப்பப் படுகின்றன. இது அரசாங்கத்திற்கு நன்றாகத் தெரியும்.

கல்கத்தா போன்ற நகரங்களில் மார்கெட்டுகளிலும், கடை வீதி களிலும் ஜவ்வாது மலையில் வெட்டப்பட்ட சந்தன மரங்கள் விற்கப்படு கின்றன. இதைத் தடுக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. மாநிலத்திற்கு மாநிலம் நமது போலீசை அனுப்பி இம்மாதிரித் திருட்டு வியாபாரம் செய்கிறவர்களை கைது செய்திருக்கிறார்கள். இருப் பினும் இது போதாது என்று தெரிவித்துக் கொள்வேன். அறவே, இந்தத் திருட்டுத் தொழில் ஒழிக்கப்பட வேண்டும். இந்த விஷயத்தில் அரசாங்கம் தக்க கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

மேலும் சந்தன மரங்களைப் பயன் படுத்தி பல உப தொழில்கள் ஆரம்பிக்க வேண்டும். சந்தன எண்ணெய் செய்தல், சந்தன சோப்பு செய்தல், சந்தனப் பவுடர் செய்தல், இவற்றிற்கான தொழிற்சாலைகளை ஆலங்காயம், வாணியம்பாடியில் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை நான் விடுகின்றேன். 1971-72-ல் 4,56,000 ரூபாய் வருமானம் என்றும், 1972-73-ல் ரூபாய் 3,57,000 வருமானம் என்றும் அரசாங்கம் கொடுத்திருக்கின்ற கணக்கிலிருந்து தெரிய வருகிறது. வருவாய் நாளுக்கு நாள் கூடிக்கொண்டு போகவேண்டியதிருக்க, குறைந்து கொண்டு போவதேன் என்று தெரியவில்லை.

ரப்பர் தோட்டங்கள் கன்னியாகுமரியில் வளர்ப்பது பற்றிச் சொல்லப்பட் டிருக்கிறது. இலங்கையிலிருந்து ஏராளமான அகதிகள் நம் நாட்டுக்கு வந்து சேரவேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களை ரப்பர் தோட்டங்களில் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கு ஏற்ற வகையில், அதன் மூலம் அவர்களுக்கு வாழ்க்கை வசதி ஏற்படுத்த அரசு கடமைப்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. நா. வீராசாமி—தலைமை]

அடுத்ததாக, நீலகிரி மலைப் பகுதிகளில் சுற்றிப் பார்த்தபோது அரசாங்கத் துறையில் தேயிலைத் தோட்டங்கள் மிகக் குறைவு என்று தெரிய வந்தது. 500 என்ற அளவுக்குத்தான் தேயிலைத் தோட்டங்கள்

[திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்]

[1973 மார்ச் 24]

இருப்பதாகத் தெரிகிறது. தேயிலை வருவாய் உள்ள தொழில். பிளாண்டேஷன் எஸ்டேட்ஸ் வைத்திருப்பவர்கள் பெருங் கோடீஸ்வர்களாக, லாபம் உள்ளவர்களாக, நிலச்சுவான்தார்களாக இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். தேசவுடமைக் கொள்கையை அனுசரித்து வரும் நமது அரசு தேயிலைத் தோட்டங்களிலும் ஈடுபட்டு பயிற்சி பெறத் தக்க வகையில் எங்கெல்லாம் அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமான நிலங்கள் மலைச் சரிவில் இருக்கின்றனவோ, அங்கெல்லாம் தேயிலை பயிரிட்டால், சிறுகக் சிறுக பெரும் முதலாளிகளின் தோட்டங்களை மட்டுமல்ல, எல்லாத் தனியார் தோட்டங்களையும் பெற்றுக் கொள்ள வசதியாக இருக்கும். ஆகவே, இந்தத் தேயிலை விஷயத்தில் அரசாங்கம் அதிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதிக வருமானமும், அந்நியச் செலாவணியும் பெற்றுத் தரக்கூடிய தொழில், தேயிலைத் தோட்டத் தொழில். ஆகவே இதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று மீண்டும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மிளாறுப்பட்டை இப்போது நமக்குத் தென்பிரிக்காவிலிருந்து கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. தோல் பதனிடும் தொழில் தமிழ்நாட்டில் மிக முக்கியமான தொழில். அதுவும் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் அளவுக்கு ஏற்றுமதிப் பொருட்களை கொடுத்து அந்நியச் செலாவணியை ஈட்டித் தரும் தொழில். அந்தத் தொழிலுக்கு வேண்டிய மிளாறுப்பட்டையை எலகிரி மலையில் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய அளவுக்கு வழிவகைகளைச் செய்து தர வேண்டும்.

தனியார் துறையில் வளர்க்கின்ற காடுகளை ஊக்குவிக்கிறோம் என்று சொல்லப்படுகிறது. தனியார் காடுகளை வளர்த்து பயன்பெற முடியாது. அவர்களுக்கு அதிகமான தொகையை மான்யமாகக் கொடுத்து வீணடிப்பதைவிட, அரசாங்கமே ஆங்காங்கே காடுகளை புறம்போக்கு இருக்கிற இடங்களில் எல்லாம் வளர்ப்பதற்கு முன்வர வேண்டும். தனியாருக்குப் பணத்தைக் கொடுத்து வீணடிக்க வேண்டாம் என்று வேண்டுகோள் விடுத்துக் கொள்கிறேன்.

ஏரிக் கரைகளில், வாய்க்கால் கரைகளில் தேக்கு வளர்த்தால், கனரக மரங்களை வளர்த்தால் நல்லது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் சில வாய்க்கால் கரைகளில் மரங்கள் வளர்க்கப்படுவதைப் பார்க்கின்றேன். அவை செழிப்பாக இருக்கின்றன. அந்த மாதிரியான நல்ல திட்டங்களை ஊக்குவித்து, தேக்கு மரங்களை வளர்க்க உதவி செய்தால் அந்த மரங்கள் அரசாங்கத்திற்கு வருவாய் தேடித் தருவதோடு, கரைகளுக்கும் பாதுகாப்பாக இருக்கும். கரைகளுக்குச் சுவர் எல்லா இடங்களிலும் கட்ட முடியாது.

ஆகவே ஏரிக் கரைகளில் வாய்க்கால் கரைகளில் தேக்கு போன்ற மரங்களை வளர்க்க, பொதுப்பணித் துறையின் மூலம் உதவி அளித்து, பொதுப்பணித் துறை ஊழியர்களே அந்தக் கடமையைச் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால் அது நல்ல பயனைத் தரும். இதிலும் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1973 மார்ச் 24]

[திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்]

தற்போது விறகின் விலையை நினைத்தால் உண்மையிலேயே பயங்கரமாக இருக்கிறது. குடும்பத்தை நடத்துகின்ற பெண்களுக்குத்தான் விறகின் விலையைப் பற்றித் தெரியும். 5, 6 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்த விலையைவிட மூன்று நாளுக்கு பங்கு விலை கூடியிருக்கிறது. ஆகவே, விறகிற்கான மரங்களை வளர்ப்பதில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்த வேண்டும். உதாரணமாக சவுக்கு மரங்களைத் தஞ்சை கடற்கரைப் பகுதியில், திருச்சி போன்ற பகுதிகளில், மணல் பாங்கான பகுதிகளில் நன்றாக வருவதால், எக்கருக்கு 10,000 ரூபாய் வரையில் சம்பாதிக்கிறார்கள். ஏராளமான புறம்போக்கு நிலங்கள் அரசாங்கத்திற்கு சொந்தமாக இருக்கின்றன. அவற்றில் சவுக்கு மரங்களை வளர்க்க அரசாங்கம் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, இந்தக் காட்டு பொருள்களை—காட்டு மரங்களை நல்ல சைசாக வெட்டி, பல உபயோகங்களுக்குப் பயன்படுத்த வகை செய்ய வேண்டும். அதற்கு எங்கெல்லாம் அதிகமாக மரங்கள் கிடைக்கின்றனவோ அந்தப் பகுதிகளிலே அறுவை இயந்திரங்களை வைத்த—சா மில்ஸ் மரங்களை சைஸ் வாய்பாக அறுத்து விற்பனை செய்யலாம். அதனால் பலருக்கு வேலை வாய்ப்புக் கிடைக்கும்; இந்தத் துறைக்கும் வருமானம் கிடைக்கும். குறிப்பாக நீலகிரியில் “சா மில்ஸ்” வைக்கலாம். அதைப் போன்று மரம் அதிகமாகக் கிடைக்கின்ற இடங்களிலே ‘சா மில்ஸ்’ வைக்கலாம். (மணியடிக்கப்பட்டது.) இன்னும் ஒரே ஒரு கருத்தைச் சொல்லி விடுகிறேன்; ஒரு நிமிடம் கொடுங்கள்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி): இந்த மானியத்திலே நமக்கு இருக்கிற நேரம் இன்னும் 1½ மணிதான். அதற்குள் பேச இருக்கின்ற உறுப்பினர்கள் 10 பேர். அதற்குப் பின்னர் அமைச்சரவர்கள் பதில் சொல்ல வேண்டும். ஆகவே, ஒவ்வொருவருக்கும் 5 நிமிட நேரம் தான் வரும், நீங்கள் 10 நிமிடம் பேசியிருக்கிறீர்கள். ஆகவே, இதற்கு மேல் நேரம் ஒதுக்க முடியாது. உறுப்பினர்களை 5 நிமிடத்திற்குள் பேசி முடித்து விடும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்து திரு. முருகையன் பேசுவார்.

திரு. எஸ். முருகையன்: பேரவை மாற்றுத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற வனத்தறை, சின்கோன மானியங்களின்மீது—இவைகளை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நாட்டிலே காடுகள் இருக்க வேண்டிய இடத்தை விட சற்றுக் குறைவாக இருக்கிறது என்று இந்த அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் காடுகளை வளர்ப்பதற்காக இந்தத் துறையிலே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற டணம் மிக மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. இன்னும் அதிகமாகப் டணம் ஒதுக்கினால்தான் ஏராளமான இடங்களில் காடுகளை வளர்த்து, அதிகமாக வளம் பெறமுடியும். ஆகவே, அரசாங்கம் அதற்கு உடனடியாக முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எஸ். முருகையன்]

[1973 மார்ச் 24]

இன்றைக்குக் காடுகள் என்ற பெயரால் பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் ஜவ்வாது மலைப் பகுதியிலும் மற்ற பல இடங்களிலும் மரமே இல்லாமல் இருக்கின்றன. என் தொகுதியிலே திருவண்ணாமலைப் பகுதியில் மல்லவாடி கிராமத்தில் 20,000 ஏக்கர் தரைக் காடாக, மரமே இல்லாமல் இருக்கிறது. அந்த இடம் நல்ல இடம்; காடு வளர்ப்பதற்கு ஏற்ற இடம். அதைப் பற்றி பலமுறை இந்த மன்றத்திலே நான் சொல்லியிருக்கிறேன். அதற்கு ஏற்பாடு செய்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இது வரை எதுவும் செய்யவில்லை.

பொதுவாக அந்த இடங்களை எல்லாம் விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்தினால் மக்களுக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் நல்ல வருவாய் கிடைக்கும். 20,000 ஏக்கரும், ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 2,000 ரூபாய் மதிப்புள்ளது. அப்படிப் பார்த்தால் ஏறத்தாழ 4 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு வருமானம் கிடைக்கும். இதைப் போன்றே வடாற்காடு மாவட்டத்தில் பல இடங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளில் எல்லாம் காடுகளை வளர்க்க வசதி இருக்கிறது. ஆகவே, அரசாங்கம் இதில் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எனக்கு முன்பு பேசிய அப்துல் ஜப்பார் அவர்கள் ஜவ்வாது மலையிலே சந்தன மரம் வளர்ப்பதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இப்போது வருடம் ஒன்றுக்கு ஒன்றேகால் கோடி ரூபாய் சந்தன மரத்தின் மூலம் வருவாய் கிடைக்கின்றது. அதிலே பாதி வருவாய் என்னுடைய தொகுதியிலிருந்து கிடைக்கிறது. ஜவ்வாது மலையிலே ஏராளமான சந்தன மரங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளை நல்ல முறையில் பாதுகாக்கக் கூடிய அளவுக்கு வனத்துறையில் காவலர்கள் இல்லை. வருவாய் அதிகமாகக் கிடைக்கக் கூடிய இத்தகைய மதிப்புள்ள மரங்களைப் பாதுகாப்பதற்காகவாவது அதிகமான காவலர்களைப் போடவேண்டும். அதன் மூலம் இன்னும் அதிகமாக சந்தன மரங்களிலிருந்து வருவாய் பெற முடியும்.

அது மட்டுமல்ல. சந்தன மரங்கள் ஏராளமாக வளர்வதற்கு அங்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதை எல்லாம் இன்னும் பயன்படுத்தாமல் இருக்கிறார்கள். ஏனென்றால் இந்த இலாகாவுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற பணம் மிக மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. சந்தன மரங்கள் அங்கே வளர்வதற்கு நல்ல வசதி இருந்தாலும், நாம் செயற்கையாக சந்தன மரக் கன்றுகளை நட்டு வளர்ப்பதில் அதிக லாபம் கிடைப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஏனென்றால் அந்தக் கன்றுகள். சரியாக வளரவில்லை. ஆனால் சந்தன மரப்பழங்களை பறவைகள் சாப்பிட்டு விட்டு, அவைகளின் எச்சத்தின் மூலம் விழுகின்ற சந்தன மர விதைகள் நன்றாக முளைத்து வளருகின்றன. பக்கத்திலே இருக்கின்ற நிலங்களில் பறவைகள் எச்சமிடுகின்றன. அங்கே விதை முளைத்து கன்று வளரத் தொடங்குகிறது. ஆனால் அந்த நிலங்கள் எல்லாம் தனிப்பட்டவர்களுக்கு இருப்பதால், அவர்கள் நாம் ஏன் இதை வளர்த்து அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லி, முளைத்து வந்தவுடனேயே அழித்து விடுகிறார்கள். அப்படி வளருகின்ற சந்தன மர கன்றுகளை பேணி, அவர்களிடம் இருந்து பெற்றுக் கொள்வதற்கு அவர்களுக்கு ஏதாவது மானியம் கொடுத்தால் அவர்கள்

1973 மார்ச் 24]

[திரு. எஸ். முருகையன்]

அதை அழிக்கமாட்டார்கள். அந்த கன்றுகளை இந்தத் துறையிடம் கொடுப்பார்கள். அதனால் வேகமாக சந்தன மரக்காடுகளைப் பெருக்கி, இப்போது வருடம் ஒன்றுக்கு 1½ கோடி ரூபாய் வரக்கூடிய வருமானத்தை 5 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு உயர்த்தக் கூடிய ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படும். எனவே, அரசாங்கம் இதிலே கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. வடாற்காடு மாவட்டத்தில் மூங்கில் காடுகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. ஆனால் வெயில் காலங்களில் தானாகவே தீப்பற்றி எரிகிறது. அதைத் தடுப்பதற்கு, முன்பு பக்கத்திலே உள்ள கிராமவாசிகளுக்கு ஒரு தொகை கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. இப்போது அது சரியாகக் கொடுக்கப்படவில்லை. கிராமவாசிகள் தொகை பெற்றுக் கொண்டிருந்த போது எப்போதாவது தீப் பற்றிக் கொண்டால் அவர்கள் சென்று அணைத்து வந்தார்கள். இப்போது உதவித் தொகை கிடைக்காததால் அவர்கள் அதில் அக்கரை செலுத்தவில்லை. அதனால் மூங்கில் மரங்கள் தீப்பற்றி எரிந்து வீணாகிப் போகக் கூடிய சூழ்நிலை பெருகியிருக்கிறது. அது நல்ல வருவாய் கிடைக்கக்கூடிய மரம்; காகிதம் செய்வதற்கு மிகவும் தேவைப்படுகிறது. எனவே, அந்த மரங்கள் அழிந்து போகாமல் இருக்க இந்தத்துறை நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது நீலகிரி தைலம் மரங்களை ஏராளமாக வளர்த்து வருகிறார்கள். அதனால் என்ன பயன் இருக்கிறது என்றே தெரியவில்லை. மதிப்பீட்டுக் குழு கூட இதனால் அதிகப் பயன் இல்லை; இந்தத் திட்டம் தேவையில்லை என்று சிபாரிசு செய்திருக்கிறது. இந்த மரங்களை வளர்ப்பதனால் நிலத்திலே இருக்கின்ற நீர் வற்றிப் போய்விடுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே இதற்குப் பதிலாக நல்ல பலன் தரக்கூடிய புளி, வேம்பு போன்ற மரங்களை வளர்க்கலாம். வேலை சுலபமாக இருக்கிறது என்ற ஒரே காரணத்திற்காகத்தான் நீலகிரி தைல மரங்களை வளர்க்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன் அது தேவையில்லை. அரசாங்கம் இந்தத் திட்டத்தைப் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வடாற்காடு மாவட்டத்தில் மூங்கில் மரங்களைப் பேணி வருவதற்கும் சந்தனமரங்களை அதிகமாக வளர்ப்பதற்கும் ஏற்ற நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த மானியங்களை ஆதரித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Sir, this is a department standing for prosperity by growth of forests. During second world war most of the forests were destroyed without any plan. In nearby Travancore-Cochin when Dr. C. P. Ramaswamy Iyer was dewan there was control over felling forest material especially timber. No teak wood can be cut without arrangements being made for replanting them. But here crowd of trees in forest is cut down. The meagre allotment that is

[Thiru K. M. Subramaniam]

[1973 மார்ச் 24]

given to the Forest Department and the attention that is given to the development of forests is very small. But unfortunately, the personnel of the Forest Department is not able to spend even that meagre allotment. During 1969-70 out of the allotment in the budget of the Forest Department, they could spend only 44 per cent. When that is the attention given, what is the use of allotting money to this department. This department is important from the point of view of large scale production of trees.

Unless trees are grown in sufficient numbers, unless we have good number of trees, unless we have good forests, we will not have good rainfall and increased water resources. I think sufficient attention has not been paid to this aspect of development of forests.

Coming to sale of forest produce, I am very sorry to find that certain paper mills are being subsidised and supplied with bamboos at very cheap cost. If the market price is Rs. 25 per ton, they are supplied at a cost of Rs. 15 per ton.

There is a difference of about Rs. 14 per tonne in the supply of bamboo to the paper mill. It may be that the Government are very anxious to develop paper mills in this State. But under that excuse, we cannot go on supplying bamboos at a difference of Rs. 8 lakhs for one paper mill alone.

Now, coming to the sale of sandal wood, I think my friend here said that there was a gradual reduction in it. It is a fact. There has been a gradual reduction when all over the country the price of everything else is going up. I cannot understand why sandal wood alone should be going down. There is something wrong and I am sorry not only there is quantity stealing, but there is quality stealing and also price stealing. When all these stealings are taking place, where is the chance of profit? Where is the end to all these things.

The best remedy, I would suggest to the Hon. Minister is instead of selling this as sandal wood as raw material, Government could think of establishing a sandal wood oil extraction factory so that in Tamil Nadu itself we can extract this oil and sell to others. All this wood is sold in auction and when there is an auction, there is a conspiracy or combine to get the material at cheap rates and that cheap rate should be shared between themselves. I think the forests department which is in the forests, conceals everything because it is in the forests; if it is in the open, it will be possible to find out these things, I think several lakhs of rupees are lost in this department. I know there is a lot of stealing going on.

1973 மார்ச் 24]

[Thiru K.M. Subramaniam]

For example, in the new district of Dharmapuri I have often gone there in the last 40 years and I have found that the forests is nothing, without any growth at all, except 3 feet plants, here and there. If this is the way we preserve and grow forests, woe unto this country. If there is not any forest, there will be no rains; if there is no rain there is no water for the reservoirs and if there is no water, there is no electricity.

Therefore the best attention should be paid to the development of forests. Whatever the cost, it should be done so that there will be good rains and there will be electricity also and which will all lead to food production increase and prosperity of the country.

திரு. எம். தேவராசன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு வனத்துறை அமைச்சரவர்களால் இம்மன்றத்தின் முன் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் இந்த மானியத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அங்கத்தினர்கள் பலர் எடுத்துக் காட்டியதைப் போல தமிழ் நாட்டில் வனவளம் மிகமிகக் குறைவாக இருக்கிறது. நாட்டில் 33 சதவிகிதம் வனவளம் இருக்க வேண்டிய இடத்தில் 16 சதவிகிதம் தான் இருக்கின்றது. இது வருந்தத்தக்க ஒன்றாகும். எனவே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களும் அவரது சகாக்களும் தமிழகத்தில் வனவளத்தை அதிகப்படுத்த தக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவேண்டும். “அகிலும் தேக்கும் அழியாக் குன்றம்” என்று பாரதிதாசன் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்.

ஆனால், நீலகிரி மாவட்டத்திலுள்ள இந்த அகிலும் தேக்கும், நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமும்மாக வெட்டப்பட்டு வருகின்றன. கேரளத்தில் பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகளை வைத்துக் கொண்டு நீலகிரி மாவட்டத்திலிருந்து இந்த மரங்களை வெட்டிக்கொண்டு போகின்றார்கள். நீலகிரி மாவட்டத்தில் கூடலூர் பகுதியிலிருந்து தலைச் சுமையாகவே பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் சந்தனமரங்களைக் எடுத்துக்கொண்டு போகின்றார்கள். இதையெல்லாம் அதிகாரிகள் கவனிக்கிறார்களா இல்லையா என்று தெரியவில்லை.

அதுமட்டுமில்லை. அங்கே உள்ள பெரும்பான்மையான நிலங்களிலே “வில்லோஸ்” நிறுவனத்திற்குத் தேவையான கற்பூர மரங்களைப் பயிரிட்டு வெட்டிக் கொண்டு இருக்கின்றார்கள். நாட்டில் மழை குறைந்துகொண்டிருக்கும் நிலையில், “கேச்மெண்ட்” எரியாவில் இப்படித் கற்பூர மரங்களைப் பயிரிட்டால் மேலும் மழை குறைந்துகொண்டே வருகின்றது. எனவே அங்கே யெல்லாம் கற்பூர மரங்களுக்குப் பதிலாக வேறு மரங்களைப் பயிரிட வேண்டும்.

அடுத்து, இன்று முதமலை வனவிலங்குச் சரணாயம் மிக மிக மோசமான நிலையில் இருப்பதைச் சுட்டிக்காண்பிக்க வேண்டியபொறுப்பு விவிருக்கிறேன். அங்கே புலிகள் குறைந்தொண்டே வருகின்றன.

[1973 மார்ச் 24]

[திரு. எம். தேவராசன்]

அடிக்கடி அந்தப் பிரதேசத்தைச் சுற்றி உள்ளவர்கள் விஷத்தை வைத்து புலிகளைக் கொன்று வருகின்றார்கள். நான் சொல்ல விரும்புவது இப்படி வேகமாக அழிக்கப்பட்டு வரும் புலிகள் காப்பாற்றப்பட வேண்டுமானால் அந்தச் சரணலயத்தைச் சுற்றி ஐந்து மைல் சுற்றளவிற்கு கிராமங்களே இருக்கக்கூடாது என்று ஏற்படுத்த வேண்டும். இப்படி ஒரு சட்டமியற்றினால்தான் இவைகளைக் காப்பாற்ற முடியும்.

இதையொட்டி இன்னும் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். முதுமலைப் பகுதியையொட்டி உள்ள மாயாறு திட்டம் தீட்டுவது அநேகமாகப் பூர்த்தியடைந்துவிட்டது என்று சொல்லலாம். சீக்கிரத்திலேயே இதைக்கட்ட ஆரம்பித்து விடுவார்கள். இந்தத் திட்டத்தினால் நமக்கு முப்பது மெகாவாட்ஸ் மின்சாரம்தான் கிடைக்கும் என்று தெரிகிறது. ஆனால் இந்தத்திட்டத்தினால் இந்த வனவிலங்கு சரணலயம் முழுவதும் பாழ்பட்டுவிடக்கூடிய நிலை இருக்கிறது.

மேலும், வயநாடு பகுதி, முதுமலைப்பகுதி, மைசூரிலுள்ள பந்திபூர் பிரதேசம் ஆகிய இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்த்து ஒரு தேசிய வனவிலங்குச் சரணலயம் ஒன்றினை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று மத்திய அரசு யோசித்துக் கொண்டு இருக்கும் இந்த நேரத்தில் இந்த அணைக்கட்டைக் கட்டுவது நல்லதுதான் என்று யோசிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்தத் திட்டத்தினைக் கைவிட வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

நேற்று ஒரு மகிழ்ச்சிகரமான செய்தியினைக் கேட்டேன். மத்திய அமைச்சர் டாக்டர் கரன்சிங் அவர்கள் கிர் காடுகளிலிருந்து இரண்டு சிங்கங்களை முதுமலை வனவிலங்கு சரணலயத்திற்கு அனுப்பி வைப்பதாகச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். இப்படி இந்தச் சரணலயம் மேன்மேலும் பேரும் புகழும் அடையக் கூடிய நேரத்தில் இந்த மோயாறு ப்ராஜெக்டைக் கொண்டு வந்து இந்தச் சரணலயத்தைக் கெடுக்க வேண்டாம், அழிக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மேலும் முதுமலையில் வரும் பயணிகளுக்கு வேண்டிய விடுதிகளைக் கட்ட வேண்டும். மேலும் முதுமலைக்கான ரிஸர்வேஷனை உதகையில்ல்தான் செய்யவேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றார்கள். இது பயணிகளுக்குத் தொல்லை தருகின்றது. ஆகவே, ரிஸர்வேஷனை முதுமலையிலேயே செய்யும்படியான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். இப்படிப்பட்ட நல்ல திட்டங்களை அரசு மேற்கொண்டு செயல்படுத்தி இந்தச் சரணலயத்தை மேன்மேலும் வளர்க்க வேண்டும் என்று வேண்டிக்கொண்டு என் உரையினை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

*திரு. ஈ. எம். நடராஜன் : பேரவையின் மாற்றுத் தலைவரவர்களே, இந்த வனத்துறை மானியத்தின் மீதான விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

1973 மார்ச் 24]

[திரு. ஈ. எம். நடராஜன்]

நமது நாட்டின் வளர்ச்சியில் வனங்கள் பெரும்பங்கு வகிக்கின்றன. இயற்கை வளத்தினைக் காப்பாற்றுவதற்கும், நில வளத்தைக் காப்பதற்கும் பருவ மழை பெய்வதற்கும் தொழில்களுக்குத் தேவைப்படும் மூலப் பொருள்களைப் பெறுவதற்கும் விவசாய மேம்பாட்டிற்கும் காடுகள் மிக மிக அவசியமாகின்றன. நாட்டிலே ஏற்றத்தாழ்வற்ற பொருளாதார அடிப்படைக் கொள்கைபடி 33 சதவீதம் காடுகள் வேண்டும். ஆனால் நமது நாட்டிற்குத் தேவையான 33 சதவிகிதம் காடுகள் இருக்க வேண்டிய இடத்தில் 16 சதவிகிதம் காடுகள் தான் இருப்பதாக அறிகிறோம். எனவே இதை மேலும் அபிவிருத்தி செய்ய அரசு தீவிர நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்தத் திட்டத்தில் கிராமக்காடுகள், பண்ணைக் காடுகள் இவற்றை அபிவிருத்தி செய்யக்கூடிய திட்டங்கள் இருப்பதானது வரவேற்கத்தக்கதாகும். இவற்றின் மூலம் கிராம மக்களுக்குத் தேவைப்படும் விறகு உரம், தீவனம் இவை கிடைக்க வழி ஏற்படுகிறது. நகர மக்களுக்கும் போதிய அளவில் விறகும் கிடைக்கும். மேலும் அரசானது வணிகத் தொழில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த மரங்களை அதிக அளவில் வளர்க்க அதிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

தேக்கு மரங்களை அதிக அளவில் வளர்க்க வேண்டும்.

அது போல தீப்பெட்டி செய்யும் தொழிலுக்குத் தேவையான மென்மையான மரங்களை அதிக அளவில் வளர்க்க வேண்டும்.

நமது மாநிலத்தில் பல இடங்களிலே பார்க்கிறோம், காடுகளை வரம் பின்றி பொது மக்கள் அழித்து வருகின்றார்கள். இதைத் தடுத்திட வேண்டும்.

அடுத்து மிக விரைவில் வளரும் மூங்கில், கற்பூர மரம், கருவேல மரம் இவற்றைக் காடுகளில் வளர்ப்பதில் மேலும் கவனம் செலுத்த வேண்டும். அந்தியூர், பருகூர் பகுதிகளில் மூங்கில் வளர்ச்சிக்குத் தனிக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். சந்தன மரம் அரசுக்கு அதிக வருவாயைத் தேடித்தருகிறது. இதை மிக அதிக அளவில் உற்பத்தி செய்ய அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும்.

கோவை மாவட்டத்தின் வட பகுதியில் நிறைய சந்தன மரம் உற்பத்தியாகின்றது. எனவே அந்தியூர் வட்டாரத்தில் சந்தன எண்ணெய் சோப்பு தொழிற்சாலை ஒன்றை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும்.

அடுத்து, நம் மாநிலத்திலுள்ள அணைக்கட்டுகளையொட்டிய பகுதிகள், ஆறுகள், ஏரிகளிலே மண்வளப்பாதகாப்புத் திட்டத்தினை தீவிரமாக அமுல்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[1973 மார்ச் 24]

[திரு. ஈ. எம். நடராஜன்]

முற்பகல் 11-00
நமது நாட்டில் வன விலங்குகள் வேகமாக அழிக்கப்பட்டு வருகின்றன. எங்கள் பகுதியில் சிறுத்தைகளுக்கு விஷம் வைத்துக் கொண்டு விடுகிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மேலும் ஹண்டர்ஸ் லைசென்ஸ் கொடுப்பதை அறவே நிறுத்த வேண்டும். யானைகளை எல்லாம் சுட்டுக் கொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

அடுத்து எங்கள் பகுதியில் அடர்ந்த காடுகள் உள்ள மலைப்பகுதிகள் இருக்கின்றன. அங்கே காப்பிச் செடிகள் வளருகின்றன. அந்தப் பகுதியில் நிறைய காப்பித் தோட்டங்களை உண்டாக்க தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். செங்குளம், கோயில் நத்தம், கொர்காடை ஒந்தினை ஆகிய இடங்களில் தேயிலைத் தோட்டங்கள் அமைக்க வேண்டும் எனக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பர்கூர் பகுதி சுற்றுலாப் பயணிகளைக்கவரக்கூடியதாக இருக்கிறது. அங்கே ஒரு சில பயண விடுதிகளையாவது உடனடியாக ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தட்டகரை, தாம்ரைக்கரை, கோவில் நத்தம், கர்காகண்டி ஆகிய இடங்களில் பயணிகள் விடுதிகள் கட்ட வேண்டுகிறேன்.

பர்கூர் மலைப்பகுதி சாலை வசதி இல்லாத பகுதியாக இருக்கிறது. தாமரக்களாக்கும் கோயில் நத்தத்திற்கும் சாலை அமைய வேண்டும். தாமரக் களாக்கும்—பெக்ஜல்ட்கும், வறட்டுப்பள்ளம், வழக்குப்பாறை அணைத் திட்டப் பகுதிகளில் காட்டு எருமைகள், கரடிகள், யானைகள், மான்கள் நிறைய உள்ளன. அப்பகுதியில் சின்னக்கோம்பை எவுனமடுவுப்பட்டி ஆகிய இடங்களில் இவைகள் உள்ளன. இத்திட்டம் நிறைவேறினால் தேக்கடியை விடச் சிறந்த பகுதியாக இருக்கும் என்றும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அங்கே (பர்கூர் பகுதி) வன சரணலயம் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும். அங்கே உள்ள மலைவாசிகளுக்கு வனத்துறையினர் பலவிதமான வசதிகளை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும்.

ஆர்கியூர் பகுதியில் காடுகளில் வசிக்கின்ற ஆகிலா மலை ஜாதி மக்கள் வாழ்கின்ற, பயிர் செய்கின்ற “செட்டில்மெண்ட்” நிலத்தை அவர்களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டும் எனக் கேட்டுக் கொண்டு பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. கு. அ. பொம்மன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே பேரவை முன்னுள்ள இரு மானியக் கோரிக்கையின் மீது எங்கள் கட்சியின் சார்பில் கொண்டு வந்த வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்துச் சில கருத்துக்களைச் சொல்லவிரும்புகிறேன்.

1973 மார்ச் 24]

[திரு. கு. அ. ரொம்மன்]

நமது மாநிலபரப்புக்கு ஏற்ப நமக்குக் காடுகள் இல்லை. 33 சதவிகிதம் இருக்க வேண்டிய இடத்தில் 16 சதவிகிதம் தான் இருக்கிறது. மீதி விழுக்காட்டைப் பூர்த்தி செய்ய நமது அரசு பல துறைகளில் மரங்களை வளர்க்கத் திட்டமிட்டு வருவதாக ஆய்வுரையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதை வரவேற்கிறேன். ஆயினும் காட்டு இலாக்கா இன்றைக்கு இயற்கை வனங்களை அழித்து, செயற்கை வனங்களை உண்டாக்க கற்பூர மரங்களை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இயற்கை வன மரங்களுக்கு பூமியின் ஈரத்தைக் காப்பாற்றி வைத்துக்கொள்கிற சக்தி உண்டு. தானும் வாழ்ந்து பிற மரங்களை வாழ வைக்கிற ஆற்றல் உண்டு. ஆனால் கற்பூர மரங்களின் வேர் 60 அடிகள் வரை கீழே செல்வதால் பூமியில் உள்ள தண்ணீரை எல்லாம் உறிஞ்சிவிடுகின்றன. அணைக்கட்டுப் பகுதியில் இவற்றைக் கொண்டு போய் ஏராளமாக வைப்பதனால் அணைக்கட்டு நீர் குறைந்து இன்னும் சில ஆண்டுகளிலேயே அணைக்கட்டிலுள்ள நீர் வறண்டுபோகும். இதனால் நமது மின்சாரத் திட்டங்கள் வெகுவாகப் பாதிக்கக்கூடிய நிலை வரும். இதை இப்பொழுதே நான் எச்சரிக்க விரும்புகிறேன். வேண்டுமென்றால் நான் சொல்வதில் உண்மை இருக்கிறதா என்பதை ஒரு வல்லுநர் குழுவைப்போட்டு அரசு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று பணிவன்புடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக சின்கோனா விஷயத்தைப்பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். அது மருந்துப் பொருள். வெளி நாட்டுக்கும் நம் நாட்டுக்கும் தேவையானது, இன்றைக்கு ஆர்டருக்குப் போதுமான அளவு சப்ளை செய்யாமல் இருக்கிறோம். காரணம் போதுமான பரப்பளவில் அவற்றைப் பயிர் செய்ய நிலம் கிடைக்கவில்லை. சின்கோனா, பயிராகக்கூடிய காட்டு நிலங்கள் இருக்கின்றன. அந்த நிலங்களை இதற்கு மாற்றி, அதற்குப் பதிலாக சின்கோனா விளையாத நிலங்களை காட்டிலாக்கா எடுத்துக்கொள்ளலாம். இது பற்றி பலநாளாக கோரிக்கை இருக்கிறது அதை அரசு பார்த்து உடனடியாகச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் மின்சார வெட்டினால் சின்கோனா தொழிற்சாலைக்கும் மின்சார வெட்டை அமல்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதனால் சின்கோனா வில்லை தயாரிப்பு வெகுவாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது மருந்துப் பொருள், அத்தியாவசியத் தேவையானது என்பதை உணர்ந்து இந்தத் தொழிற்சாலைக்கு மின்சார வெட்டை அமல்படுத்தாமல் முழு அளவில் மின்சார சப்ளை அளிக்க தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

சந்தன மரத்தைப் பற்றி திரு. ஜப்பார் அவர்கள் விரிவாகச் சொன்னார்கள். கூப்பு மரங்கள் வெட்டப்படுவதைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அவற்றை எல்லாம் நானும் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். எங்கள் பகுதியில் ஒரு பக்கம் மைசூர் இன்னொரு பக்கம் மலபார் இருப்பதன் காரணமாக சந்தன மரங்கள் நிறையத் திருட்டுப்போகின்றன. அவற்றை நல்ல முறையில் பாதுகாத்து நடுவட்டத்தில் நறுமண தைலங்கள் தயாரிக்கப் படுகின்றன. அங்கேயே நறுமணத் தைலம் சோப்பு ஆகியவற்றைத் தயாரிக்க சந்தன மரத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1973 மார்ச் 24]

[திரு. கு. அ. பொம்மணி]

இலங்கை அகதிகளுக்காக 1,500 ஏக்கரா தேயிலைத் தோட்டம் ஏற்படுத்தப் போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 355 ஹெக்டேர்தான் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதுவும் ஒரு குடும்பத்தில் 20 பேர்கள் இருந்தால் 2 பேர்களுக்குத்தான் தேயிலைத் தோட்டத்தில் வேலை கொடுக்கிறார்கள். குடும்பத்தில் இவர்கள் இருவரின் வருவாயைக்கொண்டு ஜீவனம் செய்வதே கஷ்டமாக இருக்கிறது என்கிறார்கள். ஆகவே தேயிலைத் தோட்டத்தில் இப்படிப்பட்ட பெரிய குடும்பங்களுக்கு விவசாயம் செய்வதற்கு காட்டு நிலங்களை கொடுத்தால் அவர்களின் குறையை ஒருவாறு நிவர்த்திக்க முடியும். அரசு அதனைப் பரிசீலனை செய்து அவர்களுடைய குறைகளைப் போக்க முன் வரவேண்டும். திரு. தேவராஜன் அவர்கள் முதுமலைக்காடு காப்பாற்றப்படவேண்டும் என்று சொன்னதை நானும் ஆதரிக்கிறேன். ஆனால், 5 மைலுக்குள் கிராமங்களே இருக்கக்கூடாது என்று சொன்னதை ஏற்க முடியாது. (மணி அடிக்கப்பட்டது).

திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம்: தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு காடுகள் துறை மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று என் கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

திரு. முனு ஆதி: துணைத்தலைவர் அவர்களே, பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். நமது அவை விதிகளின்படி மொத்த எண்ணிக்கையில் 10-இல் ஒரு பங்கினர் அவையில் இருக்கவேண்டும். ஆனால் அவையில் கோரம் இல்லை.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ந. வீராசாமி): அவையில் 27 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். கோரம் இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் சற்று நேரத்திற்கு முன்பாக அவையில் உட்கார்ந்திருந்தவர்களை எழுந்திருந்து அவைக்குப் பின்னால் போகச் சொல்லிவிட்டு இங்கே அவையில் கோரம் இல்லையே என்பதாக பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் எழுப்புவதற்கு நான் வருந்துகிறேன். திரு. பலராமன் அவர்கள் வந்து சொன்னார்கள். இந்த மன்றம் சிறப்பாகப் பணியாற்ற சீனியர் மெம்பராக இருக்கக்கூடிய திரு. முனு ஆதி போன்றவர்கள் பேரவைத் தலைவருடன் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. முனு ஆதி: தாங்கள் சொல்கிறபோது கோரம் இல்லை. இப்போதுதான் இருக்கிறது.

திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம்: காகித ஆலை, ரயான் தொழிற்சாலைக்கு காடுகள் மிக மிக முக்கியமானவையாக இருக்கின்றன. நீலகிரி தைலமரங்களையும் கற்பூர மரங்களையும், மூங்கில் மரங்களையும் அதிகமாக உற்பத்தி செய்து காகித ஆலையை அதிகமாக அமைக்க முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னும் இத்துறையில் பணி புரிகிற பலதரப்பட்ட பணியாளர்களுக்கு ஊக்கமும், உற்சாகமும் அளிக்கின்ற முறையில் புது முயற்சிகள் உருவாக்கப்பட வேண்டும். பாரஸ்ட்

1973 மார்ச் 24]

[திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம்]

ரேஞ்சு ஆபீசர் பதவிகளை இன்னமும் கெஜுடெட் ஆக்காமல் இருக்கிறார்கள். தாசில்தார், இன்ஸ்பெக்டர் தகுதி உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களை கெஜுடெட் ஆக்கக்கூடிய நிலைமையை உருவாக்கவேண்டும். ரப்பர், தேயிலைத் தோட்டங்கள் நல்லமுறையில் வளர்க்கப்படவேண்டும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சந்தன மரங்கள் திருட்டுப்போவதுபற்றிச் சொன்னார்கள். சந்தன மரங்கள் வடாற்காடு மாவட்டத்தில் அதிகமாக இருப்பதையும் சொன்னார்கள். வடாற்காடு மாவட்டத்தில் சந்தன மரங்களை அடிப்படையாக வைத்து ஒரு தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று நானும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சந்தன மரங்கள் திருட்டுப்போவதைக் கண்டுபிடித்துக் கொடுத்தால், அவர்களுக்கு அளிக்கின்ற பரிசு மிகக் குறைந்ததாக இருக்கிறது. ரூ. 10, ரூ. 20 என்ற அளவிலே அந்தப் பரிசுத் தொகை இருக்கிறது. அதை மாற்றி, ஊழியர்கள் உற்சாகமாகத் திருட்டுக்களைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு, அவர்கள் கண்டுபிடித்த பொருள்களின் மதிப்பில் 10 சதவீதம் அல்லது 5 சதவீதம் அவர்களுக்குப் பரிசாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வேளாண்மைக்கு அடுத்தபடி முக்கிய இடம் பெறுவது இந்த வனத்துறையாகும். வனத்தில் காப்பி, உ போன்றவைகளைப் பயிரிடுவதைப் போல் நெல், கேழ்வரகுப் போன்றவைகளைப் பயிரிட வன இலாகா தன்னை விரிவு படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் ஊருக்கு அடுத்தாற்போல், உடுகத்தாருக்குப் பக்கத்திலே 5, 6 தரைக் காடுகள் இருக்கின்றன. அவைகளை உழுது சாகுபடி செய்ய வேண்டுமென்று ஒரு கருத்து இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலங்களை வன இலாகா பயன்படுத்துவதற்கு இலகுவான நிலங்களாக மாற்றவேண்டும். அல்லது, கேட்பவர்களுக்கு லாங் லீசுக்கு அளிக்கவேண்டும். அல்லது நிலமற்ற ஏழைகளுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்க முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காடு வளர்ச்சி பயிற்சி, வன இலாகாவைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு மட்டும் அளிப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்தார்கள். அதை விவசாயக் குடும்பங்களுக்கும் தனிப்பட்டவர்களுக்கும் அளிக்கக்கூடியதாக விரிவு படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“பாரஸ்டு வாட்சர்ஸ்” என்று சொல்லக்கூடியவர்களுக்கு வேலைகள் நிரந்தரமாக்கப்படவேண்டும். அதோடு அவர்களுக்குப் பென்ஷன் போன்றவைகளையும் கொடுக்க வேண்டும். கார்டுகளுக்குக் கொடுப்பதுபோல் அவர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அங்கங்கு, வன இலாகாவிலே இருக்கிறவர்கள் தங்குவதற்கு மேலும் குவார்ட்டர்ஸ் கட்டி, அவர்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நிர்வாக அதிகாரிகள் போன்றவர்கள் முக்கியமான

[1973 மார்ச் 24]

[திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம்]

பொறுப்பேற்றிருக்கிறவர்கள் அவர்களுக்கு இந்த வசதியை உடனடியாக அளிக்கவேண்டும்.

ஒரிசா மாநிலத்தில் மைனா பறவையைப் பிடித்து, அமெரிக்க நாட்டிற்கு ஏற்றுமதி செய்து, ஒரு மைனாவிற்கு ரூ. 40 வீதம் அந்நியச் செலாவணி பெறுகிறார்கள். இங்கு மைனாக்கள் நிறைய இருக்கின்றன. இவற்றையும் பிடித்து, அமெரிக்காவுக்கு ஏற்றுமதி செய்ய முடியுமா என்பதைப் பற்றி ஆராயவேண்டும். அதன்மூலம் அந்நியச் செலாவணிகிடைக்கும்.

இந்த வன இலாகா மேலும் பல ஆயிரக்கணக்கானவர்களுக்கு வேலை அளிக்கக்கூடிய விதத்தில் அதை மாற்றி அமைக்கவேண்டும். இந்தியாவில், குறிப்பாக இந்த இலாக்காவில் வேலைக்கு குறைவான வாய்ப்பைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். மேல் நாடுகளை எண்ணிப் பார்க்கும் போது, இது மிகக் குறைவு என்று சொல்கிறார்கள். அதைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று.....(மணியடிக்கப்பட்டது).

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவர் அவர்களே, காட்டு இலாகா சம்பந்தமாக, காட்டு இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவையில் வைத்திருக்கின்ற மானியக் கோரிக்கைகள் மீது எங்கள் கட்சியின் சார்பில் கொடுத்திருக்கின்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஒட்டி சில கருத்துக்களை கூற விரும்புகிறேன்.

அமைச்சர் அவர்களின் உரையில், கழிந்த ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு காட்டு இலாகாவில் வருவாய் குறைவு என்று எடுத்துக்கூறியிருக்கிறார். இந்த வருவாய் குறைவதற்கான காரியக்காரணங்களையும் கூட எடுத்துக் கூறியிருப்பார்களானால் அந்தக் குறைவு சரியா இல்லையா என்பதை ஆராய்வதற்கு வழி இருந்திருக்கும். ஆனால், இன்றிருக்கிற நிலைமையில் ஆண்டுதோறும் காட்டு இலாகாவில் வருவாய் கூடுவதற்குப் பதிலாக, குறைகிறது என்று சொன்னால் அதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத நிலையில் இருக்கிறோம்.

திரு. எஸ். ஆறுமுகம்: ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். இந்த மன்றத்தில் எதிர்க்கட்சியினர் தங்களுடைய ஜனநாயகக் கடமையை ஆற்ற இங்கே வந்திருக்கிறார்கள். இங்கே அ. தி. மு. க-வைச் சேர்ந்த ஒருவரும் இல்லை. அவர்கள் வெளி நடப்பு செய்து விட்டார்களாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி): இந்த அவையிலே விவாதத்திலே கலந்துகொள்வது அவர்களுடைய உரிமை. ஆகவே, இதிலே பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் ஒன்றும் இல்லை.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: ஆண்டுதோறும் விலைவாசி ஏறிக்கொண்டே போகிறது. குறிப்பாக, காட்டிலிருந்து கிடைக்கின்ற பொருள், தொழிலுக்கான மரங்கள், விறகு, உரம் போன்ற சாதனங்களின் விலை அதிகமாக

1973 மார்ச் 24]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

ஏறிக்கொண்டே போகின்ற சூழ்நிலையில் ஏன் இந்த வன இலாகாவில் இந்த அளவில் வருவாய் குறைந்து காண்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் பதில் கூறும்போது எடுத்துக் கூறுவார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். என்னைப் பொறுத்தமட்டில் இந்த வருவாய் குறைவதற்கான காரணம் நமது நிர்வாகத்தில் சில கோளாறுகள் இருக்கின்றன என்று இத் தருணத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

திருநெல்வேலியில் கார்டமம் பயிர் செய்ய நிலத்தைக் குத்தகைக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம். அந்தக் குத்தகை ஏற்பாட்டில் கூட அரசாங்கத் திற்குச் சேரவேண்டிய குத்தகைப் பணம் ஒழுங்கான முறையில் கொடுக்கப் படவில்லையென்பதுதான் என்னுடைய எண்ணம். நாம் ஆக்ஷனில் கொடுத்திருக்கின்ற நிலம் ஒன்று. ஆனால் அவர்கள் பயிரிடுகின்ற நிலம் வேறொன்றாக இருக்கிறது. பயிரிடுகின்ற நிலத்தைப் பார்க்கும்போது நாம் எந்த நிலத்தை ஆக்ஷனில் விட்டோமோ அதற்கு மேலாக 10 மடங்கு தொகை கொடுக்கக்கூடிய நிலம் என்று தெரிகிறது. ஆகவே, அதற்கான தொகையை அவர்களிடத்திலே வாங்குவதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

பேப்பர் மில்லுக்குத் தேவைப்படுகின்ற ஈட்டா, பூரி போன்ற சாதனங்களுக்குக்கூட நாம் வசூலிக்கின்ற ரேட் மிகவும் குறைவு என்று சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அந்த ரேட்டுகள் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக நிர்ணயிக்கப்பட்டன. ஆக, அவற்றையும் மாற்றியமைத்தால் நம் வருவாய் கூடும் என்பதனையும் இங்கே கூற விரும்புகிறேன்.

இந்த மெட்ராஸ் ஷிப்போர்ட் சரட்டுகளின் விலையும் கூடக் குறைவாகத் தான் இருக்கிறது. அதையும் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் பலர் இங்கு கூறினார்கள், அதிகமாக சந்தன மரங்கள் திருட்டுப் போகின்றன என்று. இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இந்த மன்றத்தில் அன்று வன இலாகா அமைச்சராக இருந்த காலஞ்சென்ற அமைச்சரவர்கள், பல கோடி ரூபாய் பெறுமானமுள்ள சந்தன மரங்கள் திருட்டுப் போயிருக்கின்றன. திருட்டுப் போனது குறித்து அரசாங்கம் நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கிறது என்று கூறினார்கள். எத்தனையோ வழக்குகள் தொடரப்பட்டிருக்கின்றன. கோடிக்கணக்கான ரூபாய் மதிப்புள்ள சந்தன மரங்கள் திருட்டுப் போயிருக்கின்றன. அந்த விவரங்களையும் அமைச்சர் அவர்கள் தந்தால் நலமாக இருக்கும்.

எங்கள் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த பள்ளக்குளம் விவகாரத்தைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அங்கு 900 ஏக்கர் நிலத்தை தனியார் அனுபவிக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அதை ஒத்துக்கொள்ள முடியாது. அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமான நிலம், அரசாங்கச் சார்பில் பல கோடி ரூபாய் பெறுமானமுள்ள மரங்கள் அங்கு இருந்தன. ஆனால், இன்றைய தினம் அந்த மரங்கள் ஒன்றும் அங்கு காணப்படவில்லை. அரசாங்கம்

[1973 மார்ச் 24]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

ஸ்டாக்கில் வைத்திருக்கும் மரங்கள் கூட அங்கு இல்லை. இன்னும் அரசாங்கத்தின் பொசஷனில் தான் அந்த நிலம் இருக்கிறது. ஆதலால், வழக்கு இருந்தாலும் கூட, கோர்ட்டு “ஸ்டேட்டஸ் குவோ மெயின்ட்டெய்ன்” பண்ணுங்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது அந்த பொருள்கள்கூட அரசாங்கத்தின் பொசஷனில்தான் இருக்க வேண்டும். அந்தப் பெரிய மரங்கள் அத்தனையும் அங்கே இருக்க வேண்டும். நாம் ஸ்டாக்கில் வைத்திருந்த மரங்கள், 900 ஏக்கரில் ரூ. 4 கோடி மரங்கள் அங்கே இல்லை. ஆகவே, அரசாங்கம் உடனடியாக அதை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதற்கான நடவடிக்கையும் அரசு மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கூற விரும்புகிறேன்.

எங்கள் மாவட்டத்தில் இருக்கிற ரப்பர் தோட்டத்தைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். கழிந்த முறை இந்த மன்றத்தில் அந்த மானியம் விவாதத்திற்கு வந்தபொழுது, அமைச்சர் அவர்கள் நாங்கள் எடுத்துக்கூறிய காரியங்களை ஞாபகத்தில் வைத்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அப்பொழுதிருந்த கன்சர்வேட்டரை மாற்ற வேண்டுமென்று கூறினேன். அவரை மாற்றியதன் காரணமாக, இன்று மிகவும் நிம்மதியாக, தொழிலாளிகளுக்கும் நிர்வாகத்திற்கும் இடையே நல்ல சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்கள். இன்றையதினம் செயலாற்றுகின்ற கன்சர்வேட்டர் நல்ல முறையில் செயல்படுகிறார்கள். ஆக, தொழிலாளிகளுக்கும் நல்ல நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் இத்தருணத்தில் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சில குறைகளைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ரப்பர் தோட்டமானது, அதில் பயிற்சி பெற்ற நிர்வாகிகளால் மேற்பார்வை யிடவேண்டிய ஒன்று. இன்றிருக்கிற கன்சர்வேட்டர் மலேசியாவுக்குச் சென்று இதற்கான பயிற்சி பெற்று வந்திருக்கிறார்கள். அவர் கீழே ஏறத்தாழ 100 ரேஞ்சு ஆபீசர்கள் அங்கே பணியாற்றுகிறார்கள். அவர்களில் பலர் இந்தத் துறையிலே தேர்ச்சி இல்லாதவர்களாக இருக்கிற காரணத்தினாலே பல இடையூறுகள் இருக்கின்றன. இந்தத் துறையிலே ரேஞ்சு ஆபீசர்கள் அவசியமில்லை என்று நினைக்கிறேன். 100 ஏக்கருக்கு ஒரு ரேஞ்சு ஆபீசர் என்று சொன்னால் இன்றைக்குப் பதினாயிரம் ஏக்கருக்குமேல் பயிர் செய்கிறோம். அவற்றிற்கெல்லாம் 100 ரேஞ்சு ஆபீசர்கள் தேவையில்லை. ரேஞ்சு ஆபீசர்களுக்குப் பதில் அனுப்பவும் வாய்ந்த பீல்டு ஆபீசர்களை நியமித்தால் அல்லது வேறு ஒருவரை நியமித்தால் அதிக லாபம் வரும் என்று நினைக்கிறேன். ரேஞ்சு ஆபீசர்களுக்குப் பயிற்சி அளிப்பதற்கு என்று மாதாமாதம் 400 ரூபாய், 500 ரூபாய் என்று செலவழித்து அவர்களுக்கு ஆயிரக்கணக்காக சம்பளம் கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. நான் கூறியபடி, 100 ஏக்கருக்கு ஒருவர் என்று நியமித்தால் செலவு குறைந்துவிடும். அதன்மூலம் லாபம் அதிகமாக வரும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1973 மார்ச் 24]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

ரப்பர் தோட்டங்களை இப்பொழுது விஸ்தரித்துக்கொண்டு வருகிறோம். ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்கள் வரையில் விஸ்தரிப்பதாக இருக்கிறோம். எனவே, இதற்காக ஒரு தனிக் கார்ப்பரேஷனை அமைத்து அதன் நிர்வாகத் தின்கீழ் கொண்டுவந்தால் இன்னும் நல்ல முறையிலே செயல்படும். இப்பொழுது அரசாங்கத்தோடு தொடர்பு கொண்டிருப்பதால் பல இடையூறுகள் இருக்கின்றன என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

சின்கோனா இலாகாவைப் பொறுத்தவரையிலும் ஒரு அறிக்கை இங்கே சமர்ப்பித்திருப்பதைப்போல ரப்பர் பிளான்டேஷன்ஸ் பொறுத்தவரையிலே ஒரு அறிக்கை வைத்திருந்தால் தோட்டங்கள் எவ்வாறு செயல்படுகின்றன, முடக்கப்பட்ட முதலீடு எவ்வளவு, அன்றாடம் எவ்வளவு செலவு ஆகிறது, தொழிலாளர்களின் நிலை எப்படி இருக்கிறது, வருவாய் எவ்வளவு லாபம் என்ன என்பதையெல்லாம் அறிந்து மேலும் நல்ல முறையிலே செயலாற்றுவதற்கு வசதியாக இருக்கும். எனவே, இந்த நிலைமையிலே அடுத்த ஆண்டாவது அப்படிப்பட்ட அறிக்கையை இங்கே வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அங்கே பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்களுக்கு அரசாங்கம் ஓரளவிற்கு ஊதியத்தைக் கூட்டிக்கொடுத்திருந்தாலும்கூட அந்தப் பகுதியிலே உள்ள தனியார் தோட்டங்களிலே பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய ஊதியம் இவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்கள். சட்டதிட்டங்களுக்குப்பட்டு, அரசாங்கத்தால் நடத்தப்படுகிற நிலைமை இங்கே இருப்பதால் அதன் காரணமாக மற்றத் தொழிலாளர்களும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அரசாங்கத் தோட்டங்களிலே ஊதியம் தொழிலாளர்களுக்குக் குறைவாகக் கொடுக்கப்படுகிற காரணத்தினாலே தனியார் தோட்டங்களிலேயும் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு ஊதியத்தை தனியார் முதலாளிகள் குறைப்பதற்கு வழி ஏற்பட்டு விடுகிறது. தனியார் தோட்டத்திலே எந்த அளவுக்கு ஊதியம் வாங்குகிறார்களோ அந்த அளவுக்கு ஊதியத்தை அரசாங்கத் தோட்டத்திலே பணியாற்றுகின்றவர்களுக்கும் கிடைக்கச் செய்யவேண்டும்.

போனஸ் பிரச்னை நீண்ட நாட்களாகவே இருந்து வருகிறது. ஆறு ஆண்டுகளுக்குமேல் ஆனால்தான் போனஸ் உரிமை உண்டு என்று சொன்னாலும் கூட தோட்டம் தொடங்கப்பட்டு அனுபவத்தில் வந்த 6 ஆண்டுக் காலத்திற்கு மேல் ஆகிறது என்று நினைக்கிறேன். எனவே அவர்களுக்கு போனஸ் கொடுக்க வேண்டும்.

அந்தப் பிரதேசத்திலே ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அங்கே ஒரு ஆஸ்பத்திரி மிக அவசியமாகத் தேவைப்படுகிறது. எனவே, ஒரு ஆஸ்பத்திரியை ஏற்படுத்துவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் உடன் எடுக்க வேண்டும்.

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1973 மார்ச் 24]

பிளான்டேஷன்களில் வேலை செய்கிற தொழிலாளர்கள் தங்களுக்குள் ஒரு கூட்டுறவு சங்கத்தை அமைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று அனுமதி கேட்டு அரசாங்கத்தைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கான ஏற்பாடுகளை, அனுமதியை அரசாங்கம் உடனடியாகக் கொடுக்கவேண்டும்.

மண்வளப் பாதுகாப்பு முறையிலே—நீர்த்தேக்கங்களில் மண் சேர்ந்து விடுவதால் தண்ணீர் தேங்கலில்லை—கோதையாறு பெருஞ்சாணியிலே மண் தூர்ந்து போய்விட்ட காரணத்தினாலே அதிக அளவிற்கு நீர்ப் பிடிப்பு இல்லாமல் இருக்கிறது. எனவே அதைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். லோயர் கோதையாற்றிலிருந்து அப்பர் கோதையாறு வழியாக மாஞ்சேரலைக்கு சாலையமைப்பதற்குத் திட்டம் இருந்தது. அதையும் உடனே கவனிக்கவேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டது.)

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் துறையானது லாபம் தரக்கூடிய துறை என்பது இந்த அறிக்கையிலே சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது. வட்டி கொடுத்தது போக 4 லட்சம் ரூபாய் லாபம் என்று சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்லாமல் அயல்நாட்டுச் செலாவணி இந்த வருடத்திற்கும் வருகிற வருடத்திற்கும் சேர்ந்து 84 லட்சம் ரூபாய் வரும் என்று எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த இலாகா இன்னும் நல்ல முறையிலே நடத்திச் செல்லப்படவில்லை ஆலோசனைகளைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மொத்தக் காடுகள் 16 சதவீதம் நம்முடைய மொத்த பரப்பளவிலே இருந்தாலும்கூட அந்த 16 சதவீதத்திலேகூட தனியார் காடுகள் விட்டு வைக்கப்படவேண்டிய நிலைமை இன்னும் ஏன் இருக்கிறது என்ற கேள்வியை நான் கிளப்புகிறேன்.

தனியார் காடுகள் ஆங்காங்கு இருப்பதன் காரணமாக சர்க்கார் காடுகளுக்குத்தான் ஆபத்து வரக்கூடிய அளவுக்கு தனியார் காடுகள் ஒரு தளமாக இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே, நான் முதன் முதலாக வலியுறுத்திச் சொல்வது தனியார் காடுகளையும் தேசிய மயமாக்க வேண்டும்; அதற்கான நடவடிக்கைகளை உடனடியாக எடுத்துக் கொள்வதன்மூலம் அது காட்டு வளத்திற்கும் பயன் தரும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்படி உடனடியாகச் செய்ய முடியாவிட்டாலும்கூட பாரஸ்ட் சட்டப்படி அவற்றை எல்லாம் சர்க்கார் கட்டாய குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். எப்படியாவது இந்தக் காடுகள் பூராவும் தனியார் கையில் இல்லாமல் சர்க்காரிடத்திலே இருந்தால்தான் திட்டமிட்ட முறையிலே காட்டு வளத்தை பெருக்கமுடியும்; காட்டு விளைபொருட்களை பெரிய அளவுக்கு ஈட்டிக்கொள்ள வேண்டும் என்ற கோரிக்கையைப் பூர்த்திசெய்ய முடியும். சமீபத்திலே கோளாவிலே தனியார் காடுகளை வெல்லாம் தேசியமயமாக்கியிருக்கிறார்கள். தேசியமயமாக்குவதில் முனைந்திருக்கிற நாம்—இந்தச் சிறு விஷயத்திற்கு அதிகப் பணம் செலவு கிடையாது—சீக்கிரமாக நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டு நம்முடைய காடுகளைக் காப்பாற்ற வேண்டும். இதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் அதிகமான அக்கறை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

1973 மார்ச் 24]

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

கிட்டத்தட்ட 17 ஆயிரம் சதுர கிலோ மீட்டர் காடுகளிலே வகைவகையான விருட்சங்கள், தேக்கு விருட்சங்கள், இன்னும் பல்வேறு வகையான பொருள்கள், இன்னும் பல விளைபொருட்களை வைத்துக்கொண்டு பார்க்கிற நேரத்திலே திட்டமிட்ட விதத்திலே அவற்றையெல்லாம் எக்ஸ்ப்ளாய்ட் பண்ணுவதற்கு தீவிரமான திட்டம்போடவேண்டும். உதாரணமாக எடுத்துக் கொண்டால் தேக்கு மரங்களை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். இவ்வளவு அதிகமாக இருக்கக்கூடிய ராஜ்யத்திலே தனியாருக்கு காண்ட்ராக்ட் விடாமல் சர்க்காரிலே வன இலாகாவிலே ஒரு பிரிவை ஏற்படுத்தி இயந்திரங்களை வாங்கி அபிவிருத்தி செய்து சர்க்காருக்குக் கட்டடங்கள் கட்டக்கூடியதற்குத் தேவையான மரங்களை அறுத்து சப்ளை செய்வதன்மூலம் தனியார் கொள்ளையடிப்பதைத் தடுக்க முடியும்.

மலிவான விலையிலே கட்டடங்கள் கட்டுவதற்கு ஏற்ற முறையிலே தேக்கு மரங்களை வெட்டி நல்ல முறையிலே சைஸ் செய்து அறுத்து அவற்றை சப்ளை செய்யலாம். இதன்மூலம் குறைந்த மூலதனத்திலே அதிகமான லாபம் பெறக்கூடிய நிலைமை உருவாகும். இப்பொழுது கார்ப்பரேட்டரி நடத்துகிறோம். பிள்ளைகளுக்கு தச்சு வேலை சொல்லிக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்கிறோம். அதற்காக மரம் அறுக்கிற இயந்திரங்களை நிறுவியிருக்கிறோம். அவற்றின் மூலம் சர்க்காருக்குத் தேவையான ஆயிரக்கணக்கான மரங்களை நல்ல முறையிலே அறுத்து சைஸ் செய்து ஏன் சப்ளை செய்யக்கூடாது. சம்பிரதாயமான முறையிலே அந்தக் காலத்திலிருந்த போக்கையே இந்தக் காலத்திலேயும் கடைப்பிடிப்பது நல்லதல்ல. புதிய சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும்.

இன்றைக்கு அயல்நாட்டு செலாவணி சம்பாதித்துக் கொடுக்க முற்
கூடிய சந்தனத்தைப் பற்றி இங்கே சொன்னார்கள். இன்றைக்கு பகல்
அயல்நாட்டுச் செலாவணியைச் சம்பாதித்துக் கொடுக்கக்கூடிய 11-30
நிலையிலே சந்தனம் இருக்கிறது. இதைப்பற்றி ஆளும் கட்சியா
னாலும் சரி, எதிர்க்கட்சிகளும் சரி, திருடு போகிறது என்று சொன்னால்
தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுவதில்லை. இது தொடர்ந்து வரக்கூடிய
விஷயமாக இருக்கிறது. இதைப்பற்றி விசேஷ கவனம் செலுத்த
வேண்டும். இது ஊழல் காரணமாகத்தான் போகிறதே தவிர, யாரோ
வந்து தெரியாமல் வெட்டிக்கொண்டு போகிறார்கள் என்று சொல்லாமல்,
இதற்கு மேலும் இடம் கொடுக்காத வகையிலே நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட
வேண்டும்.

இந்த சந்தனக்கட்டை, சந்தனத் தைலம் எல்லாவற்றிற்கும் உலகத்தில்
எல்லா நாடுகளிலும் கிராக்கி இருக்கிறது. இருக்கும் சந்தனம் பூராவும்
பயன்தரத்தக்க வகையில் மிகவும் கூர்மையான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்
கொள்ள சர்க்கார் முன்வரவேண்டும் என்று வலியுறுத்திக் கூறிக்கொள்ள
விரும்புகிறேன். மேலும், விளக்கிக்கொண்டுபோக நான் விரும்பவில்லை.
இது நடக்கிறது. நடந்துகொண்டே வருகிறது.

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

[1973 மார்ச் 24]

நான் ஊட்டிக்குச் சென்றிருந்த நேரத்தில், இந்த வன இலாகா சாமான்களைப் பார்த்தேன். ரொம்ப அருமையான பொருள்கள். ஆனால், அவை மிகக் குறைந்த அளவுக்குத்தான் வைத்திருக்கிறார்கள். ஸ்டாக் ரொம்பக் குறைவாக இருக்கிறது. இயந்திரங்களை வரவழைத்து இவைகளையெல்லாம் அதிக அளவில் உற்பத்தி செய்ய ஏற்பாடுகளை மேற்கொண்டு நல்ல முறையிலே செய்தால் நல்லது. இந்த ரெசின் ஆப் ஜிஞ்சர் இப்படிப்பட்ட விஷயங்களை எடுத்துக் கொண்டு பார்க்கும்போது மிக உயர்ந்த ரகமான மருந்துகள் விளைவிக்கப் படுகின்றன. இவைகளை இன்னும் அதிக மூலதனம் போட்டு வன இலாகாவின் மூலமாகவே தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தி உற்பத்தி செய்ய ஆவன செய்ய வேண்டும். வெளிநாட்டுச் செலாவணிக்குச் சந்தனம் அதிக அளவில் தேவை என்ற நிலையில் ஏதோ ஒரு சாம்பிள் மாதிரி யாகத்தான் இங்கே வைத்திருக்கிறார்கள். ஸ்டாக் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இயற்கைச் செல்வம் ஏராளமாக இருக்கிறது. அதைப் பயன்படுத்தக்கூடிய அளவில் ஒரு சிறிய மூலதனம் போட்டால் பெரிய அளவுக்கு அந்நியச் செலாவணி கிடைக்கும். மேலும், அதிக லாபம் வருகிறது. 88 லட்சம் ரூபாய் அந்நியச் செலாவணி வருகிறது. இவற்றையெல்லாம் பெரிய அளவில் அபிவிருத்தி செய்வதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு அதிக அதிகாரமும் பணமும் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தேனை எடுத்துக்கொண்டால், அது மிக விலை மதிப்புள்ள மருந்தாகவும் உணவாகவும் கருதப்படுகிறது. 16 ஆயிரம் கிலோ மீட்டர் பரப்பில் இருக்கக் கூடிய நிலங்களிலும், பல்வேறு பகுதிகளிலே இருக்கக்கூடிய தேன்கூடுகளிலிருந்து சேகரிக்கக்கூடிய தேன் அவ்வளவு சுத்தமாக இருப்பதில்லை. ஏனென்றால், சாதாரணமாக தேன்கூட்டை அவர்கள் கையாலேயே எடுத்துப் பிழிந்துகொண்டு வருகிறார்கள். அது அவ்வளவு ஆரோக்கியமானது அல்ல. நவீன முறையிலே கொண்டுவந்தால், இதைத் திட்டமிட்ட வகையிலே இந்தத் தேன் எடுப்பதை ஒழுங்குபடுத்துவது, நல்ல முறையிலே செய்வது என்று இருக்கக்கூடிய அடிப்படையிலேயே பெரிய அளவுக்கு அபிவிருத்தி செய்ய முடியும். இதில் பெரிய முன்னேற்றம் ஏற்பட்டதாகச் சொல்ல முடியாது.

அடுத்தபடியாக, மிளகு—நீலகிரி மலையிலேயும், குற்றாலத்திலேயும் சரி நல்ல மிளகு கிடைக்கிறது. கேரளாவிலிருந்து இன்றைக்கு வெளிநாட்டு செலாவணி இந்த மிளகுக்கு இருக்கும்போது இந்தப் பிரதேசத்திலே மட்டும் அந்நியச் செலாவணி ஏற்படக்கூடிய வகையிலே ஏன் அதை அதிக அபிவிருத்தி செய்யமுடியவில்லை. இதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் சிந்திக்க வேண்டும். இன்றைக்கு இதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன். நீலகிரியிலே விற்கப்படும் மிளகு உயர்ந்த முறையிலே இருக்கிறது. ஆனால், கிடைக்கவில்லை. இப்படிப்பட்ட செல்வத்தை அபிவிருத்தி செய்வதில் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்தால் நாம் முன்னேற முடியும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

1973 மார்ச் 24]

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி

அது மாத்திரம் அல்ல. இந்தக் காட்டு மிருகங்களைப் பாதுகாக்கக் கூடிய விஷயத்திலே நான் சொல்வது என்னவென்றால் இன்றைக்கு நம்மிடையே இருக்கக்கூடிய மிக உயர்ந்த மிருகங்கள் எல்லாம் கொண்டு குவிக்கப்படுகின்றன; சுட்டுக் கொல்லப்படுகின்றன. அவ்வாறு செய்வதை எல்லா இடத்திலும் ஏன் சட்ட விரோதம் ஆக்கக் கூடாது என்று கேட்கிறேன். நான் கூறக்கூடியது என்னவென்றால் இவற்றுக்கெல்லாம் ஒரு புரொஹிபிஷன் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். இந்த அடிப்படையிலே நடவடிக்கை எடுத்தால்தான் மிச்சம் இருக்கக் கூடிய மிருகங்களைப் பாதுகாக்க முடியும்.

இது சம்பந்தமாக, முதுமலைக்காடு என்று ஒருசில குறிப்பிட்ட இடங்களில் மாத்திரம் பாதுகாத்தால் போதாது. சில இடங்களில் திருட்டுத் தனமாக மிருகங்களை வேட்டையாடுகிறார்கள். போய் மிருகங்களைக் கொண்டு வந்து விடுகிறார்கள். கேட்டால் ஏலம் போட்டு, அதில் எடுத்துக் கொண்டு வந்தோம் என்று சொல்கிறார்கள். இந்த இனங்களைப் பாதுகாக்க, இவையெல்லாம் திட்டவாட்டமாகத் தடுக்கப்படவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, இந்தக் காட்டு நிலங்களை நிலமற்றவர்களுக்கு பட்டா போட்டுக் கொடுத்தால் உணவு உற்பத்தி அதிகரிக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. இதிலே ரொம்பக் கஞ்சத்தனம் காட்டுகிறார்கள். ஒரு பக்கத்திலே காடு கொள்ளை போகிறது. இன்னொரு பக்கத்திலே நிலங்களில் புழுந்தவர்களை ஜெயிலிலே போடுகிறார்கள். இது சம்பந்தமாக தக்க நடவடிக்கையை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நடந்திருக்கும் விஷயங்களைப் பாராட்டுகிறேன். நான் சொல்லியுள்ள விஷயங்களைப் பற்றி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இவ்வளவு நேரம் பொறுமையாகக் கேட்டதற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு, அமர்கிறேன்.

* திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் காட்டிலாகா மானியத்தின் மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்குப் பார்க்கும்போது காட்டிலாகா நமக்கு அதிக வருமானத்தைத் தரக் கூடிய இலாகா என்று கருதுகிறேன். இன்றைக்கு 21 ஆயிரம் சதுர கிலோ மீட்டர் காட்டு நிலம் நமக்கு இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. இதை முழுமையாக நாம் பயன்படுத்திக் கொண்டோமேயானால் பல கோடிக் கணக்கான ரூபாய் நிச்சயமாக வருவாய் தரும் என்பதிலே யாருக்கும் சந்தேகம் இருக்க முடியாது. மொத்த நிலப் பரப்பிலே 30 சதவிகிதம் காடு இருக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையிருந்த போதிலும் கூட, நமக்கு மிகக் குறைவான, 16 சதவிகிதம் தானே இருக்கிறது என்பது பற்றி நாம் கவலைப்படத் தேவையில்லை. இந்த 16 சதவிகிதம் பரப்பையும் எந்த அளவுக்கு முழுமையாக உபயோகப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று பார்க்கும்போது இதிலே இன்னும் சரியான முறையிலே பயன் கிடைக்கவில்லை என்றுதான் நான் கூற முடியும்.

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1973 மார்ச் 24]

நமக்கு இருக்கக் கூடிய காட்டினுடைய வில்தீரணம், நாம் அதற்காக முதலீடு செய்யக் கூடிய அளவு இவற்றை கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால் நம்முடைய முதலீடு மிக மிகக் குறைவான ஒன்று என்று நான் குறிப்பிட்டாமல் இருக்க முடியாது. இந்தக் காட்டிலாகாவிலே எவ்வளவுக் கெவ்வளவு அதிகமான முதலீடு செய்கிறோமோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு வருவாய் கிடைக்கிறது. ஆகையினாலே, வருவாய் தரக்கூடிய முதலீடு செய்ய வேண்டும். இரண்டு கோடி ரூபாய் சொச்சம் நாம் இப்பொழுது மூலதனச் செலவுக்காக ஒதுக்கியிருக்கிறோம். இந்த மூலதனம் போதாது. அடுத்த ஆண்டு இதைவிட அதிகமான தொகை ஒதுக்கப்பட வேண்டும். இதற்கு அரசு முன் வர வேண்டும்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை).

இப்பொழுது பயன் தரத்தக்க வகையிலே மரங்களை வளர்க்க வேண்டும். ரப்பர் வளர்ப்பது போன்ற திட்டங்கள் சொம்ப முக்கியமானவை. இன்றைக்குப் பயன் தரக்கூடியவை. ரப்பர் எந்த அளவுக்கு வெளி நாட்டை எதிர்பாராமல் நாமே உற்பத்தி செய்து கொள்வது, இதெல்லாம் முதன்மையான திட்டங்கள். இன்னும், தேவையான நிலங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. உறுப்பினர் மிக அதிகமான மூலதனம் வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். இது சம்பந்தமாகவெல்லாம் அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

சென்ற ஆண்டு தென்னை வளர்ப்புப் பற்றிக் கூறி இருந்தேன். இந்த ஆண்டு அதைப் பற்றி எந்தவிதமானக் குறிப்பும் இல்லை. நாமும் அந்நிய நாட்டிலிருந்து நிறைய கொப்பரையை இறக்குமதி செய்கிறோம். தென்னையை அதிகமாக உற்பத்தி செய்வது அந்நியச் செலாவணியை மீத்துக் கொடுக்கும். ரப்பர், முந்திரி இவைகளைவிட தென்னை அதிக வருவாய் தரத்தக்கது.

முந்திரியிலும் இன்னும் அதிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். கடலூரில் தனியார் ஒருவர் முந்திரித் தோட்டத்தில் ஆராய்ச்சி செய்து எவ்வளவு அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்று கவனம் செலுத்தினார். ஒரு ஏக்கருக்கு முக்கால் டன்னுக்கு மேலாக உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்பது அவருடைய ஆராய்ச்சியின் பலனாகக் கண்ட முடிவு. இருக்கும் முந்திரித் தோட்டத்தில் அந்த அளவுக்குப் பெரிதாகச் செய்ய முடியா விட்டாலும் ஆயிரம் ஏக்கரை எடுத்துக் கொண்டு அதிகப்படியான 'சுல்டு' கிடைக்க அதற்கான முறைகளைக் கையாண்டு உற்பத்தியைப் பெருக்க முயற்சிக்க வேண்டும்.

காடு என்று ஒதுக்கப்பட்ட இடங்களில் மரமே வளர்க்க லாயக்கில்லாத நிலை இருக்கிறது. எந்தக் காலத்திலும் அதிலே மரங்களை வளர்க்க முடியாது. அந்த மாதிரி இடங்களை விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்த முயற்சிக்க வேண்டும். காட்டின் வில்தீரணம் குறைகிறது என்று பார்க்கக்

1973 மார்ச் 24]

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

கூடாது. அந்த நிலங்களை எல்லாம் ஒதுக்கி நிலப்பசியைத் தீர்க்க வேண்டும். அப்படி 50,000 ஏக்கர் நிலங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். எந்த அளவுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, முடிந்ததுவிட்டதா, முடியவில்லையா என்பது தெரியவில்லை.

நீலகிரியின் கூடலூர் பகுதியில் விவசாயிகளுக்கு அச்சம் ஏற்படும் சம்பவம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி அதிகமாகச் சொல்ல விரும்பவில்லை. அரசு அங்குள்ள விவசாயிகளிடத்தில் பரிவுணர்ச்சி காட்டி, 1971-ஆம் ஆண்டு அரசு உத்தரவுக் கிணங்க நிலங்களை வழங்க முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். சிறு நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்குப் பக்கத்தில் யூகலிப்டஸ் மரத்தை வைத்துவிடுவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அதனால் சாகுபடி செய்யக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. யூகலிப்டசை ஒரு பக்கமாக விவசாயத்திற்குத் தொந்தரவு இல்லாத வகையில் வளர்க்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவர் அவர்களே, சின்கோனா துறை, காட்டுவளத் துறை ஆகியவற்றின் மீது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் மானியக் கோரிக்கை விவாதத்தில் மாண்புமிகு தலைவர்களும், மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் கலந்துகொண்டு நல்ல கருத்துக்களை வழங்கி இருக்கிறார்கள். ஆண்டுதோறும் பேசுகின்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் காட்டு வளத்தை நன்றாகக் கண்காணித்து பேணிப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்ற ஒரு நல்ல அறிவுரையை எடுத்துச் சொன்ன அதே சமயத்தில் காட்டு இலாகா நிலங்களை, வேளாண்மைக்கு உகந்த நிலங்களை விவசாயிகளுக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்றும் சொல்லி வருகிறார்கள்.

அதை உத்தேசித்துத்தான் சென்ற ஆண்டு தமிழ் நாட்டில் முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் உகந்த நிலங்களை நிலம் இல்லாத ஏழைகளுக்கு விவசாயத்திற்குத் தர வேண்டுமென்று எண்ணி 50,000 ஏக்கர் நிலங்களை ஏழைகளுக்கு வழங்கும் நிலையை ஏற்படுத்தி அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

இதே நிலையில் இப்படி தமிழ் நாட்டு அரசு ஏழைகளுக்கு உகந்த நிலங்களை காட்டு இலாகாவில் இருந்து எடுத்துக் கொடுக்கிற செய்தியைப் பல பேரும் பார்த்துக் கொண்டு தான் வருகிறார்கள். இது மத்திய அரசின் கவனத்திற்கும் வந்திருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. அதை யொட்டி மத்திய சர்க்கார் ஒரு தாக்கீதை தமிழ் நாடு அரசுக்கு எழுதியுள்ளது. மத்திய சர்க்காரில் திட்ட அமைச்சராக இருந்த திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் ஒரு கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கடிதத்தில் முழுவதும் வாசிக்காவிட்டாலும் இரண்டொரு வாக்கியங்களை வாசிக்க வேண்டுமென்று கருதுகிறேன்.

“While the forests area in the country is already less than that laid down in the National Forests Policy, further deforestation for agriculture can be viewed with alarm”, என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

[திரு. ஓ. பி. இராமன்]

[1973 மார்ச் 24]

ஆகவே, காட்டு இலாகா நிலங்களை வேறு வேறு பணிகளுக்குப் பிரித்துக் கொடுப்பதிலே சற்றுக் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று நாம் மனத்தில் எண்ணி இருக்கும் கருத்துக்களை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். பொதுவாக, பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் இன்றைக்கு மழை வளம் குறைந்திருப்பதற்குக் காரணம் மலைப் பகுதிகள் அழிக்கப்பட்டுவிடுவதுதான் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மலைப் பகுதிகள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மலைப் பகுதிகளில் பல்வேறு நீர் நிலையங்களைக் கட்டி விட்டதன் காரணமாக சரணாலயங்களில் மிருகங்கள் இருக்கமுடியாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஓரளவு அது உண்மையும் கூட.

மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையில் குந்தாவில் ஆறு, ஏழு மின்சாரத் திட்டங்கள், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் கோதையாறு மின்சாரத் திட்டம் இப்படி பல்வேறு திட்டங்களை மலைப் பகுதியில் கட்டியதன் விளைவாகத்தான் இந்த நிலை. ஓரளவுக்கு இந்த மின்சாரத் திட்டங்களை நிறைவேற்றிய தன் காரணமாகத்தான் தொழில் அபிவிருத்திக்கு முக்கியமான மின்சாரத் தேவையை நம்மால் பூர்த்தி செய்ய முடிகிறது.

மலைப் பகுதியில் இந்த மாதிரித் திட்டங்களை ஏற்படுத்த, ஏற்படுத்த, புதிய ஊர்கள் ஏற்பட்டு மனித சஞ்சாரம் அதிகமாக இருக்கும் காரணத்தால் நமது மலைப் பகுதியில் உள்ள மிருகங்கள் எல்லாம் அண்டை மாநிலங்களுக்குச் சென்றுவிடுகின்றன என்பது ஓரளவு உண்மைதான்.

அதை மனத்தில் கொண்டுதான் இன்றைக்கு மத்திய சர்க்கார் ஆலோசனைப்படி மூன்று மாநிலங்களை இணைத்து வன விலங்கு சரணாலயம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. திட்டம் 11 கோடி ரூபாய் செலவில் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது கேரளா பகுதியிலுள்ள வயநாடு சரணாலயம், மைசூரிலுள்ள பந்திப்பூர் சரணாலயம், தமிழ்நாட்டிலுள்ள முதுமலை சரணாலயம் ஆகிய மூன்றையும் இணைத்து தேசிய சரணாலயமாக அமைக்கவேண்டுமென்று மத்திய சர்க்கார் ஆலோசனை செய்து அதன் மூலம் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு ஐக்கிய நாடுகள் ஸ்தாபனத்தின் நிதி பெறவேண்டுமென்ற தமிழ்நாடு அரசின் ஆலோசனையை மத்திய சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டு இப்போது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் நான் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றைக்குத் தமிழ் நாட்டிலே இருக்கும் காட்டிலாகா மூலமாக, அதிலே கிடைக்கின்ற உப பொருள்கள், ரா-மெட்லரியல்ஸ்—கொண்டு பல்வேறு தொழில்கள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. அதில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னது போல் காகிதத் தொழிற்சாலை, ரயான் தொழிற்சாலை, தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலை, தீக்குச்சித் தொழிற்சாலை ஆகியவை எல்லாம் நடைபெற்றுவருகின்றன. அதற்காக வன இலாகா மூலமாக அவர்களுக்கு வேண்டிய மரங்கள் விநியோகிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

1973 மார்ச் 24]

[திரு. ஓ. பி. இராமன்]

அதுமட்டுமல்லாமல் விறகுத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யத் தேவையான அளவுக்கு மலைப் பகுதியில் எந்தெந்த இடங்களில் எவ்வளவு ஆண்டுக்கு ஒரு முறை மரங்களைக் களைவ வேண்டுமென்று முடிவு செய்து கூப்புகளுக்கு விடுவதன் மூலம் விறகை எரிப்பாருளாக மக்கள் ஓரளவு பயன்படுத்தி வருகிறார்கள். ஓரளவு மலைவனப் பகுதியைக் குறைக்காமல் இருக்க நாட்டுப் பகுதியில், தரை மட்டத்தில் ஆற்றுப் பகுதியில், குறிப்பாக தஞ்சை மாவட்டம், திருச்சி மாவட்டம், தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் சதுப்பு நிலங்களில் எல்லாம் சவுக்கு மரம் பயிரிடுவதன் மூலமாக விறகுத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யமுடிகிறது.

சவுக்கு மரத்தைக்கூட புதிய முறையில் மூங்கிலுக்குப் பதிலாக காகிதத் தொழிலுக்குப் பயன்படுத்தலாம் என்று சமீபத்தில் கண்டு பிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தனிப்பட்டவர்களுடைய தொழிற்சாலைக்கு மிகவும் குறைந்த விலையில் கொடுப்பது நியாயமா? அப்படிக் கொடுக்கத் தேவையில்லை. தொகையை உயர்த்தவேண்டும் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். பொதுவாக, இதை மனத்தில் கொண்டுதான் இந்த ஆண்டு நம்முடைய டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் யோசனைப்படி சின்கோன இலாகாவையும், காட்டு இலாகாவையும் பற்றி மறு பரிசீலனை செய்து நாமே தொழில் மயமாக்க திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக சின்கோன கார்ப்பரேஷன் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று சமீபத்தில் உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறார்கள்.

அடுத்தாற்போல், இன்று பாரஸ்ட் கார்ப்பரேஷன் என்ற ஒரு கார்ப்பரேஷனை ஏற்பாடு செய்வதற்கு ஆராய்ச்சி செய்வவேண்டும் அல்லது யோசித்து ஒரு திட்டம் தரவேண்டும் என்று மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் கட்டளையிட்டிருக்கிறார்கள். அது வெற்றி பெறுமானால் பாரஸ்ட்டுக்கும் சின்கோன போன்று ஒரு தனி கார்ப்பரேஷன் அமைக்கப்படுமானால் அதன் மூலம் பல்வேறு நிதி நிறுவனங்களில் இருந்து பணம் பெற்று நல்ல தொழிற்சாலைகளை உருவாக்கக் கூடிய ஒரு நிலை ஏற்படும். இன்று தரை மட்டத்தில் பல்லாயிரக்கணக்கான ஏக்கர்களில் முந்திரி சாகுபடி செய்கிறோம். சவுக்கு சாகுபடி செய்து கொண்டிருக்கிறோம். இவற்றை தொழிற்சாலைகளுக்கு உகந்த அளவிற்கு மரங்களாக வளர்க்கும் முறையில் மாற்றவேண்டிய ஒரு கட்டம் வந்துதான் பாரஸ்ட் கார்ப்பரேஷன் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்ற நிலைப்பற்றி ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். காட்டு இலாகா மூலம் தொழில்கள் வளரும் அளவிற்கு ஒரு நல்ல சூழ்நிலை அதனால் ஏற்படும் என்றும் சொல்லிக் கொள்ளவிரும்புகிறேன். காட்டு இலாகா தொழிற்சாலைகளை அதிகத் தீவிரமாக ஏற்படுத்தமுடியும் என்று தீவிரக் கருத்து பேசுவதில் முழுமையிலும் உண்மை இல்லை என்பதை உணர்ந்துகொள்ளவேண்டும். காட்டு இலாகா மூலம் இருக்கிற நிலங்களைப் பாதுகாப்பது. இருக்கக் கூடிய நிலங்களில் அதிக மரங்களை வளர்ப்பது என்பது நம் நாட்டில் மட்டுமல்ல உலக நாடுகள் எல்லாம் அந்த ஒரு தத்துவத்தை ஏற்றுக்கொண்டு எல்லா நாடுகளிலும் அதைச் செய்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். முன்னேறியிருக்கிற தொழில்

[திரு. ஓ. பி. இராமன்]

[1973 மார்ச் 24]

மயமான நாடுகளில் கூட காடுகளை எந்த அளவிற்குப் பராமரிக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் இது நன்கு விளங்கும். யூ.எஸ்.ஏ.யில் 33 சதவீதம் காடுகளை நல்ல முறையில் பராமரித்து வருகிறார்கள். கனடாவில் 44 சதவீதம் காடுகளை நல்ல முறையில் பராமரித்து வருகிறார்கள். பின்லந்தில் 64 சதவீதம் காடுகளை நல்ல முறையில் பராமரித்து வருகிறார்கள். யூ. எஸ். எஸ். ஆர்.-ல் 40 சதவீதம், மலேஷியாவில் 75 சதவீதம் என்றிருக்கிறது. ஜப்பானில் கூட அதிக மக்கள் தொகை கொண்ட நாட்டில் கூட 68 சதவீதம் என்றிருக்கிறது. அந்தந்த நாடுகளில் காடுகளை அழிக்காமல் மலைப்பகுதிகளை வளர்க்கும் ஒரு சூழ்நிலை உள்ளது. இந்திய நாட்டில் குறைந்தது மூன்றில் ஒரு பங்கு காட்டு நிலங்களை பாதுகாக்க வேண்டுமென்று சொல்கிற தத்துவத்தின் அடிப்படையில் பார்க்கும்போது நம் தமிழகத்தில் மட்டும் 16 சதவீதம்தான் இருக்கிறது என்பதை நாம் உணர்வோம்.

ஆகவே, காட்டு நிலங்களை வளப்படுத்துவதில் நாம் எல்லோரும் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பதில் எந்தவிதமான பின்தங்கிய கருத்தும் இல்லை.

இன்று காடுகள் பல இடங்களில் அழிக்கப்படுகின்றன என்று பல இடங்களில் பல குறைகள் சொல்லப்படுகின்றன. அப்படிச் செய்பவர்களைப் பிடித்துத் தருபவர்களுக்கு அல்லது துப்பு தருகிறவர்களுக்குக் கெல்லாம் இன்று பரிசுகள் கொடுத்திருக்கிறோம். அது போதாது என்று இங்கு பேசிய வேலூர் சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. திருவேங்கடம் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

காடுகளில், வனங்களில் நடைபெறுகிற திருட்டுக்களுக்கு அதுபற்றி துப்பு தந்தால் அதற்குத் தகுந்த சன்மானம் அளிக்கும் அளவில் ஒரு முடிவு எடுக்கப்படும் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர் திரு. ஜேம்ஸ் அவர்களும், சென்ற ஆண்டுகூட நம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் உள்ள ஒரு பிரச்சினையைக் சுட்டிக் காட்டினார்கள். பள்ளகுளம் எஸ்டேட்டில் உள்ள பல்லாயிரக் கணக்கான மரங்களை வெட்டிச் செல்கிறார்கள். அதற்குரிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்றெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எடுக்கப் பட்டிருக்கிற நடவடிக்கைகள் பற்றி நான் ஓரளவிற்கு, நேரம் இல்லாத காரணத்தால், இரண்டொரு வார்த்தைகளில் கூற விரும்புகிறேன். அதை வெட்டக்கூடாது என்பதற்காக தடை விதிக்கும்படி சப் கோர்ட்டில் வழக்கு தொடரப்பட்டது. அந்த வழக்கு அவர்களுக்குச் சாதகமாக முடிவாயிற்று. அதைத் தொடர்ந்து வழக்கு உயர்நீதி மன்றத்திற்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டது. அங்கும் வழக்கு அவர்களுக்குச் சாதகமாக முடிவுற்றது.

1973 மார்ச் 24]

[திரு. ஓ. பி. இராமன்]

அதைத் தொடர்ந்து சப்ரீம் கோர்ட்டுக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டது. சப்ரீம் கோர்ட்டிலும் கூட அவர்களுக்குச் சாதகமாக முடிவாயிற்று. ஆனால் சப்ரீம் கோர்ட்டிப்பில் வேறு ஏதாவது முறைகள் இருக்கிறதா என்று ஆராயலாம் என்று ஒரு க்ளாஸ் மட்டும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கிடையில் இருக்கிற மரங்களை வெட்டி விடக்கூடாது என்பதற்காக ஒரு ரிஸர்வரை யாவது போட வேண்டுமென்று நம் அரசின் அட்வகேட்-ஜெனரல் அவர்கள் டெல்லியில் வாதாடினார்கள். ரிஸர்வரைப் போடுவதற்கு சப்ரீம் கோர்ட்டு இன்று மறுத்துவிட்டிருக்கிறது. ஆக இப்படி சட்டச் சிக்கல்கள் இருப்பதால் என்ன செய்வது என்பதை யோசித்து அதை ஒரு மாற்று சட்டத்தால் பெறமுடியும் என்று இப்போது அரசு கருதிக் கொண்டிருப்பதால் அந்த மாற்று என்ன என்பதை சபையில் இப்போது சொல்வது நன்றாக இருக்காது என்பதால் இந்த அளவில் அதை விட்டுவிடுகிறேன்.

சின்கோனா பொறுத்தவரையில் சமீப காலத்தில் வெளிநாடுகளில் அதற்கு மார்க்கெட் கிடைத்துள்ளது. ரஷ்யாவில் இருந்தும் வெஸ்ட் ஜெர்மனியில் இருந்தும் வாங்க முன்வந்திருக்கிறார்கள். இந்தியாவில், இரண்டு மாநிலங்களில், மேற்கு வங்காளத்திலும் தமிழ்நாட்டிலும்தான் அவை பயிராகின்றன. மருந்துப் பொருள்களுக்குப் பயன்படக்கூடிய பொருள்கள்.

அது மட்டும் அல்ல. ஜெரேனியம், பச்சோலி, வெட்டிவேர் என்ற நம் நாட்டு மருந்துகளுக்குப் பயன்படுபவற்றைப் பயிர் செய்து வருகிறார்கள். வெளிநாடுகளில் இவற்றிற்கு கிராக்கி ஏற்படுமானால் இதில் நமக்கு நல்ல கணிசமான லாபம் கிடைக்கும். இந்த ஆண்டு கூட லாபம்தான் கிடைத்திருக்கிறது.

மூவாயிரம் பேர்களுக்கு மேல் இப்போது நாம் வேலை கொடுத்திருக்கிறோம். ஆக இந்தக் கார்ப்பரேஷன் அமைப்பதன் மூலம் தனி நிறுவனங்களிடமிருந்து தனி உதவி பெற்று அந்தக் கார்ப்பரேஷனை விஸ்தரிக்கிற ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படும். அதனால் தொழிலாளர்களுக்கும் பல நன்மைகள் ஏற்படும்.

இப்போது கூட நம் தொழிலாளர்கள் அத்தனை பேருக்கும் வீட்டு வசதி எல்லாம் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கன்னியாகுமரியில் உள்ள ரப்பர் தோட்டம் பற்றி திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் ஒவ்வொரு தடவையும் வாதாடுவார்கள். அங்கு பெரியதொரு ரப்பர் தோட்டம் அமைக்க வேண்டுமென்று சற்று ஆவேசமாகச் சொல்வார்கள். போன தடவை சொன்ன ஒரு காரியத்தை செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே சற்று குறைத்துக் கொள்கிறேன் என்று என்னிடத்திலேயே சொன்னார்கள்.

ஒவ்வொரு ஆண்டும் சம்பளம் உயர்த்திக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, தொழிலாளர்கள் மகிழ்ச்சி அடையும் விதத்தில். ஓரளவு அவர்களும் திருப்தியோடு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட பத்தாயிரம்

[திரு. ஓ. பி. இராமன்]

[1973 மார்ச் 24]

ஏக்கரில் ரப்பர் தோட்டத்தை வளர்க்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசும் உதவி தரும் வகையில் இலங்கையில் இருந்து வரும் அகதிகளுக்கு புனர்வாழ்வு அளிக்கும் வகையில் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது.

பத்தாயிரம் ஏக்கரில் ஒரு ரப்பர் தோட்டம் உருவாகுமானால் அந்த மூலதனத்திலிருந்து ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் வருமானம் வரக்கூடிய மூலதனமாகும் அது. ஊட்டியில் கூட ஒரு மீ தோட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இலங்கை அகதிகளுக்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட அந்தத் தோட்டத்தில் இன்று கிட்டத்தட்ட ஆயிரம் பேர்களை வேலைக்கு அமர்த்தும் சுமுகமான சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

அவர்கள் சம்பளத்தைப் பற்றித்தான் சொல்கிறார்கள். தனியார் தோட்டங்களில் கொடுக்கிற சம்பளம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அதைப் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம். தனியார் தோட்டங்களில் நிலையான சம்பளவிகிதம் என்று கிடையாது. அரசாங்க நிறுவனங்களில் எந்த அளவிற்கு லாபகரமாக நடத்த முடியுமோ, லாபம் வர வர தொழிலாளர்களுக்கு நல்லமுறையில் சம்பள விகிதங்கள் உயர்த்தப்பட்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு ஆண்டும் கூட உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. சின்கோன தோட்டத்தை எடுத்தாலும் அப்படித்தான். ரப்பர் தோட்டத்தை எடுத்தாலும் அப்படித்தான்.

காட்டு இலாகா மரங்களைப் பாதுகாப்பதில் அத்தனை பேர்களும் காவலர்களாக இருந்து ஒத்துழைப்பு தரவேண்டும். திருட்டுப் போகின்றன என்றால் போன பிறகுதான் சொல்கிறார்கள். அப்படி போன பிறகு சொன்னாலும் பல்வேறு இடங்களில் பெரிய பெரிய வழக்குகளை எல்லாம் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள்.

கேரளாவிலிருந்து சந்தன மரம் திருடப்பட்டு ரெயில்வே வாகன்களில் ஏற்றப்பட்ட போது சென்ட்ரல் ஸ்டேஷனில்தான், தமிழக போலீஸார்தான் வாகனிலுள்ள சந்தனக் கட்டைகளை எல்லாம் பிடித்தார்கள். அந்த அளவிற்கு தமிழ்நாடு போலீஸ் நல்ல கண்காணிப்போடு இருந்து வருகிறது. பிரதான வழக்குகளை எல்லாம் கண்டு பிடித்த போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கு காட்டு இலாகா மூலமாகக் கூட சன்மானம் கொடுக்கலாம் என்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். பொது மக்களுக்கும் துப்பு தருகிறவர்களுக்கும் சன்மானம் கொடுக்கலாமா என்பதைப்பற்றி யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்த அளவிற்கு தக்க நடவடிக்கைகள் எல்லாம் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இந்த மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்றுப் பேசியவர்களுக்கு நன்றி கூறி, வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கொடுத்திருப்பவர்கள் காலப்போக்கில் எல்லாம் முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை உணர்ந்து அவற்றைத் திரும்பப் பெற்று இந்த மானியக் கோரிக்கையை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

1973 மார்ச் 24]

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Sir, I raised two points. The நணை பகல் first point related to the subsidised rate of Rs. 11 charged for the paper பகல் 12.0 mills while the market rate is 25. The other point is, whether there is any proposal to start a Sandalwood Oil Factory in our State because sandal-wood is being sold at a very low rate price.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : குறைந்த விலைக்கு காகிதத் தொழிற்சாலைக்குக் கொடுக்கக்கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். தொழிலை உற்சாகப்படுத்த வேண்டும், ஊக்குவிக்க வேண்டுமென்பது அரசின் கொள்கை. தொழிற்சாலை வளரவேண்டுமென்பதற்காக அரசு சலுகை கொடுப்பது நியாயம் என்று சொல்லி சேஷசாயி மில்ஸ்க்கு கொடுத்திருக்கிறோம். முந்திய ஆண்டு 6½ ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்போது 11 ரூபாய் டன்னுக்கு என்று முடிவு செய்திருக்கிறோம்.

சந்தனத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். இன்று ஏற்கனவே மைசூரில் இருக்கும் சந்தனத் தொழிற்சாலைக்கு 2-3 காடுகளில் கிடைக்கும் சந்தனங்கள் போதவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். தனியாகச் சந்தனத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பதற்கு போதிய அளவு சந்தனக் கட்டைகள் இல்லை. பொதுவான முறையில் இந்தியா முழுமைக்கும் எலம் போட்டுத்தான் கொடுக்கிறோம். அதிலே நல்ல முறையில் 3-ல் ஒரு பங்கு லாபம் வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Is that concession given to one paper mill only or to other paper mills also.?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவரவர்களே, சேஷசாயி பேப்பர் மில்ஸ்க்கு கொடுத்து இருப்பது மூங்கில் மரங்களுக்குத்தான். மூங்கில் மரங்களை அங்கே பிளாண்டேஷன் முதல் போட்டு வளர்க்கிறோம். சன் பேப்பர் மில்ஸ்க்குக் கொடுத்து இருப்பது ஒரு வித புல். அது தானாகவே வளர்ந்து விடும். யாருக்கும் கொடுக்காவிட்டால் காய்ந்து போய் விடும். அதுவும் சும்மா கொடுப்பது இல்லை. 6½ ரூபாய்க்கு கொடுக்கப்படுகிறது. கேரளாவில் ரூ. 1-க்கு கொடுக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது. இப்போது நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 24-க்கு திரு. கு. அ. பொம்மன், திரு. அழகர் சாமி ஆகியோர் கொடுத்திருந்த வெட்டுத் தீர்மானங்களை அவர்கள் வற்புறுத்தவில்லையாதலால் அவை பேரவையின் அனுமதியுடன் திருமப்ப பெறப்பட்டன.

[1973 மார்ச் 24]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 24—சின்கோனா என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 75,74,600-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 40-க்கு டாக்டர் ஹாண்டே, திரு. வகாப் ஆகியோர் கொடுத்திருந்த வெட்டுத் தீர்மானங்கள், அவர்கள் இருக்கையில் இல்லாததால், திரும்பப் பெறப்பட்டனவாகக் கருதப்பட்டன.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார், திரு. அழகர்சாமி ஆகியோர் தாங்கள் கொடுத்திருந்த வெட்டுத் தீர்மானங்களை வற்புறுத்தவில்லையாதலால் அவைகள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 40—காட்டுவளத் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 2,78,25,800-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 49-க்கு வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுத்திருந்த டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் இருக்கையில் இல்லாததால் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெறப்பட்டதாக கருதப்பட்டது.

திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் தன்னுடைய வெட்டுத் தீர்மானத்தை வற்புறுத்தவில்லையாதலால் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெறப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 49—காட்டு வள மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 2,46,64,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்”.

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

(ஈ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 26—கதர்

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன் :

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 26—கதர் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 31,23,700-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்”.

1973 மார்ச் 24]

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : தலைவரவர்களே, கிராமப்புற வேலை வாய்ப்பைப் பெருக்கக் கிராமங்கள் தோறும் சிறு தொழில்களைப் பெருக்க வேண்டும் என்பதைக் குறித்து விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 26—கதர் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் படுகின்ற ரூ. 31,23,700-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவரவர்களே, அம்பர் சர்க்கா பயிற்சி நிலையங்கள் நடைபெறும் இடத்திற்கு வாடகை கொடுக்கும் பொறுப்பை அரசே ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 26—கதர் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் படுகின்ற ரூ. 31,23,700-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்.

THIRU J. JAMES : Sir, I move the following cut motion to discuss about the necessity to increase the wages to the workers employed in Khadi Industry—

“That the allotment of Rs. 31,23,700 under Demand No. 26—Khadi be reduced by Rs. 100.”

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : தலைவரவர்களே, நான் கொடுத்திருக்கும் இந்த கொள்கை அறிக்கையில் ஒரே ஒரு திருத்தத்தை மட்டும் சொல்லிவிடுகிறேன். தமிழ் அறிக்கையில் 7-வது பக்கத்தில் கிராமத் தொழில்கள் என்ற தலைப்பில் “கிராமத் தொழில்கள் பல வற்றின் வளர்ச்சிக்காக”, என்று வரும் வாக்கியத்தில் “வாரியத்தின் கீழ் துறையினைச் சேர்ந்த 226 பிரிவுகளும்” என்று இருப்பதை “266 பிரிவுகளும்” என்று திருத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, மற்ற கொள்கைகளைச் சொல்லியிருக்கிறேன், ஆகவே உங்களுடைய யோசனைகளைத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அமைகிறேன்.

THIRU B. VENKATASWAMY : Sir, I thank the Hon. Deputy Speaker for having given me an opportunity to speak a few words about the Khadi and Village Industries.

In the Note prepared by the Khadi and Village Industries Board, it has been clearly stated that there are at present 124 Khadi Production Centres and 170 Khadi Sales Depots. If a few more Khadi Sales Depots are opened, we can promote the sale of Khadi.

Regarding Charkhas, I request that the wages for the workers engaged in that industry and other industries should be increased.

[Thiru. B. Venkataswamy]

[1973 மார்ச் 24]

As regards silk production, only Rs. 65 lakhs worth of silk is produced. I want to point out that there is a large demand for khadi silk in our State. Especially in Hosur, we are producing cocoons. I suggest to the Hon. Minister that he may start a silk reeling and weaving industry so that we can produce more silk and sell it to other countries. There are silk weavers in Hosur and they are actually weaving and selling it. Besides the twisted yarn from the mills is brought by them for weaving purposes. We can give some subsidy to them and thus help the village industry.

Sir, four or five factories have been closed in our State, one of them is at Hosur. I have written a letter to the Hon. Minister and the Head Office at Bombay to review the position. In the factory at Hosur, 40 ladies were working. Their families are suffering. So I request the Hon. Minister to open that factory so that 40 families will be benefited. I also want him to take action against those responsible for closing that factory which is more useful to the people.

I understand that in the Khadi Department there are temporary hands and I request that they should be confirmed in their posts.

It is stated that a detailed survey has been arranged to ascertain the extent of availability of rural traditional artisans. I am very sorry to note that so far no proper survey has been made to find out the resources which can be tapped for improving the economy of the rural areas. I am very happy that at least now the survey is being conducted so that we can increase the standard of living of the people in the rural areas, especially during the agricultural off-season. For example in the dry areas like the Dharmapuri district, the Government can provide facilities for the weaker sections of the community to get gainful employment during the off-season and also produce goods for the community.

In the Dharmapuri district in every house ladies are doing business in 'Agarbathi'. The raw materials for it are being sent to Bangalore. The people there are selling the same thing produced by us. Instead of that, we ourselves can start an industry in Denkanikota so that the people in our State can get very good income.

Regarding potters, cobblers, weavers and other weaker sections of the community, some subsidy should be given to them so that it would act as an incentive for them to increase their income and improve the industries in the rural areas.

1973 மார்ச் 24]

[Thiru. B. Venkataswamy]

This will help the weaker sections of the people in the area and they can make some materials out of the stones and sell them. That way, those people could be helped and the village industry also can be helped.

Lastly, to stabilise rural economy, this rural resource should be fully surveyed and made available to the people. If this is made full of use, we can improve the economy of our State and our country also. Thank you, Sir.

திரு. கா. மு. கதிரவன்: அவைத் தலைவரவர்களே, இன்றைய தினம் இந்த காதி போர்டு சம்பந்தமான மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகளைப் பேச நான் விழைகிறேன். நெல்லை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், இந்த போர்டாரால் பனை மரங்கள் எந்த அளவுக்கு நிர்வாகம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று எண்ணுகின்றபோது, இந்த நிர்வாகத்தையும், அமைச்சரவர்களையும் அதற்காக ஒத்துக்கொண்ட முதலமைச்சர் அவர்களையும் பாராட்டி நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஏறத்தாழ நம்முடைய தமிழகத்தில் 4 கோடி பனை மரங்கள் இருப்பதாகக் கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. 2½ கோடி தொழிலாளர்கள் அந்த பனை மரத்தை நம்பி வாழ்கின்றார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் மது விலக்கு ரத்து செய்யப்படுவதற்கு முன்னால் லைசென்ஸ் முறை என்று ஒன்றை வைத்து, அதனால் அந்தத் தொழிலாளர்கள் எந்த அளவுக்கு அல்லலப்பட்டார்கள் என்பதை நாம் அறிவோம். இன்றைய தினம் அந்த லைசென்ஸ் முறையை ரத்து செய்ததற்காக இந்த அரசை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அது போக, இந்தத் தொழிலாளர்கள் பனை மரங்களில் ஏறுகிறபோது, அவற்றிலிருந்து கீழே விழுந்தால், அவர்கள் மாண்டு போனால் ஆயிரம் ரூபாய், படுகாயம் அடைந்து இன்னலுற்றால் ரூ. 500, சிறிதளவு காயம் என்றால் ரூ. 100 என்ற அளவுக்கு உதவித் தொகை அளிப்பதாக இந்த அரசு விடுத்த அறிக்கையைக் கண்டு அந்தத் தொழிலாளர்கள் சார்பாக அரசிற்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த பனைமரத்தைப் பொறுத்த வரையில் 'கற்பக விருட்சம்' என்று சொல்வார்கள். பனை மரத்தை பயிர் செய்யும்போது நாம் தண்ணீர் விடவேண்டியதில்லை; அந்தப் பயிருக்கு உழைப்பு தேவையில்லை. தன்னால் வளர்ந்து, அதே சமயத்தில் அந்த மரத்தின் எந்த உறுப்பும் வீணாகாமல் அவை நமக்காகப் பயன்படுகின்றன. ஆகவே அதற்கு கற்பக விருட்சம் என்று கூறினார்கள். அந்த மரத்திலிருந்து பதனீர் எடுத்து அது ஏழை மக்களுக்கு உணவாகப் பயன்படுவதைப் பார்க்கிறோம். சென்னையில் கூட ஏறத்தாழ 10,000 பதனீர் புட்டிகள் விற்பனையாவதாகத் தெரிகிறது. இவற்றின் மூலமாக தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கிடைக்கிறது. பதனீர் அருந்துவது உடலுக்கு நல்ல தெம்பை ஊட்டுவதை நாம் பார்க்கிறோம்.

[திரு. கா.மு. கதிரவன்]

[1973 மார்ச் 24]

அடுத்து, இந்த பனைமரத்திலிருந்து தும்பு போன்ற பொருட்களை எடுத்து, தூத்துக்குடி துறைமுகத்தின் மூலமாக இன்றைய தினம் 20 லட்சம் ரூபாய்க்கு ஏற்றுமதி செய்கிறார்கள். இது அன்னியச் செலாவணியை ஈட்டுகின்ற ஒரு தொழிலாகும். அதே போன்று பனைமரத்திலிருந்து குருத்தோலையை எடுத்து தொப்பியாக்கி அதை கனடா போன்ற நாடுகளுக்கு அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவற்றின் மூலமாக ஏறத்தாழ 30 லட்சம் ரூபாய் இந்த நாட்டுக்கு வருமானம் வருகிறதென்றால் அது பெருமைப்படத்தக்கதாகும். மேலும் பிரஷ் போன்றதை தயாரிக்கலாம் என்றும், ஜப்பான் நாட்டுக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்றும், ஏறத்தாழ ஆண்டு ஒன்றுக்கு 12 லட்சம் பிரஷ் அனுப்பினால் 36 லட்சம் ரூபாய் கொடுப்பதாகவும் அவர்கள் தெரிவித்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆகவே, அவற்றில் இந்த அரசு தீவிர கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நெல்லை மாவட்டத்தில் தென்காசி பகுதியில் மலையடி ஓரமாக தேனீ வளர்க்க ஒரு பெரிய யூனிட் தேவை என்று அரசிற்கு வேண்டுகோளை விடுக்கிறேன். இப்போது தமிழகத்தில் 72 யூனிட்களும், 36 கூட்டுறவுச் சங்கங்களும் இருக்கின்றன. ஏறத்தாழ அவைகள் மூலம் 22 லட்சம் ரூபாய் அளவுக்குத் தேன் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். வட நாட்டில், பம்பாய், கல்கத்தா, டில்லி போன்ற நகரங்களுக்கு இங்கிருந்து ஏற்றுமதி செய்கிறார்கள். மேலும் வெளிநாடுகளுக்கும் இந்த தேன் போன்ற பொருட்கள் ஏற்றுமதி செய்ய அரசாங்கம் முக்கிய கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் நெல்லை மாவட்டத்தில் தென்காசி பகுதியில் கத்தாழை நார் அதிகமாக உற்பத்தியாகிறது. அவற்றைப் பயன்படுத்தி நார் உரிக்கின்ற தொழிலை ஏற்படுத்த கதி போர்டு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து, எங்கள் பகுதியில் மண்பாண்டம் உற்பத்தியைப் பொறுத்த வரையில், தேன்பொத்தையில் ஒரு தொழில்கூடத்தை கதிபோர்டு உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். அவற்றில் மண்பாண்டம் மட்டுமல்ல, ஜாடிகளும் செய்கிறார்கள். கோரத்தில் ஒரு பகுதியில் விற்பனை ஆகின்ற மண்பாண்டங்கள் எல்லாம் தேன்பொத்தையில் உற்பத்தியாவது தான். இன்னும் இலஞ்சி, சுந்தரபாண்டியபுரம் போன்ற இடங்களிலும் மண்பாண்டங்கள் செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஆதரவு அளிக்கும் வகையில் அரசாங்கம் ஆவன செய்திட வேண்டும். கதி போர்டின் விற்பனையைப் பொறுத்த வரையில், ஆண்டுக்காண்டு அதிகமான அளவில் விற்பனை நடந்து வருகிறது. சமீபத்தில் சென்னையில் நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் விடுதிக்குப் பக்கத்தில் ஒரு பொருட்காட்சி நடத்தினார்கள். அதை நான் சென்று பார்த்தேன். நம்முடைய தமிழகத்தில் உற்பத்தி செய்யப் பட்ட பட்டாடைகள் வைக்கப்பட்டிருந்தன. அவை மிக அழகாகவும், திறமையாக நெய்யப்பட்டதாகவும், விலை குறைவாகவும் இருந்ததைக் கண்டு உண்மையிலேயே பூரிப்படைந்தேன். அவற்றை தமிழ்நாட்டில்

வாக்கெடுப்பு

1973 மார்ச் 24]

[திரு. கா. மு. கதிர்வன்]

மேலும் பல்வேறு மாவட்டங்களிலும் தயாரித்து பல்வேறு பகுதிகளுக்கு விற்பனை செய்கிற அளவுக்கு ஆற்றல் படைத்திடும் அளவுக்கு நிர்வாகத்தை ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்று கூறி முடிக்கிறேன்.

*திரு. சோ. அழகர்சாமி: பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்தக் கதர் மான்யத்தின் மீது எங்களுடைய கட்சியின் சார்பில் கொடுக்கப் பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கதர் வாரியத்தின் கீழ் நடைபெறக்கூடிய முக்கியமான தொழில்கள் 22 என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதில் முக்கியமானது பனை வெல்லம் தயாரிப்பது. இந்தத் தொழிலை இப்போது மூடிவிடுவது, மாவட்ட பனைவெல்ல உற்பத்தி கூட்டுறவுத் தொழிலை மூடிவிடுவது என்ற முடிவிற்கு வந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. இன்று கிராமப் பகுதியில் பெரும்பான்மையான மக்கள் பதனீர் மூலமாக இருக்கின்ற பனை வெல்லத் தைத்தான் அதிகமாக உபயோகிக்கிறார்கள். அது சர்க்கரையை விட ஆரோக்கியமானது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே அதை அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய, கிராமத் தொழில் மூலமாக உற்பத்தி செய்ய, செய்யப்பட்ட ஏற்பாடு நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பது அவ்வளவு சரியல்ல என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

அடுத்தபடியாக, கிராமப்பகுதிகளிலே விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கக் கூடிய மக்களுக்கு எல்லாக் காலங்களிலும் வேலை கிடையாது. ஆகவே, விவசாயத்தில் வேலையில்லாத நாட்களில் சிறு வருமானம் தரக்கூடிய குடிசைத் தொழில்களில் ஈடுபடுகிறார்கள். காதி போர்டின் கீழ் வரக் கூடிய தொழில்களில் ஒரு சில இடங்களில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். முக்கியமாக பனை நார் சம்பந்தப்பட்ட தொழில் எண்ணெயோடு கூடிய தொழில், காகிதம் செய்யக்கூடியத் தொழில், இன்னும் சோப்பு தயாரிப்புத் தொழில் இவை ஒன்றிரண்டு இடங்களில்தான் இருக்கின்றன. இந்த மாதிரியான குடிசைத் தொழில்களில்தான் மக்கள் அதிகமாக ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த மாதிரியான சிறுதொழில் பிரிவுகளை எல்லாக் கிராமப்புறங்களிலும் பரவலாக்க விசேஷ கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது மதுவிலக்கு ரத்து செய்யப்பட்டதினால் பனை வெல்ல உற்பத்தித் தொழில் வெகுவாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு ஏதாவது மாற்று ஏற்பாடுகளைச் செய்தாகிலும் அல்லது குறிப்பிட்ட ஓரளவு பனை மரங்களை பனைவெல்ல உற்பத்திக்கு என்று ஒதுக்கி, பனைவெல்ல உற்பத்தி பாதிக்காத அளவுக்கு விசேஷ கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்று ஆங்காங்கு ஆரம்பிக்கப்படுகிற பல தொழில் உற்பத்திகள் கூட்டுறவு முறையிலே இருக்கின்ற கதர் வாரியத்தினால் சரியாக விற்பனை செய்ய முடியாத ஒரு நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதனால் பல தொழில்கள் நசித்துப் போகக்கூடிய ஆபத்து இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் இந்த குடிசைத் தொழில்களில்—கையினால் செய்யப்படுகின்ற பொருட்கள் ஆலைத் தொழில் உற்பத்திகளோடு போட்டி போட

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1973 மார்ச் 24]

முடியவில்லை. குடிசைத் தொழில்கள் மூலம் உற்பத்திச் செய்யப்படும் பனை நார் பொருள்கள், எண்ணெய் பொருள்கள், சோப்பு போன்ற பொருட்கள் பெருவாரியாகச் செய்யப்படுகிற ஆலைத் தொழில் உற்பத்திகளோடு போட்டிபோட முடியாத நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, குடிசைத் தொழில்கள் மூலம் உற்பத்திச் செய்யப்படும் இந்தமாதிரியான பொருட்களை மாநில மட்டத்தில் ஏதாவது ஒரு வாரியத்தை ஏற்படுத்தி, அதன் மூலம் வாங்கி விற்பனை செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதிலே அரசாங்கத்திற்கு கொஞ்சம் நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும் அதனால் பாதகம் இல்லை. ஏனென்றால் கிராமப்புற மக்களுக்கு அதனால் வேலைவாய்ப்பு ஏற்பட்டு, அவர்கள் வருமானத்தை ஓரளவாவது பெருக்கிக்கொள்ள வழி ஏற்படுகிறது. ஆகவே, அரசாங்கம் அதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது கதர் நூற்பு அம்பர் சர்க்காவில் நடைபெறுகிறது. அதனாலும் கிராமப்புற மக்களுக்கு ஓரளவு வேலைவாய்ப்புக் கிடைக்கிறது. இந்தத் தொழிலில் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்த பெண்கள் கூட ஏராளமானவர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், அவர்கள் 10 மணி நேரம், 12 மணி நேரம் வேலை செய்தாலும் அவர்களுக்குக் கிடைக்கிற கூலி ஒரு நாளைக்கு 1½ ரூபாய்க்குமேல் இல்லை. நூல் நூற்பு என்பது கஷ்டமான வேலை. உடல் வலிவை எல்லாம் செலுத்தி ஒரே நேரத்தில் அம்பர் சர்க்காலிலுள்ள 6 கதர்களுக்கும் சுழற்றவேண்டும். அப்படி நூற்கப்படுகின்ற நூலுக்கு ஒரு சிட்டத்திற்கு 10 பைசா தான் கூலி கிடைக்கிறது. அதை குறைந்தது 15 பைசா என்ற அளவுக்காவது ஆக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் ஓரளவுக்காவது அவர்களுக்குக் கட்டுபடியாகக்கூடிய கூலி கிடைக்கும். அதைப் போலதான் பட்டைப் போடுபவர்களுக்கும் குறைவான கூலி கிடைக்கிறது. குடும்பத்திலே வருமானம் தேடக்கூடிய வேறு நபர்கள் இல்லாததால்தான் பெண்கள் எல்லாம் இந்த வேலைக்கு வருகிறார்கள். ஆகவே, பட்டைப் போடும் தொழிலில் பயிற்சி பெற்றவர்களுக்கு ஒரு நாளுக்கு குறைந்தபட்சம் 3 ரூபாயாவது கூலி கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த நூல் நூற்புக்கு தரமான பஞ்சு கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். சில இடங்களிலே தரம் குறைந்த பஞ்சைக் கொடுப்பதாக புகார்கள் வருகின்றன. தரம்குறைந்த பஞ்சிலே நூற்பது சற்று சிரமமானது மட்டுமல்ல; சிட்டங்களும் குறைவாகத்தான் கிடைக்கும்.

அடுத்து, இந்தமாதிரி பயிற்சிகளுக்கு சொந்தக் கட்டடங்கள் இருக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அங்கே உள்ள மக்கள் நன்கொடையாக கட்டடத்தை கட்டி கொடுக்கலாம். அல்லது பஞ்சாயத்து ஸ்தாபனங்களோ அல்லது மற்ற ஸ்தாபனங்களோ தர்மகாரியங்கள் போல கட்டிக் கொடுக்கலாம். அதற்கெல்லாம் வசதி இல்லை என்றால் ஆங்காங்கே இதற்கான கட்டடங்களை கதர் இலாகா கட்டித் தரவேண்டும் அல்லது வாடகைக் கட்டடங்களில் இயங்குவதற்கு, கட்டட வாடகையை கதர் இலாகா கொடுக்க வேண்டும். இப்போது வேறு வருமானத்திற்கு வழியில்லாமல்

1973 மார்ச் 24]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

இந்தத் தொழிலில் பயிற்சிபெற வருகின்ற பெண்களிடம் கட்டடத்திற்கான வாடகையை வசூலிப்பதாகத் தெரிகிறது. அவர்களுக்கு வருகின்ற குறைந்த வருமானத்தில் கட்டட வாடகையும் கொடுக்கவேண்டுமென்றால் மிகவும் கஷ்டப்படுவார்கள். எனவே, அரசாங்கம் இதை கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது ஒரு பயிற்சி நிலையத்திற்கு ஒரு ஆசிரியர்தான் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். அவர் காலை 6 மணி முதல் மாலை 6 மணி வரையிலும் சில வேளைகளில் அதற்கு மேலும் கூட வேலை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அவர் ஒருவர்தான் கணக்கு எழுதவேண்டும்; ரிப்போர் செய்யவேண்டும்; பயிற்சியளிக்கவேண்டும். ஆகவே, ஒவ்வொரு பயிற்சி நிலையத்திலும் குறைந்தது இரண்டு ஆசிரியர்களையாவது நியமிக்கவேண்டும். அல்லது கணக்கு எழுதுவதற்கு என்று தனியாக ஒருவரைப் போட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்தத் துறையிலே இருக்கின்ற பணியாளர்களை தீபாவளி, பொங்கல் போன்ற பண்டிகையின்போது கட்டாயமாக இவ்வளவு ரூபாய்க்கு — ஆயிரம் ரூபாய், 2,000 ரூபாய்க்கு — விற்பனை செய்ய வேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்துகிறார்கள். எப்படியாவது விற்பனை செய்யவேண்டுமே என்று கடனுக்குக்கூட கொடுத்து விடுகிறார்கள். பின்னால் கடன் வசூல் செய்யமுடியாமல் போனால் அவர்களின் சம்பளத்தில் பிடித்துவிடுவோம் என்று சொல்லி, எப்படியாவது வசூல் செய்யவேண்டுமென்று மேலதிகாரிகள் வற்புறுத்துகிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு பல சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. இந்த கட்டாய விற்பனை செய்ய வேண்டுமென்ற நிலையை மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு கார்தி போர்டிலே பலர் இருக்கிறார்கள். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் அதிகமாக இருக்கிறார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். அதிலே யார் இருந்தாலும் பரவாயில்லை; ஆனால் அவர்கள் இந்தத் துறையின் வளர்ச்சியிலே ஆர்வம் உள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும். மத்திய அரசாங்கத்திலே இருந்து வரக்கூடிய மானியத்தை அதிகமாகப் பெறுவது எப்படி, இந்தத் துறையிலே மக்களுக்கு எப்படி வேலைவாய்ப்பு கொடுப்பது, கைத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களின் வருமானத்தை எப்படி அதிகரிப்பது என்பதிலே அக்கறை உள்ளவர்களைப் பார்த்துப் போடவேண்டும். கட்சி மனப்பான்மை இல்லாமல், ஆர்வம் உள்ளவர்களை அக்கறைக் காட்டக்கூடிய வர்களை கதர் போர்டிலே மெம்பர்களாக நியமிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான் ஆரம்பத்திலே குறிப்பிட்டதுபோல முடிவிட்ட பனை வெல்ல உற்பத்திப் பிரிவை மீண்டும் திறப்பதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டும் என்றும், பனைவெல்ல உற்பத்தித் தொழில் நசித்துப் போகாமல் இருப்பதற்கு ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு பனை மரங்களை அதற்கென்றே ஒதுக்கிவிட வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[1973 மார்ச் 24]

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Hon. Deputy Speaker, Sir, I again find that this is one of the most important Demans—the total amount demanded is Rs. 30 or 31 lakhs.

I may repeat here what some of the great parliamentarians in those days have said, namely, the British came to trade in paper, but Gandhiji drove them with salt and khadi. So, khadi is such an important thing in the economy of this country that it deserves a better treatment and better attention and more money.

Sir, if we go on pursuing the present industrial policy of mechanisation on one side and then trying to develop the small village industries on the other side, I think the village industries will die, except for the artificial injections now and then given to these industries. So far as the village industries are concerned, many articles are coming up with materials which replace the village industries. For example, the plastic materials. That is one of the main items that displaces completely the manufacture of many items in villages.

Take for example the baskets. There was a good trade for these baskets previously. Where has it gone now?

Likewise, because of the encouragement that is given to mechanised shoes to manufacturers like Bata and others, the village shoe making industry has gone out. There is greater possibility of manufacturing sandals and selling in the country.

There should be a revision of the industrial policy which will help arrive at a solution to the unemployment problem and other problems. There is no use giving five rupees more here and five rupees more there. There should be full-scale employment provided to the rural people.

Khadi is no doubt one of the best village industries. But unfortunately, from the report we have received the sales have been low even though the value has increased. The quantum of sales has gone down. There is no doubt about it.

So, Sir, there should be an attempt made to solve the unemployment problem amongst the weavers by encouraging the manufacture of cloths, spinning and weaving. I am very glad that this Government is thinking of encouraging six-spindle and twelve-spindle charkas which are excellent in the way of solving the unemployment problem in villages.

1973 மார்ச் 24]

[Thiru K. M. Subramaniam]

Not only that, if it is a mill and if you invest one crore of rupees, you can give employment to 250 people. But if you invest Rs. 65,000 and produce 12 spindle charkas and automatic processing materials you can give employment to more than 6 or 7 people in a family and the cost is only Rs. 65,000.

I am glad that the Textocl Company has been taken over by the Government and run by the Government. It will be possible to produce a number of these charkas and supply to the people, for the manufacture of khadi cloths.

Secondly, so far as khadi export is concerned, there is a good demand from people in other parts of the world. They have discovered that khadi is the purest form of cloth and that it is not subjected to chemical reaction, which not only affects cloth but also the human skin. So, this pure, old and conservative method of wear is in good demand in all the foreign countries. I won't say in all foreign countries but in many foreign countries. Many foreign countries are willing to take khadi, provided it is manufactured scientifically. Therefore efforts should be made to manufacture scientifically and supply them.

பிற்பகல்
12-30

Unfortunately, it has been stated sometime back that the Khadi and Village Industries Board is incurring loss inspite of subsidies. Naturally, there should be a complete check over this. There is no use in having Khadi Gramodyog Bhavan alone but there should be mass scale sale of khadi. Then only we can solve the unemployment problem.

A lot of old stock of khadi was sold in the Rajaji Hall recently. It is unfortunate that damaged clothes have accumulated for many years. Of course, the percentage may be small when compared to the production. I feel there is no need to accumulate damaged cloths. With the limited knowledge on business, I can say this. Once in six months or one year, the substandard khadi and shop-soiled cloths should be disposed without accumulating them for a number of years, so that the money received could be utilised well.

Coming to other cottage industries like Palmgur, etc., I find there has been very bad management. The amount allotted for acquisition of land for one industry was not used for more than three years and the amount was returned without any interest. There are also many other factors which I do not want to go into details for want of time. Instead of making this Khadi Department a 'show-piece', the Department can increase its potentialities.

[Thiru K. M. Subramaniam]

[1973 மார்ச் 24]

Once again I want to repeat what I have said some time ago. In a country with a population of 52 crores, the sky is the limit for the consumption of materials. So what is needed is the reversal of the Industrial policy. We say village-oriented, etc. But the agriculturists and the people in the villages are not able to increase their remuneration during their spare time. Many people are idling their time. If the will and decision to spend money are there, they can achieve this. I think there is decision to spend money. But unfortunately expertise is lacking. Unfortunately, people do not believe in the Gandhian method at all. Even some of my old friends even after getting Independence have lost faith both in Khadi and Village Industries. They go to America and England and find some new development. What is the use of developing all these, when the people in the villages are not able to get sufficient employment? I am very seriously saying about this. I am not telling this for argument's sake. I would like to give a sincere suggestion.

We should develop khadi particularly in Tamilnad. This should be done to avoid rush in towns, rush for mechanised industry and capital for industries. If khadi industry is developed, it can give more employment opportunities to the people in villages. I hope in the next year the allotment will be for three crores instead of 30 lakhs of rupees. This is the only solution to solve the unemployment problem in a country like India which has vast increasing population. It is important to give employment than to give doles.

I suggest that serious attempt should be made for the revival of new industrial policy. It should be village-oriented. It should provide employment to the villagers with reasonable remuneration.

திரு. எஸ். ஆறுமுகம் : தலைவரவர்களே, கதர் கிராமக் கைத் தொழில் வாரியக் கோரிக்கை மீது என் கருத்துக்கள் சிலவற்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கதர் வாரியம் மிகச் சிறந்த முறையில் பணியாற்ற வேண்டும் என்று நாங்கள் அனைவரும் விரும்புகிறோம். இதில் சிறந்த முறையில் அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருப்பதை புள்ளிவிவரங்களிலிருந்து பார்க்கிறோம். கதர் வாரியத்தின் மூலம் விற்பனை 1966-67ல் ரூ. 146 லட்சமாக இருந்தது 1972-73ல் ரூ. 2,11,52,000 என்ற அளவிற்கு அதிகரித்திருக்கிறது. இதுபோல கதர் பட்டை எடுத்துக்கொண்டால் 1966-67ல் ரூ. 36,89,000 என்று இருந்தது 1972-73ல் ரூ. 70 லட்சம் என்ற அளவிற்கு விற்பனை உயர்ந்திருக்கின்றது என்பதைப் பார்க்கும்போது மகிழ்ச்சியடைகிறோம். இந்த விற்பனைக்கு அடிப்படை இயந்திரம் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள்தான் என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காண்பிக்க விரும்புகிறேன். எனவே இந்த நேரத்தில் இவ்வளவு விற்பனைக்காக ஊராட்சி ஒன்றியப் பணியில் ஈடுபட்டுள்ள அலுவலர்களையும் மற்றவர்களையும் பாராட்டினால், அவர்கள்

1973 மார்ச் 24]

[திரு. எஸ். ஆறுமுகம்]

எடுத்துக்கொண்டுள்ள முயற்சிகளுக்குப் பாராட்டுகளைத் தெரிவித்தால் நிச்சயமாக அடுத்த ஆண்டில் இன்னும் அதிக ஊக்கத்தோடு விற்பனை செய்வதற்கு ஏதுவாகும் என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். காரணம் நான் ஒரு ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் தலைவராக இருப்பதால் இதில் எவ்வளவு அக்கரையும் சிரத்தையும் காண்பிக்க வேண்டியிருக்கிறது என்பதை நான் அறிகிறேன். மேலும் 1973-74 ஆம் ஆண்டிற்கு கதர் உற்பத்தி மதிப் பீடு ரூ. 180 லட்சமாகவும் விற்பனை ரூ. 301 லட்சமாகவும் இருக்கும் என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதானது பாராட்டுக்குரிய ஒன்றாகும்.

(திரு. நா. வீராசாமி தலைமை.)

இது மேலும் மேலும் வளர்ச்சியடைய வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் இந்த நேரத்தில் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கதர் பட்டு ஆடைகள் அதிக விலையில்தான் விற்கப்படுன்றன. ஏழைகள் வாங்கி உபயோகிக்கக்கூடிய நிலையில் இல்லை. வசதி படைத்தவர்கள் மட்டுமே வாங்கலாம். எனவே நமது முன்னாள் அமைச்சர் மதிப்பிற்குரிய ஜோதி வெங்கடாசலம் திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் போன்றவர்கள் கதர் பட்டையே வாங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஏன் என்றால் அவர்கள் வசதி படைத்தவர்கள். எங்களைப் போல சாதாரணமானவர்களுடைய வீட்டிலுள்ள பெண்களுக்கு கதர்ப் பட்டை வாங்க முடியாது. எனவே அவர்கள்....

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : ஸார், ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர், இப்போது கதர்தானே வாங்கிக்கொண்டு இருக்கிறோம். எனவே எங்களுக்குச் சிபார்சு செய்ய வேண்டியதில்லை. மற்றவர்களுக்கு வேண்டுமானால் சொல்லுங்கள்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : அவருக்கு வித்தியாசம் தெரியவில்லை.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : கதரைப் பற்றி அங்கத்தினர் இவ்வளவு பிரச்சாரம் செய்கின்றார்கள். அவராவது கதராடை வாங்கி அணிந்தால் பொருத்தமாக இருக்கும். அவர்களுடைய உறவினர்களுக்கும் கதராடையை வாங்கிக் கொடுத்தால் பொருத்தமாக இருக்கும். அவர்கள் ஏழை என்று சொல்லுகின்றார்கள். அவர்களும் நல்ல வசதி படைத்தவர்கள்தான் என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் கூறிய யோசனையை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் நிச்சயம் ஏற்று நடப்பார்கள் என்று எண்ணுகிறேன்.

[1973 மார்ச் 24]

திரு. எஸ். ஆறுமுகம் : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தி.மு.க. ஆட்சி ஏற்பட்டதும், இவர்கள் கதரில் நம்பிக்கை இல்லாதவர்கள் என்பதால் இந்த இலாகாவையே ஒழித்துவிடுவார்கள் என்று நினைத்தார்கள். அதற்கு மாறாக இந்தத் திட்டத்தை முழுமையாக ஏற்றுக் கொண்டு, கதர் வாரியத்தை ஊக்குவித்து அதிக அளவில் கதர் உற்பத்தியை செய்திருக்கிறோம். கதர் ஆடையை அணிந்து கொண்டால் மட்டுமே அப்படி அணிந்திருப்பவர்களை உண்மையான காந்தியவாதிகள் என்று சொல்லிவிடமுடியாது. இதை ஏன் சொல்லுகிறேன் என்றால் கதர் அணிந்து கொண்டிருப்பவர்கள் கட்சிவிட்டு கட்சி மாறுவதைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

பீன நாரிலிருந்து கைப்பைகள் போன்ற பல லாபகரமான பொருட்களைத் தயாரிக்கிறார்கள். நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்வது என்னவென்றால் பீன நாரில் இருந்து குல்லாய் தைக்க முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஏனென்றால் குல்லாய் போடுபவர்கள் அதிகமாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வயதாகிவிட்டால், தலை சொட்டையாகிவிட்டால், சொட்டை தெரியக் கூடாது என்பதற்காக குல்லாய் உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். ஆகவே, பீன நாரிலிருந்து குல்லாய் தயாரிக்கும் முயற்சியை வாரியம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மதுரை மாவட்டத்தில் கிராமக் கைத்தொழில் பிரிவு ஒன்றை அமைத்திருக்கிறார்கள். இது போன்ற பிரிவுகள் பல மாவட்டங்களுக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்றும் அந்த முயற்சியை அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்றும் இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்து, கதர் கிராம வாரியம் நல்ல முறையில் பணியாற்றவேண்டும். அப்பொழுதுதான் கிராமத்திலுள்ள ஏழை எளிய மக்களுக்கு அதிக அளவில் வேலைவாய்ப்புத் தரலாம். அந்த அளவுக்கு இந்த நிர்வாகத்தை சீரமைத்து இதற்கு ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியைத் தலைவராகப் போட்டிருக்கும் முயற்சியையும் அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக் கொண்டதற்கு பாராட்டுகளைத் தெரிவிக்கிறேன். இந்த முயற்சி வெற்றி அடையவேண்டும் என்றும் விரும்புகிறேன்.

இந்த வாரியத்தில் பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்களுக்கு நிரந்தர வேலை வாய்ப்பு கொடுப்பதற்கு, நல்ல வசதியை குறிக்கோளாகக் கொண்டு இந்த வாரியம் செயல்பட்டு வருகிறது. இவ்வளவு அக்கறை கொண்டுள்ள இந்த வாரியம் மேன்மேலும் நல்ல முறையில் பணியாற்றவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி அமருகிறேன்.

***திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து :** மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கதர் கைத்தொழில் நாட்டிலே இருக்கின்ற மிகச் சாதாரணமான மக்களுக்கு ஓரளவு வருவாயை அளிக்கவேண்டும் என்பதற்காக சதந் திரப் போராட்டக் காலத்தில் மகாத்மா காந்தியவர்கள் ஊக்குவித்த ஒன்று.

1973 மார்ச் 24]

[திரு. எ. ஆர். மாரிமுத்து]

இந்தத் தொழில் முன்பும் இருந்தது. ஆனால் இது மேலும் நல்ல முறையில் ஒழுங்கான முறையில் செயல்பட வேண்டும் என்று மகாத்மா காந்தியவர்கள் இதற்கு ஊக்கம் தந்தார்கள். ஒரு வேலையுமற்றுக் கிடக்கின்ற மக்களுக்கு ஏதாவது ஒரு வேலை செய்ய வாய்ப்புக் கொடுப்பது இந்தக் கடர் கைத்தொழில் ஆகும். வீட்டில் பட்டினி கிடக்காமல் ஒரு சிறிய ஊதியத்தையாவது பெற்று, அவர்கள் வாழ வேண்டும் என்ற எண்ணத்திலே காந்தியடிகள் இந்தத் தொழிலை ஊக்குவித்து அதையே தேசிய சின்னமாக—ராட்டையை இந்த நாட்டுக்குத் தந்தார்கள். ஆனால் வறண்ட பகுதியிலேயும், ஏழ்மை மிக்க பகுதியிலேயும் உள்ள கோடிக்கணக்கான மக்கள் இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டு, குறைந்த வருவாயாக இருந்தாலும் அதாவது தங்களுக்கு கிடைக்கிறதே என்கின்ற எண்ணத்திலே இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டு வளர்ந்து வந்தார்கள்.

இன்றைக்கு நாட்டிலே இருக்கும் பொருளாதார நிலைமையை எடுத்துப் பார்க்கும்போது, மிக மோசமான நிலைமை. வறுமையிலே உழன்று கொண்டிருக்கின்ற ஏழை மக்களின் குடும்பங்கள் ஆகியவற்றைப் பார்க்கிறோம். அவர்களைக் கருத்திற் கொண்டுதான், அவர்களுக்கு ஏதாவது வேலை வாய்ப்புக் கொடுத்து, அவர்கள் ஒரு குறைந்த பட்சம் ஊதியம் பெற வேண்டும் என்ற எண்ணத்திலே இந்தக் கிராமத் தொழிலான கடரின் வளர்க்க வேண்டும் என்ற நிலையிலே இருக்கிறோம். இதற்காக எவ்வளவு ரூபாய் செலவழித்தாலும் கூட தகும் என்பது என்னுடைய கருத்து.

லாப நஷ்டம் பார்க்கக்கூடிய தொழில் அல்ல இது. எவ்வளவு பேருக்கு வேலைவாய்ப்புக் கொடுக்கிறோம், எத்தனை குடும்பங்கள் பலன் அடைகின்றன என்பதை வைத்துக் கொண்டுதான் பார்க்கவேண்டுமே தவிர அரசாங்கத்திற்கு எவ்வளவு வருவாய் வந்திருக்கிறது—லாபமா நஷ்டமா என்றெல்லாம் பார்க்கக்கூடாது. ஆகவே அந்த அளவில் கிராம கைத் தொழில் வாரியம் ஓரளவுக்கு நல்ல பணியைச் செய்துகொண்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட முடியும். இதை மேலும் நல்ல முறையில் வளர்ப்பதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பது என்னுடைய கருத்தாகும்.

நாட்டு எண்ணெய்த் தொழில்-செக்குத் தொழிலை எடுத்துக் கொண்டால் அந்தத் தொழிலிலே இருக்கின்ற குடும்பங்கள் நல்ல முறையிலே தொழில் செய்து தங்களுடைய குடும்பங்களின் வருவாயைப் பெருக்கிக் கொள்ள முடியாத நிலையில் தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வெளியிலே எக்ஸ்பெல்லர் போன்ற இயந்திரங்களை வைத்து நிர்வாகம் செய்கிறவர்களோடு போட்டியிட முடியாத நிலை இவர்களுக்கு இருக்கிறது. அவர்களுடைய வறுமையின் காரணமாக கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் அவர்களுக்கு உதவி செய்வதில் முதலிடம் கொடுத்தால் பல இடங்களில் அவர்கள் பலன் அடைவார்கள். பல எண்ணெய்ச் செக்குகள் மூடப்படவேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றன என்பதை நான் இங்கு வருத்தத்துடன் குறிப்பிடாமல் இருக்கமுடியாது. அவர்களுக்கு ஏன் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டது? என்ன இடையூறு இருக்கிறது ஏன் மூடவேண்டிய துர்பாக்கியமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது? என்பதைப்பற்றி யெல்லாம் வேகமாகப்

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1973 மார்ச் 24]

பரிசீலனை செய்யவேண்டும். இந்தத் தொழிலைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு வறுமையற்ற நிலையில் வாழச் செய்வதற்கும், அவர்களுடைய நிலையை மேம்படுத்திக் கொள்ளவும் என்ன ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று பரிசீலனை செய்யவேண்டும்.

அடுத்த, இன்றைக்கு ராட்டை மூலம் நூற்கின்ற நூல் ஊக்குவிக்கப் படாமல் “டெக்ஸ்டீல்” ராட்டையை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணம் பொதுவாக காதிக் கமிஷனிலே ஏற்பட்டிருக்கிறது. இங்கே நமது தமிழ்நாட்டில் மட்டும் நாம் இதை ஏற்படுத்திக் கொள்ளவில்லை. காதிக் கமிஷனே இதைச் செய்கிறார்கள். ராட்டை வைத்து நூற்றால் ஒரு நாளைக்கு ஒன்று அல்லது இரண்டு சிட்டம் தான் போட்டு ஒரு எட்டணுதான் கிடைக்கும். ஆகவே அது போதாது, டெக்ஸ்டீல் ராட்டையைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு அதன்மூலம் ஒன்றரை அல்லது இரண்டு ரூபாய் கிடைக்க வழி ஏற்படுமே என்று இதைச் செய்கிறார்கள். நாம் எந்த அளவுக்கு டெக்ஸ்டீல் ராட்டையை பயன்படுத்தி வருவாயை அதிகப்படுத்த முடியுமோ அந்த அளவுக்குச் செய்யலாம். அதில் தவறேதும் இல்லை.

ஆனால் அதே சந்தர்ப்பத்தில் ராட்டையில் நூற்றுக் கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கும் விட்டு விடமுடியாது. அதற்காக கைராட்டைநூலை அரசு வாங்கவேண்டும். அதிலே ஒன்றைக் கூறலாம். கைநூலை வாங்கி நெய்கிறபோது கதரின் விலை அதிகமாகப் போய்விடுமே என்ற சிக்கல் இருக்கிறது என்று கூறலாம். அம்பர் சர்க்காவில்—டெக்ஸ்டீல் ராட்டையில் நூற்கின்ற நூல் விலை குறைவாகவும், கைநூல் அதிகமாகவும் இருக்கிறது. ஆகவே கைநூலை வாங்கினால் விலை அதிகரித்து விடுமே என்று கூறலாம். அந்தச் சிக்கலை நானும் உணருகிறேன். இருந்தாலும் ஒரு ஆடவன் வெளியில் போய் வேலை செய்து மூன்று ரூபாய் சம்பாதித்துக் கொண்டு வருகிற போது குடும்பப் பெண்மணி எட்டணு சம்பாதித்தால் மாதம் 15 ரூபாய் வருமானம் கிடைக்கும், அவருடைய வாழ்க்கை நிலையை உயர்த்திக் கொள்ள கொஞ்சம் பயனாக இருக்கும். அதுவும் இல்லாத நிலையை ஏற்படுத்தாமல் அந்த கைராட்டைத் தொழிலை கைவிட்டு விடாமல் வைத்துக் கொண்டிருக்கிற நிலையினை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்து, இந்தக் கைக்குத்தல் அரிசியைப் பற்றி தீவிரமாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் கிராமங்களில் கூட யாரும் இதைச் சாப்பிடுவதாகத் தெரியவில்லை. இதற்குச் சில காரணங்கள் இருக்கலாம். யார் இந்த இயந்திரத்தைச் சுற்றிக் கொண்டிருப்பது என்ற எண்ணம் இருக்கலாம். அதிகச் செலவாகும் என்ற எண்ணமும் இருக்கலாம். முன்னாள் கதர் வாரியத்தின் அமைச்சராக இருந்த நமது மாண்புமிகு இன்றைய கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் அந்த யந்திரத்திலே ஒரு சின்ன மோட்டார் வைத்து அதன்மூலம் சுற்றி மேல் தலிடு போகாமல் உமியைப் போக்கக்கூடிய அரிசி தீட்டக் கூடிய முறையை ஏற்படுத்தினார்கள். இதற்காக பாம்பேயில் ஆர்டர் கொடுத்தார்கள். அது எந்த அளவுக்கு சக்சஸ் ஆயிற்று, அதன் பயன் என்ன என்று தெரியவில்லை. நான் ஒன்று கேட்டுக்கொள்வேன். கிராமங்களில் இருக்கிற யாராவது அதுபோன்ற சின்ன கைக்குத்தல் அரைவை இயந்திரம் வைக்க முன்வந்தால் நாம் அவர்களுக்கு உதவி செய்தாற்போதும், நாமே நடத்த வேண்டுமென்ற அவசியம்

1973 மார்ச் 24]

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

கிடையாது. அவர்களே கிராமத்தில் உள்ளவர்களிடம் சென்று “நான் இயந்திரம் வைத்திருக்கிறேன். உங்கள் குடும்பத்திற்குத் தேவையான நெல்லை அரைத்துக்கொடுக்கிறேன், இந்த கைக்குத்தல் அரிசி உடம்புக்கு நல்லது” என்பதாக எல்லாம் பேசி வேலை வாங்கிக்கொள்வார்கள். அதன் மூலம் அவர்களுக்கு நாள் ஒன்றுக்கு 4 ரூபாய், ஐந்து ரூபாய் வந்தால் அது பலருக்கு உதவியாகக் கூட இருக்கும். இப்போது கைக்குத்தல் அரிசி நாம் தயாரிக்கிறோம் என்றால் ஆஸ்பத்திரிக்கும், ஜெயிலுக்கும் கொடுக்க வில்லை என்றால் அந்தத் தொழிலும் முடங்கிவிடும் என்பதை நாம் சிந்திக்கவேண்டும்.

கிராமப்புறத்தில் அதிகப்படியான வேலைவாய்ப்பை ஏற்படுத்த ஒரு திட்டத்தை அறிவித்திருக்கிறார்கள். இதுவும் கதர் கமிஷன் மூலம் அமைந்துள்ளது என்று கருதுகிறேன். இது ஒரு பயனுள்ள திட்டமாகவே இருக்கும். இதன்மூலம் இன்றைக்கு வேலையில்லாமல் இருக்கிற பலருக்கு வேலை கிடைக்க நல்ல வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. இன்னொன்று உற்பத்தி செய்கிற பொருள்களை மார்க்கெட் பண்ணுவது பெரிய விஷயமாக இருக்கிறது. அதிலும் இந்தத் துறை போதுமான கவனம் செலுத்தியாக வேண்டும்.

அடுத்து—இது கதர்த்துறையின்கீழ் வருமா என்பது தெரியாது. கிராமப்புறங்களில் விறகுப் பஞ்சத்தைப் போக்க மாட்டு சாணத்தில் காஸ் தயாரிக்கிற அமைப்பைப் புகுத்துவது பயனுள்ளதாக இருக்கும். நான்கு மாடுகள் இருந்தால்போதும், அவர்களுக்குத் தேவையான காலை அவர்களது வீட்டிலேயே தயாரித்துக்கொள்ளலாம். ஆனால் ஆரம்பத்தில் 2 ஆயிரம் ரூபாய் மூலதனம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது என்கிறார்கள். இது கிராமத்தில் உள்ளவர்களுக்கு ஒரு பெரிய தொகைதான். ஆகவே 50 சதவீதம் மானியமாகவாவது கொடுத்து கிராமத்திற்கு ஒருவரது வீட்டிலாவது ஏற்படுத்த நாம் முதலில் ஊக்குவித்து வைத்தால் போதுமானது. ஒருவரைப் பார்த்து ஒருவர் தானாகவே இந்தத் திட்டத்தை மேற்கொள்ள முன்வந்து விடுவார்கள். எத்தனை பேர்கள் முன்வந்தாலும் அவர்களுக்கு இந்தத் துறையின் மூலம் 50 சதவீதம் மானியமாக வழங்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். கதர் கமிஷன் அதனைக் கொடுக்க முன்வரவில்லை என்றாலும் மாநில சர்க்காரேயாவது கொடுக்கலாம். இன்னும் மினி மில் என்பதாக நூற்பையும், நெசவையும் சேர்த்துச் செய்கிற திட்டம்—இதற்கு 2 லட்சம், 3 லட்சம் செலவாகும். என்றாலும் அங்கங்கே இது ஏற்படுத்தப்படுவதன் மூலம் பலருக்கு வேலைவாய்ப்புக் கிடைக்க வழி யேற்படுகிறது. இதிலும் அதிகமான கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, கதர் தொழில் அபிவிருத்தியில் அதிக அக்கறை காட்டவேண்டும் என்று சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் : (திரு. நா. வீராசாமி) : திரு. வகாப் அவர்கள் 3 நிமிடத்தில் பேசுவதாகச் சொன்னார்கள். 5 நிமிடத்திற்குள்ளாக பேசி முடிக்குமாறு அழைக்கிறேன்.

திரு. கே. ஏ. வகாப் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, கதர் என்று சொல்லப்படுகிற இந்த மானியத்தின்மீது பேசுவதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

[திரு. கே. எ. வாகப்]

[1973 மார்ச் 24]

கதர் என்பதற்கே மரியாதை என்று அர்த்தம். அதற்கு இந்த வார்த்தையைக் கொடுத்ததே ஒரு முகமதிய தாய்தான். மௌலானா முகமது அலியின் தாயார்தான்—கைராட்டையில் தயாரிக்கப்படும் இந்த நூலை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமென்று தலைவர்களிடத்தில் கொண்டு வந்து காட்டிச் சொன்னபோது அதற்கு கதர் என்று பெயர் வையுங்கள் என்றான். நாட்டினுடைய மானத்தை, மரியாதையை, பண்பாட்டை, தேசியத்தை இதை அணிவதன்மூலம் காப்பாற்றக்கூடிய இது மரியாதைக் குரியதாக கதர் என்ற பெயரிலேயே இருக்கட்டும் என்றார்கள். அந்தத் துறை இன்றைக்கு பலவகையிலும் வளர்ந்து வருவது கண்டு நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

நீங்கள் கதர் உடுக்கவில்லையே என்றாகிர் காங்கிரஸ் தலைவர். நாங்கள் கதரை உடுக்காவிட்டாலும் கைத்தறியைத்தான் உடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். கதருக்கு நாங்கள் அந்த மரியாதையைக் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லுகிற நேரத்தில் விலை அதிகம் என்ற பிரச்சினை இருக்கிறது. நடுத்தர வருமானம் உள்ளவர்களால் உயர்ந்த விலையைக் கொடுத்து வாங்க முடியாத நிலைமை இருப்பதை உணர்ந்துதான் நமது தமிழக அரசு—காங்கிரஸ்காரர்களுக்குத்தான் கதரில் உரிமை என்று இருந்ததை மாற்றி அதைத் தங்களுக்கே உரியதாக, சொந்தமானதாக மாற்றிக்கொண்டு அந்தத் துறையில் பலவிதமான முன்னேற்றங்களைக் கண்டு வருவதற்கு அரசியலில் மட்டுமல்ல—சமுதாயத்திலே, பொருளாதாரத்திலே நல்ல பல முன்னேற்றங்களைக் கண்டு வருகிற இந்த அரசை நாம் பாராட்ட வேண்டும். காந்தி விழாவையும் சரி, கதர் விழாவையும் சரி நல்லமுறையில் இந்த அரசு கொண்டாடி வருவதற்காகப் பாராட்டுகிறேன்.

நமது தாய்மார்கள் கதர்ப்பட்டை வேண்டி விரும்பி அணிகிறார்கள். கதர்பட்டுக்கு நல்ல கிராக்கியிருக்கிறது. வங்காளம், ஆந்திரம், மைசூரில் இருந்து வருகிற பட்டு விலை குறைவாக இருக்கிறது. கதர்ப்பட்டை இங்கேயே உற்பத்தி செய்வதற்கு நாம் முனையவேண்டும். தாளவாடியில் சொஸைடி இருக்கிறது. மைசூரில் இருந்து கதர் வாங்குவதற்குப் பதிலாக தமிழகத்திலேயே கதர் உற்பத்திக்கு எல்லாவிதமான முயற்சிகளையும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். கதர் என்று சொல்லுகிறபோது தனி வாரியம் வைத்து நடத்துகிறார்கள். அந்த வாரியம் சிறந்த முறையில் பணியாற்றினாலும் கூட அது கவனிக்க வேண்டியதாக இருப்பது கைத் தொழில். பாய் முடைதலில் இவர்கள் அதிக அக்கறை காட்டுவதில்லை. வந்தவாசியில் பாய் முடைதல் தொழில் மிகச் சிறப்பாக இருக்கிறது. நாலாயிரம், ஐயாயிரம் பேர்கள் அதில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அங்கே உள்ள சங்கத்தில் தயாரிக்கப்பட்ட பாய்கள்தான் ஆசியாவிலேயே மிக உயர்ந்ததாக கண்காட்சிசாலையில் வெளிநாட்டினர்களாலும் பாராட்டப் பெற்றதாக அமைந்திருந்தது.

அதுமட்டுமல்ல, இந்திரா காந்தி அம்மையார் இருக்கிற அறையிலே கூட எங்கள் சங்கத்தினுடைய பாய்தான் அங்கே சேலிங்குக்கு வைத்திருக்கிறார்கள் என்று நாங்கள் பெருமைப்படுகிறோம். கதர் துறை இந்த பாய்களிலும் அதிக அக்கறை செலுத்தவேண்டும், பாய் தயாரிப்பிற்கு ஊக்கம் அளிக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

1973 மார்ச் 24]

[திரு. கே. எ. வாசு]

அண்மையிலே, நான் ஹைதராபாத்திற்கு சென்றிருந்தபோது, சபர்மதி ஆசிரமத்திற்குச் சென்றிருந்தேன். அங்கு காந்தியடிகள் அமர்ந்திருந்த இடம் என்று ஒரு இடத்தைக் காண்பித்தார்கள். அந்த இடத்தையும் பார்த்து உண்மையிலே மகிழ்ச்சி அடைந்தேன். ஏனென்றால்; எங்கள் ஊர் கோரைப் பாயிலே அவர் அமர்ந்திருந்தார் என்று சொன்னார்கள். அது உண்மையிலே மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட பாயையும் தயாரிக்க ஊக்கம் அளிக்க, அதற்கு அக்கறை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்திற்கு மிகவும் குறைவான தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று ஆரம்பத்திலேயே கட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். இரண்டு தலைப்பிலும் சேர்த்து ரூபாய் 60,23,700 ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது போதாது; மிகக் குறைவாக இருக்கிறது என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கூறிவிரும்புகிறேன்.

கதர், கிராமத் தொழில்களைப் பற்றியெல்லாம், இங்கே பல கருத்துக்களை, நல்ல கருத்துக்களை எல்லாம் எடுத்துக் கூறினார்கள். கதர் இந்த நேரத்திற்கு உகந்ததா, இந்த கிராமப் பொருளாதாரத்திற்கு அது நன்மை பயக்குமா என்று ஐயப்படக் கூடிய முறையிலே பலரும் சந்தேகக் கண்ணோட்டத்தோடு இந்த இலாகாவிலேயும் நோக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் மிக வேதனையோடு கவனித்துக் கொண்டிருந்தேன். கதர் எதற்காக ஆரம்பமாயிற்று, அது என்ன முறையிலே இன்று இருக்கிறது என்பதையெல்லாம் நாம் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

தேசப் பிதா மகாத்மா காந்திஜி அவர்கள் இந்தப் புனிதமான திட்டத்தை இந்த தேசத்திற்கு உருவாக்கித் தந்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், தேசத்திலே இருக்கிற பசியும் பட்டினியும் அவரை வாட்டியதன் காரணமாக, இந்த அருமையான கதர்த் திட்டத்தை, அதுவும் கிராமப் புறத்திலே பட்டினியோடு போராடுகின்ற மக்களுக்கு வரப்பிரசாதமாக இந்தத் திட்டத்தைத் தந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

முன்பெல்லாம் கதர் ஒரு ஃபாட், அது ஒரு சித்தாந்தம் என்று சொல்லக்கூடியவர்களெல்லாம் இருந்தார்கள். ஆனால், எனக்கு மகிழ்ச்சி தரக்கூடிய விஷயம் என்னவென்றால், இந்த இலாகாவிற்கு பொறுப்பேற்றிருக்கிற அமைச்சர் அவர்கள் என்றும் கதர் கட்டிக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்பது. அதே போல், அரசாங்கக் கொறடாவும் கதரைக் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்த்து, மிகவும் மகிழ்ச்சி உடையவனாக இருக்கிறேன். அதைப் போல, இங்கு பேசிய உறுப்பினர்களும், ஏனைய உறுப்பினர்களும் கதராதையை அணிய வேண்டும் என்று வேண்டி விரும்பி கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால், இது ஆயிரக்கணக்கானவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு தரக் கூடிய, பட்டினியோடு போராடுகின்ற.....

[திரு. சூர். பொன்னப்ப நாடார்]

[1973 மார்ச் 24]

(திரு. சி. வே. வேலப்பன் திரு. து. ப. அழகமுத்து அருகில் உட்கார்ந்து பேசிக் கொண்டிருந்தார்.)

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்) : திரு. வேலப்பன் அவர்கள் முன்னேற்றக் கழகத்தில் சேர்ந்திருக்கிறார் என்ற அறிவிப்பு ஏதாவது வந்திருக்கிறதா, விவரம் வேண்டும்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் : (திரு. நா. வீராசாமி) அறிவிப்பு எதுவும் இல்லை. அவர் வேறு விவகாரம் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்.

திரு. சூர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவர் அவர்களே, நல்ல பொறுப்பேற்கக்கூடிய அமைச்சர் இல்லையென்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால், நான் ஒரு விஷயத்தை இங்கு அமைச்சருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவிரும்புகிறேன். கடரீ உற்பத்தியைப் பற்றி, அதன் விற்பனையைப் பற்றி இந்த ஆய்வுரையிலே 5-வது பக்கத்திலே சில புள்ளிவிவரங்களைத் தந்திருக்கிறார்கள். 1969-70-ல் மொத்த உற்பத்தி எவ்வளவு என்பதையும், அதன் விற்பனை எவ்வளவு என்பதையும் இங்கு தந்திருக்கிறார்கள். 1969-70-லே விற்பனையானது ரூ. 274.19 லட்சம் என்று கணக்கு தந்திருக்கிறார்கள். 1970-71-லே விற்பனையானது ரூ. 294.02 லட்சம் என்று கணக்கு தந்திருக்கிறார்கள். 1971-72-லே ரூ. 244.76 லட்சம் என்று கணக்கு தந்திருக்கிறார்கள். 1971-72-லே விற்பனை மிகக் குறைந்து போயிருக்கிறது. சுமார் ரூபாய் 50 லட்சத்திற்குக் குறைவாகக் குறைந்து போயிருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். அப்படி ஒரு தேக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு ஊக்கம் அளிக்கின்ற முறையிலே நல்ல காரியங்கள் செய்வதற்கு முனைந்திட வேண்டும். இந்தத் தடவை அதிகமாக விற்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னாலும்கூட, 1971-72-லே குறைவாக இருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்பதையும் நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடி இந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் 20,000-க்கு மேற்பட்ட சிசான் இராட்டை நூற்பவர்களும், 4,800 அம்பர் இராட்டை நூற்பவர்களும், 3,600 புதுவகை இராட்டை நூற்பவர்களும் இருந்தனர் என்ற கணக்கெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். முன்பு பல இடங்களிலே பயிற்சி முகாம்கள் இருந்தன. இந்த பயிற்சி முகாம்களிலே நல்ல பயிற்சியைக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அது ஒரு போல்டு ஸ்கீமாக நடைபெற்ற காரணத்தினால், கிராமத்திலே இருந்த பெண்கள், வயது வந்த பெண்கள், தாய்மார்கள் எல்லாம் அந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டு வந்தார்கள். அவர்களுடைய சிறிய ஊதியத்திலே குடும்பத்தை நடத்த இது நல்ல திட்டமாக இருந்தது. ஆதலால், இன்னும் அதிகமாக இதிலே கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

நமக்கு மானியமாகக் கிடைப்பது இப்பொழுது குறைந்து கொண்டு வருகிறது என்பதை நாம் காண்கிறோம். அதிகமாக மானியம் கிடைக்க வழி செய்ய வேண்டும். அதிலும் குறிப்பாக நமது அரசாங்கமும் அதிகமாக செலவழிக்க வேண்டும் என்பதையும் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

1973 மார்ச் 24]

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

கிராமத் தொழிலுக்கு எவ்வளவு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்ட வேண்டுமென்பதைப் பற்றி நாம் எல்லோரும் சிந்திக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். நூற்பு தொழிலாளர்கள் இன்று சற்று அதை ஊக்குவிக்கலாம் என்று கருதுகிறேன்.

கைத்தறி நெசவாளர்களிடையே இன்று தேக்கமான நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் எல்லாம் அவதிப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் கதர் தொழிலையும் சேர்த்து, அதிலே கஷ்டப்படுகிறவர்களுக்கு கதர்த் கொடுத்து அதிலே சேர்க்க முடியுமா, அப்படி சேர்ப்பதினால், துயரினால் வாடுகிறவர்களுக்கு பரிகாரம் தேட முடியுமா என்பதையும் அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால், இன்று மில் துணிகளோடு கதர் துணி போட்டி போடுவதற்கு கஷ்டமாக இருக்கும். ஆகவே, இதற்கு விளம்பரமும் அதிகம் தேவை. காந்திஜி ஆசிரமத்தை முஸ்லிம் லீக்கைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் அவர்கள் சென்று பார்த்து மிகவும் பாராட்டினார்கள். காந்திஜி அவர்கள் கையினால் நூற்ற நூல் சபர்மதி ஆசிரமத்திலே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்ல விரும்புகிறேன். முஸ்லிம் பெண்மணிதான் கதர் என்ற பெயரைக் கண்டுபிடித்தார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். நான் என்னுடைய நினைவிலிருந்து சொல்கிறேன், இராஜாஜி அவர்கள் அவருடைய குட்டிக் கதையிலே இந்தக் கதருக்கு அவ்வளவு முக்கியத்துவம் எப்படி வந்தது என்பதையெல்லாம் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மாண்புமிகு உறுப்பினர் வகாப் கதரைக் கண்டு பிடித்ததாகக் கூறவில்லை. அந்தத் துணியைக் கொண்டுபோய், மௌலானா அலியின் தாய் தான் கதர் என்று பெயர் வையுங்கள் என்று சொன்னதாகச் சொன்னார். கதர்த் துணியைக் கண்டு பிடித்ததாகச் சொல்லவில்லை.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : விளக்கத்திற்கு நன்றி. பண்டைக் காலத்திலே நமது பகுதியிலே எல்லாம் கையிலே நூல் நூற்று, நெசவு நெய்து, ஆடைகள் அணிந்திருக்கிறார்கள். அது பண்டைக் காலத்திலே வைக்கப்பட்டிருந்த முறை. முன்பெல்லாம் பெண்களுக்குச் சீதனம் கொடுக்கிற நேரத்தில் இந்த இராட்டையை வழங்குவார்கள் என்பதையும் நான் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். அந்தப் பழக்கம் எல்லாம் இப்பொழுது மாறிவிட்டது. விஞ்ஞான உலகத்திலே இருக்கிறோம்; நாகரீக உலகத்திலே இருக்கிறோம்; மெல்லிய ஆடையை விரும்புகிறோம். இந்த பெருத்த ஆடையை, நாகரீகத்தின் உச்ச கட்டத்திலே நாம் இருக்கிற நேரத்திலே, ஏதோ ஒரு சிலர் அணிய வேண்டுமென்றும், கதரைப் பற்றியும் பிரசாரம் செய்கிறார்கள் என்று தவறாகக் கொள்ளாமல், நினைக்காமல், கிராம மக்களுடைய வாழ்க்கைப் பிரச்சினை என்ற முறையில் இதை அணுக வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆதலால், இன்றைக்கு இதற்கு அதிக ஊக்கமும் ஆக்கமும் அளிக்க வேண்டுமென்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

[திரு ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

[1973 மார்ச் 24]

காந்திஜி அவர்கள் மதுரையிலேயிருந்த அந்தப் பகுதியிலே புதிய எம்போரியம் ஒன்றை ஆரம்பிக்கப் போவதாக பரிந்துரைகள் எல்லாம் கூறப் பட்டிருக்கின்றன. அது பாராட்டத்தக்க ஓர் அம்சம் என்பதையும் நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூற விரும்புகிறேன். ஏனென்றால், அன்னார் கதரிலே அவ்வளவு பற்றும் பாசமும் வைத்திருந்தார்கள். அவருடைய ஞாபகத்திற்காக இந்த மதுரை மாநகரத்திலே எம்போரியம் தொடங்குவது மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

கிராமத் தொழில்களிலே பல தொழில்கள் இருக்கின்றன. குறிப்பாக, பனைவெல்லக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இருக்கின்றன. அதிலே பல பொருள்களைச் செய்கிறார்கள்; பாய் செய்கிறார்கள்; பெட்டி செய்கிறார்கள். இந்த மாதிரியான பொருள்களையெல்லாம் செய்து, இன்று விற்பதற்கு அவர்களுக்கு போதிய மார்க்கெட் இல்லாமல் அவர்கள் அவதியுறுகிற நிலையைப் பார்க்கிறோம்.

ஆதலால், ஆங்காங்கே முக்கியமான நகரங்களிலே ஷோ ரூம்கள் வைத்து, வேண்டிய பொருட்களை விலைக்குக் கொடுத்து விற்பனை செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இப்பொழுதும் அப்படி இருக்கிறது; அதை இன்னும் விஸ்தரிக்க வேண்டும். டெல்லி போன்ற நகரங்களிலே தமிழ்நாடு ஹவுஸ் மூலமாக மார்க்கெட்டிங் க்கு ஏற்பாடு செய்வதற்கு அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும்.

பனைவெல்லக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மத்திய சம்மேளனத்தை வேண்டாம் என்று வைக்கப்போகிறார்கள். அதைப்போன்று மாவட்ட கூட்டுறவுச் சங்கங்களை வேண்டாம் என்று வைக்கப் போகிறார்கள், கலைக்கப் போகிறார்கள், பெருத்த நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது, அவை சரியாக நடக்கவில்லை. ஆகவே, அவற்றைக் கலைக்கப் போவதாக ஒரு செயற்குறிப்பு இருப்பதாக இந்த அறிக்கையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். பல இடங்களிலே நல்ல முறையிலே பல சங்கங்கள் நடைபெறுகின்றன. ஆனால், சில பேப்பரிலே இருக்கின்ற சங்கங்களாகத்தான் இருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் மூடி விடுவதிலே எனக்கு ஒன்றும் ஆட்சேபனை இல்லை. ஆனால், நல்ல முறையிலே ஒழுங்காக முறையாக நடக்கிற சங்கங்களுக்கு வேண்டிய ஊக்கம் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை.)

இதிலே சோப் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். இந்தத் தொழில் பல பகுதிகளிலே நடந்துகொண்டிருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியிலே மிஞ்சரை என்ற இடத்திலே ஒரு சோப் செய்கின்ற யூனிட், சிறிய யூனிட் ஆக இருக்கிறது. அதை விலத்தரிக்க வேண்டும். அங்கே உள்ள ஊழியர்களுக்கு ஊக்கம் அளித்து அவர்களுக்கு புரமோஷன் ஆஃப்ரூனிட்டிஸ் கொடுத்தால் பொருத்தமாக இருக்கும். அதையும் அரசாங்கம் செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது நீண்ட காலமாக நடக்கிறது. நல்லமுறையிலே நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆஸ்பத்திரி போன்ற நிறுவனங்களுக்கு அவர்கள் சப்ளை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே அதையும் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1973 மார்ச் 24]

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

இதிலே பணிசெய்கின்ற பணியாளர்களைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்ல வேண்டுமென்று கருதுகிறேன். பலரும் இந்த இலாகாவிலே சர்வீஸ் ரெகுலரேஷனில் செய்யப்படாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு சம்பளமும் குறைவாக இருக்கிறது என்று பலரும் குறைபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த இலாகாவின் மூலமாகப் பரிசீலனை செய்து இந்தப் பிரச்னையைப் பைசல் செய்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலே ஒரு கருத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். அங்கு டிஸ்ட்ரிக்ட் பெட்ரேஷனை கலைத்துவிட்டு ஸ்பெஷல் ஆபீஸர் போட்டிருக்கிறார்கள். ஸ்பெஷல் ஆபீஸர் முன்பு இருந்ததைவிட அதிகமாகச் செய்கிற தன்மை இருக்கிறது. அப்படிச் செய்யவேண்டுமா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். ஒரு லாரியை சமீபத்திலே விற்றிருக்கிறார்கள். கவர்ன்மென்ட் சாங்ஷனே அல்லது இலாகாவின் சாங்ஷனே அதற்கு இருக்கிறதா என்று தெரியவில்லை. அது மட்டுமல்ல, அதற்குச் சொந்தமான பல நிலங்களைத் தனியாக நெகோஷியேட் செய்து விலைபேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. இம்மாதிரியாக நடப்பதை இந்த இலாகாவின் மூலமாக கண்காணிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பனைமரத்திலிருந்து தவறி விழுந்துவிட்டால் ஆயிரம் ரூபாய் கொடுப்பதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கூட்டுறவிற்குட்பட்டவர்களுக்கும் கொடுப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் கன்னியாகுமரி, திருநெல்வேலி மாவட்டங்களில் பலருக்குக் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. இதிலே காலதாமதம் முன்பு ஏற்பட்டது. இனிமேல் காலதாமதம் ஏற்படாத வகையிலே ஒரு வருடத்திற்குள்ளாவது அவர்களுக்குப் பணத்தைக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக இந்தக் கதர் உற்பத்திக்கு அதிக ஊக்கம் அளிக்கவேண்டும். இங்கு பேசிய ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களாக இருந்தாலும் சரி, எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களாக இருந்தாலும் சரி, இது ஒரு கட்சியின் கொள்கை என்ற முறையிலே அனுகூலமாகத் தேசியப் பிரச்னையாகக் கருதி ஊக்கம் அளிக்கின்ற முறையிலே கதரும் கிராம வளர்ச்சியும் மேம்பட ஊக்கப்படுத்த வேண்டும்.

அப்படியானால்தான் அண்ணல் காந்திஜிக்கு நாம் மரியாதை செலுத்தக் கூடியவர்களாக இருப்போம்; நமக்கு விடுதலை வாங்கித் தந்து நம்மை மனிதராக்கிய அன்னாருக்கு அஞ்சலி செலுத்துகின்ற முறையிலே இந்த இலாகாவிலே இருக்கக்கூடியவர்களுக்கும் ஊக்கமாக இருக்கக்கூடிய முறையிலே அவர்களுடைய குறைகளைக் களையவேண்டும் என்று கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*மாண்புமிகு திரு. மணியை ப. நாராயணசாமி: தலைவர் அவர்களே, இந்த கதர் மானியத்திலே எனது நண்பர்கள் எல்லாம் மிக நல்ல ஆலோசனைகளை காந்திய வழியில் நின்று அமைதியாக இந்த வாரியத்தின் முன்னேற்றத்திற்கான யோசனைகளையெல்லாம் சொல்லியதற்காக உள்ள படியே நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி]

[1973 மார்ச் 24]

இதிலே நல்ல விளம்பரம் நடைபெற்றிருக்கிறது. எல்லோரும் கதர் கட்டிக்கொள்ள வேண்டுமென்று கடைசியாகப் பேசிய திரு பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் வேண்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த வேண்டு கோளை நான் முதலிலேயே விடுக்க விரும்புகிறேன். நான் கதர் கட்டு கிறேன் என்று எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் பாராட்டினார்கள். இப்பொழுது முழுக் கைச்சட்டைப் போடுகிற காரணத்தினால் நான் கட்டிக்கொண்டிருப் பது விளம்பரமாகக் கொண்டிருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். நான் சிறுபிள்ளையாக இருக்கும்பொழுதே ஐந்தாவது வகுப்புப் படித்துக்கொண்டு இருக்கும்பொழுதே கதரை ஆதரிக்கிற போராட்டத்திலே கலந்துகொண்டு சிமைத் துணிகளைப் பிடிக்கரிக்க வேண்டுமென்று என்னுடைய உறவினர் ஒருவர் துணிக்கடையிலேயே போய் மறியல் செய்திருக்கிறேன். இப் பொழுது நான் காங்கிரஸிலே இல்லை. ஆனால் அவர் காங்கிரஸிலே இருக்கிறார். நான் தொடர்ந்து கதர் கட்டிக்கொண்டு வந்தேன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கைத்தறியை ஆதரிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நான் தி.மு.க. காரன் என்பதைக் காட்டிக்கொள்வதற்கு அடையாளமாக நான் இரண்டையும் கட்டுவதற்கு முயற்சிக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எல்லோரும் கட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முழுவதும் நிறுத்திவிட்டவர்கள் 25 சதவீதமாவது கட்டவேண்டும், 25 சதவீதம் கட்டுகிறவர்கள் 50 சதவீதமாவது கட்ட வேண்டும், 50 சத வீதம் கட்டக்கூடிய என்னைப்போன்றவர்கள் 100 சதவீதம் கட்டவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எல்லாக் கட்சி சின்னங்களும் பதிக்கப் படவில்லை என்று சொன்னார்கள். கதர் கட்டினால் காங்கிரஸ்காரர் என்று தெரிந்துவிடும் முன்பெல்லாம். இப்பொழுது காங்கிரஸ் பல ரூபமாகப் பிரிந்துவிட்டதால் யார் காங்கிரஸ்காரர்கள் என்று தெரிய வில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு இருவண்ணம் இருக்கிறது. கம்யூனிஸ்டு கட்சிக்கு சிவப்பு வண்ணம் இருக்கிறது. சுதந்திரக் கட்சிக்கு புணை இருக்கிறது. அந்த முறையிலே தயார் செய்வதற்கான ஏற்பாடு களைச் செய்துகொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே ஆதரிக்க வேண்டுமென்று என்னுடைய விற்பனை விளம்பரத்தைச் சொல்லி என்னுடைய பேச்சை ஆரம்பிக்கிறேன்.

காந்தியடிகள் நம் கிராம மக்களுக்கு எந்த அளவிற்கு அவர்கள் பொருளாதாரத் துறையிலே முன்னேற வேண்டும் என்பதிலே அவர்கள் அக்கறை காட்டியிருக்கிறார்கள் என்பதை பல முறைகளிலே அவர்கள் எளிய வாழ்க்கையை நடத்திக் காண்பித்திருக்கிறார்கள். பேசுகிறோம்; நாம் செய்கிறோமா என்ற பிரச்சனை இருந்தாலும் காந்தியடிகள், கொள்கைகளையெல்லாம் நடைமுறையிலே செய்து காட்டிய பெரிய மகாத்மா. அதன் காரணமாக அவர் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டதைப்பற்றி பெர்னாட்ஷா சொன்னார்கள், மனிதன் நல்லவனாக இருந்தால் சுட்டுக்கொல்லப்படுகிறான் என்பதை காந்தியடிகளின் வாழ்க்கையிலிருந்து தெரிந்துகொள்கிறேன் என்று பெர்னாட்ஷா அவர்கள் சொன்னார்கள். சொல்லியது மட்டுமல்ல, செயல்முறையிலேயும் அக்கறை காட்டியவர் அவர். அவர் இதற்காக சரியான திட்டங்களைத் தீட்டி சர்க்காரே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னார்.

1973 மார்ச் 24] [திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி]

1947-லே கதர் இலாக்காவை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே எடுத்த அந்த நேரத்திலே அங்கே அம்பர் ராட்டையிலே 1966-67-ல் 90 லட்சம் சிட்டங்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. 1971-72-ல் 156.4 லட்சம் சிட்டங்கள் தயார் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. கதர் பட்டு உற்பத்தி 1967-லே கூடுதல் 36.7 லட்சம் உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது 1971-72-ல் 65 லட்சம் உற்பத்தி அதிகம் ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. கதர் 1966-67-ல் 202.99 லட்சம் இருந்தது. 1971-72-ல் 262.47 லட்சமாக உயர்ந்திருக்கிறது.

நம்முடைய பொன்னப்ப நாடார்கூடச் சொன்னார்கள். விற்பனையைப் பொறுத்தவரையில் கூடுதலாக இருக்கிறதே தவிர குறையவில்லை. கதர் தொழிலாளர்களுக்கு ஊதியமாக 1966-67-ல் 7.84 லட்சம் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது. 1971-72-லே 88.40 லட்சம் இப்பொழுது ஊதியமாக தரப்படுகிறது. இந்த அளவில் உயர்ந்திருக்கிறது. கதர் துறையிலே மட்டும் 63 ஆயிரம் பேர்கள் இப்போது பயன்பெற்று வருகிறார்கள். கிராமங்களில் இப்பொழுது 83 ஆயிரம் பேர்கள் பயன் அடைந்து வருகிறார்கள். ஆறு கதிர் வைத்துள்ள ராட்டையைப் புற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். இந்த இனங்களைப் பற்றி நம்முடைய அழகர்சாமி கூடச் சொன்னார்கள். இவை 108 இடங்களில் இப்பொழுது பயன் தரும் வகையில் செய்திருக்கிறோம். மகாத்மா காந்தி அவர்கள் இந்த ராட்டை இருக்கும்போது, இன்னும் அதிகமான அளவிலே நூற்க வேண்டும் என்று சொன்ன போது, அம்பர் என்பதை திருநெல்வேலியில் பிறந்த ஒருவர் கண்டு பிடித்தார். அவருக்கு பரிசுகூடக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர் 4 தக்களி வைத்து நூற்பதைக் கண்டுபிடித்தார். இப்பொழுது, 6, 12 என்ற அளவிலே வைத்து நூற்கப்படுகிறது.

அவை 108 இடங்களில் செயல்பட்டு வருகின்றன. மேலும் அவை அவை இயங்கும் கட்ட வாடகையை யார் ஏற்றுக்கொள்வது என்று கேட்டார்கள். 20 இடங்களில் நமக்குச் சொந்தமாக கட்டடங்கள் இருக்கின்றன. மற்ற இடங்களில் கட்டடங்கள் இல்லாவிட்டாலும் வாடகை அளித்து வருகிறோம். கதர் வாரியத்திலே உற்பத்தி செய்கின்ற அம்பர் ராட்டை போன்றவைகள் எல்லாம் நிரந்தரமாகக் கட்டப்படுகின்ற அளவிலும் இல்லை. இந்த 6 கதிர், 12 கதிர் உற்பத்தியும் கை ராட்டையிலே செய்வதற்கு 1-க்கு இரண்டு மடங்காக விலை இருக்கிறது. அதனால் நாம் அகில இந்தியக் காதிக் கமிஷனில் வரும் தொகையை வைத்து கூலிக்கு விடச் செய்தும் கூட, இன்னும் கூட்டப்படுகின்ற அளவுக்கு இல்லை. கூலியும் ஒரு அளவுக்கு இன்றைக்கு 2 ரூபாய் கொடுக்கும் அளவிலே, நிச்சயமாக கொடுக்கும் அளவிலே இருக்கிறது. 108 இடங்களுக்கும் கூட நாம் கட்டடம் கட்டுவதற்காக திட்டங்களை ஏற்பாடு செய்து வழி செய்திருக்கிறோம். அந்த அளவுக்கு இதிலே கிட்டத்தட்ட 12 கதிர் வேலை செய்யும் இடங்களிலும் கூட, 6 இடங்களிலும் 2 ரூபாய் 80 பைசா அளவிலே கூலி கொடுக்கப்படுகிறது.

அதோடு கூட இப்பொழுது மாரிமுத்து சொன்னார்கள்—ஆர். எச். சி. என்கின்ற இந்தத் திட்டத்தின்படி தயாரிக்கப்படுகிறது. “முகில் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் துணிக்குப் பெயர் வைத்திருக்கிறார்கள்,

[திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி]

[1973 மார்ச் 24]

அங்கேயும் துணி நெய்கின்ற இடத்திலேயே நூல் நூற்கப் படுகிறது. இப்பொழுது, அதிலே இரண்டு இடங்களிலே பெருமாதல்வார், சூனார் ஆகிய இரண்டு இடங்களில் துவக்கியிருக்கிறோம். இதற்காக முதலீடு 3,92,000 ரூபாய் மூலதனம் செலவிடப்படுகிறது. இதில் நிச்சயமாக 68 பேருக்கு தொழில் கிடைக்கிறது. அதிலே உற்பத்தி செய்கின்ற கதர் நூல் கை ராட்டையைவிட, அம்பர் சர்க்கா நூலைவிட அதிக அளவுக்கு லாபம் கிடைக்கும் அளவிலே இரண்டிலிருந்து மூன்று ரூபாய் வரையில் கிடைக்கும் அளவிலே பயன் தருகிறது. இந்தத் திட்டத்தை இங்கு இருக்கும் 375 பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலும் ஏற்பாடு செய்வதற்கான ஒரு திட்டத்தையும் இந்த வாரியம் எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறது. அதை நாம் செயல்படுத்தினால் நிச்சயமாக பல இடங்களுக்கு பரவினால், நல்ல அளவிலே இன்றைக்கு நூல் உற்பத்தியாகாத இந்தக் கஷ்டத்திலே யும், மற்ற மற்ற நிலைமைகளிலேயும், ஏற்படும் சங்கடங்களைத் தவிர்க்கவும், வேலைவாய்ப்புக்கும், அதே நேரத்தில் நமக்கு ஒரு நல்ல எதிர்காலம் இருக்கிறது என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

1961-62-ல் 132,000 பேர் வேலையில் இருந்தார்கள். இப்பொழுது 163,000 ஆயிரம் பேர் வேலை செய்கிறார்கள் என்றால் இன்றைக்கு 88,40,000 ரூபாய் கொடுக்கிறோம். ஆகவே இது வளர்ச்சி பெற்றிருக்கிறது. அப்பொழுது வேலை செய்தவர்கள் அநேகமாக டெம்பரரி யாக வேலை செய்தார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு ஆண்டு 20 ரூபாய் என்ற அளவிலே கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. இப்பொழுது நாம் இன்றைக்கு கூலி அதிகமான அளவுக்கு உயர்த்தியதின் காரணமாக ஒரு ஆண்டுக்கு 200 ரூபாய் கொடுக்கும் அளவிலே தரம் உயர்த்தியிருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அழகர்சாமி அவர்கள் கூலி உயர்வைப் பற்றி பேசும்போது, 10 பைசா அதிகமாக வேண்டுமென்று சொல்லி யிருக்கிறார்கள்.

இந்தத் திட்டத்திற்காக அங்கேயிருந்து வந்த கமிஷனிலே ஆராய்ச்சி செய்து 10 பைசா நிர்ணயித்து இருக்கிறார்கள். நாங்கள் மீண்டும் ஆராய்ச்சி செய்து மேலும் இதை உயர்த்துவதற்கு அவர்கள்தான் கொடுக்கவேண்டும். அதைக் கொடுத்தவுடன் பரிசீலிப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். 124 இடங் களிலே உற்பத்தியும், 170 இடங்களில் விற்பனை நிலையங்களும் இருக் கின்றன. அவை போதாது என்று நண்பர் வெங்கடசாமி அவர்கள் சொன்னார்கள். இது சம்பந்தமாக புதிதாக மாற்றம் செய்திருக்கிறோம். செயலாளர், டைரக்டர் என்றிருந்ததையெல்லாம் மாற்றி, சி.இ.ஓ. அதா வது சிப் எக்ஸிக்யூட்டிவ் ஆபீசர்—ஐ.ஏ.எஸ். என்ற ஒரு ஆபீசரை நியமித்து 10 லட்சம் ரூபாய்க்கு தலைமை நிர்வாகத்திலே, அவர்கள் எந்த எந்த இடங்களிலே வியாபாரம் நடைபெறுகிறது என்பதைப் பார்த்து ஆராய்ச்சி செய்து, கூட்டுவதா குறைப்பதா என்ற நிலைமையிலே ஏற்பாடுகள் செய் யப்பட்டிருக்கின்றன.

இங்கே விற்பனையைப் பற்றியெல்லாம் கூடச் சொன்னார்கள். கம்பல் சரியாக விற்கச் சொல்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். நாம் இராஜாஜி ஹாலில் விற்பனைக்கு வைத்திருந்ததைப் பற்றிக்கூட சப்பிரமணியம்

1973 மார்ச் 24]

[திரு. மன்னை ஈ. நாராயணசாமி]

அவர்கள் சொன்னார்கள். அழகர்சாமி கம்பல்சரியாக விற்பனை செய்யப் படுகிறது என்று சொன்னார்கள். இப்பொழுதே இப்படியிருந்தால் எப்படி விற்பனையாகும். அதற்கான காரணங்கள் இருக்கின்றன. இப்பொழுது மற்ற யந்திரங்களில் தயாராகி வரும் பொருட்களின் மீது மக்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் மோகம்தான் காரணம். எவ்வளவு வயதாகிவிட்டாலும் கூட நாகரிகத்தை நோக்கி ஓடிவரும் இந்த நேரத்திலே நாம் கைத்தறியையும், கதரையும் மற்ற பொருட்களையெல்லாம் பற்றிச் சொல்லும்போது மற்றவர்கள் ஒத்துக்கொள்ளமாட்டேன் என்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த நேரத்தில் கண்காட்சியை மிகச் சிறப்பாக நடத்தவேண்டும் என்று, மத்திய சர்க்காரின் 1,10,000 ரூபாயை வைத்து, அனுமதிச் சீட்டுக்கூட இல்லாமல் நடத்தினோம். அதில் ரூபாய் இரண்டு லட்சத்திற்கும் மேலே வியாபாரம் நடந்திருக்கிறது. இப்பொழுதுதான் மக்களுக்கு கதர் வாங்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் கூட வந்திருக்கிறது. இந்த எண்ணத்தை வளர்க்கும் அளவிலே விளம்பரம் செய்யவேண்டும். திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் இப்பொழுது இருக்கும் 31 லட்சம் ரூபாய் போதாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இந்தத் துறையிலே விளம்பரம் செய்து கணக்கு எழுதுவது என்பது ரொம்பக் கஷ்டம். இந்தியக் காதி மானியத்தில் ஒரு லட்சத்துப் பத்தாயிரம் ரூபாய் தந்திருக்கிறார்கள். மேலும் சி. இ. ஓ விடமும், செயலாளரிடமும் சொல்லி நம்முடைய தமிழ் நாட்டில் இருக்கக் கூடிய பாரம்பரியமான பத்திரிகைகளிடம் விளம்பரத்திற்கு ஒரு 50 சத விசிதம் சகாயம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்கச் சொன்னேன். ஆயிரம் ரூபாய் என்கின்ற இடத்தில் 500 என்று வாங்கச் சொன்னேன். சுமமா கூட கேட்கவில்லை. இதைக் காந்தியக் கொள்கையை பின்பற்றுகிறவர்கள் செய்திருக்க வேண்டும். ஆனால் ஓரிரண்டு பத்திரிகைகள் ஒத்துக்கொண்டார்கள். மற்றவர்கள் காதிலே கூட வாங்கவில்லை என்ற துக்கச் செய்தியை கேள்விப்பட்டேன். இதைப் பற்றி விவரங்களை அதிகாரிகளிடம் நீங்கள் நேராகத் தெரிந்துகொள்ளலாம். விளம்பரம் செய்தவர்கு பணம் அதிகம் வேண்டும். நான் கூட மன்னார்குடியிலே ஒரு ஊரில் ஃபெர்ட்டிலைசர் கம்பெனி ஒன்று ஆரம்பித்தேன். அதற்கு விளம்பரம் செய்யவேண்டும் என்று வெளி நாட்டு மக்கள் விரும்புகின்ற பல பொருள்களைப் பனை வெல்லக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் தயார் செய்கிறோம். அவற்றைப் பற்றி எல்லாம் கூட விளம்பரம் செய்ய முடியாத நிலை.

நாம் மூன்று பேரங்காடி வைத்திருக்கிறோம். இந்தியாவிலேயே மிகப் பெரிய கதர்த் துறைப் பேரங்காடி சென்னையிலேதான் இருக்கிறது. காதி ஆணைக் கமிஷனிலிருந்து ரிபேட்டுக்காக 5 சதவிசிதம் கொடுக்கிறார்கள். மாநில வாரியம் 5 சதவிசிதம் கொடுக்கிறது. திருவிழாக் காலங்களில் 30 நாட்களுக்குத்தான் அந்த ரிபேட் கொடுக்க வேண்டுமென்று கூறி இருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் கதர் விலை குறைவில்லை, விலை அதிகமாக ஏறுகிறது என்றால் 56 லட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு சப்ளிடியாகக் கொடுத்து விலை ஏறுகிறது என்றால், பஞ்சின் விலையேற்றத்தாலோ, நூலின் விலையேற்றத்தாலோ அல்ல. நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஒரு ஆள் என்ன வேலை செய்யமுடியுமோ அந்த அளவுக்குத்தான் இன்றைக்கும் செய்ய முடியும். ஆனால் ஒரு மணி நேரத்தில் இயந்திரங்கள்

பிற்பகல்
1-30

[திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி]

[1973 மார்ச் 24]

பல லட்சம் பேர் உழைப்பின் வேலையைச் செய்து விடுகிறது. எனவே தான் அந்தப் போட்டியோடு இது போட்டி போட முடியவில்லை. இந்த நிலையிலும் இந்த இலாகாவைச் சிறப்பாக நடத்தி வருகிறோம் என்றால் அது உள்ளபடியே எங்களுடைய திறமையைத்தான் நிச்சயமாகக் காட்டுகிறது.

பசி நேரம். இன்னும் ஒரு சப்ஜெக்ட் பற்றிப் பேசவேண்டும். கொஞ்ச நேரம் அவகாசம் கொடுக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் அனுமதியுடன் பேரவையின் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : 266 யூனிட்கள் இருக்கின்றன. 2,466 கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் செயல்பட்டு வருகின்றன. 1,83,000 பேர் வேலை செய்கிறார்கள். ஊதியம் 206 லட்சம் பனை வெல்ல சொசைடி பற்றி எல்லோரும் சொன்னார்கள். இதிலே மாநில அமைப்பை மட்டும் வைப்பதா, மாவட்ட அமைப்புகளை எடுத்து விடுவதா என்பது பற்றி இந்தத் துறையைப் பற்றி நன்கு தெரிந்த திரு வி.வி.இராமசாமி அவர்கள் தலைமையில் ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டது. இதிலே பொறுப்பு வகிக்கின்றவர்கள் எல்லாம் கூடி ஆராய்ந்து ஒரு அறிக்கையைத் தந்திருக்கிறார்கள். அந்த அறிக்கையைக் கூட ஏற்றுக் கொள்ளும் அளவில் இருக்கிறோம். மாவட்ட சொசைடிகளை எடுத்துவிட்டு மாநிலத் திற்கு மட்டும் வைத்துக் கொள்ளலாமா என்பது புனராலோசனையில் இருக்கிறது. கோடிக் கணக்கான ரூபாய் கடனாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதையெல்லாம் திரும்பப் பெற்றுக் வேண்டும். அதையெல்லாம் திரும்பப் பெறுவதில் கஷ்டம் இருக்கிறது.

கருப்பட்டி பற்றி திரு அழகர்சாமி அவர்கள் சொன்னார்கள், ரொம்ப நல்லது என்றார்கள். கருப்பட்டி டீ கொடுத்தால் யாராவது இன்றைக்குக் குடிப்பார்களா? கருப்பட்டி டீ என்றாலே மூஞ்சி சுண்டி விடுகிறது. கருப்பட்டி தயாரிப்பதற்காக சொசைடி மூலம் பணம் கொடுக்கப்படுகிறது. கருப்பட்டியை உற்பத்தி பண்ணியவுடனேயே சொசைட்டி எங்கே இருக்கிறது என்பதையே மறந்து விடுகிறான். தனிப்பட்ட வியாபாரியிடம் கொடுத்து விட்டு பணத்தை வாங்கி விடுகிறான். இங்கே கடன் தொகை கட்டப்படாமல் அப்படியே இருக்கிறது.

இதற்காக நாம் கட்டடங்கள் எல்லாம் கட்டியிருக்கிறோம். புதிதாக இருக்கும் சீப் எக்சிக்யூட்டிவ் ஆபீசர் மிகவும் துரிதமாகச் செயல்பட்டு வருகிறார். சொசைடி மூலமாக 40 வெளிநாடுகளுக்கு பணம் தும்பு அனுப்பப்படுகிறது. ரொம்ப உபயோகமானது, ரொம்ப சீப்பாகவும் வாங்கும் பொருள்.

பனை நாரில் செய்யப்படும் பொருள்களை 40 நாடுகளுக்கு அனுப்புகிறோம்.

1973 மார்ச் 24]

[திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி]

தொப்பியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதிலே கேலியும் கிண்டலும் இருந்தாலும் கூட பனை ஓலைத் தொப்பியை கனடா நாட்டிலிருந்து கேட்டிருக்கிறார்கள். மூன்று லட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு வாங்குவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். அதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்து பேச்சுவார்த்தைகள் நடந்து வருகிறது.

ஐப்பான் நாட்டில் பிரஷ் வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதன் மூலம் 36 லட்சம் அந்நியச் செலாவணி கிடைக்கும். தீப்பெட்டி பற்றி எல்லாம் சொன்னார்கள். வெங்கடசாமி அவர்கள் சொன்னார்கள். ஐந்து பிரிவு மூடப்பட்டிருந்தது, எட்டு நடைபெற்றது. தீப்பெட்டியை இராணுவத்தில் கேட்டிருக்கிறார்கள். இராணுவத்திற்கு அனுப்புவதன் மூலம் 3.67 லட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு விற்பனை ஆகும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். வெங்கடசாமி அவர்கள் ஊரில் சீதோஷ்ண ஸ்திதியில் கஷ்டங்கள் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆராய்ந்து தக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்படும்.

நாட்டுச் செக்கு எண்ணெய் பற்றிச் சொன்னார்கள். நல்லெண்ணெய் எக்ஸ்பிஷனில் கூட விற்கும். நல்ல பொருள்களை வாங்க ஜனங்களுக்குப் பிடிக்காது. கஷ்டம் இல்லாமல் ஒரே இடத்தில் வியாபாரிகளிடத்தில் எல்லாவற்றையும் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நாங்கள் துவரம்பருப்பை 50 பைசா குறைவாக சென்னையில் விற்கிறோம். எவ்வளவு டரன் ஓவர் ஆகுமென்று நினைத்தோமோ அந்த அளவுக்கு விற்பனை ஆகவில்லை. மாதா மாதம் பணத்தைக் கொடுத்து ஒரே இடத்தில் வாங்கும் நிலைமையில் மக்கள் இருக்கிறார்கள். இந்தத் துறையின் பொருள்கள் கலப்படம் இல்லாமல் இருக்கும், சுத்தமாக இருக்கும்.

கலப்படத்திலே கை தேர்ந்தவர்கள் உலகத்திலேயே தமிழ்நாட்டில்தான் இருக்கிறார்கள். ஆனந்தவிகடன் அதைப் பற்றி ஒரு தலையங்கமே எழுதியிருந்தார்கள். நம்முடைய நாட்டிலே எந்த பிசினஸை ஆரம்பித்தாலும் விநாயகர், சுப்பிரமணியத்தை வைத்துத்தான் ஆரம்பிப்பார்கள், விநாயகர் பெயரால் ஆயிரம் ரூபாய், சுப்பிரமணியர் பெயரால் இரண்டாயிரம் ரூபாய் என்றுதான் ஆரம்பிப்பார்கள். அந்தக் கடையில்தான் 70 பர்சென்ட் நல்லெண்ணெய், 30 பர்சென்ட் கடலை எண்ணெய்யாக இருக்கும். எதையெடுத்தாலும் கலப்படம் நம்முடைய நாட்டில்.

திரு. ஜி. இராஜாராம் : அந்த 70—30 சதவிகிதத்திலே விநாயகருக்கு எவ்வளவு பர்சென்ட், சுப்பிரமணியருக்கு எவ்வளவு பர்சென்ட்?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : அதைப் போற்றுகிறவர்களைக் கேட்டால் தான் தெரியும். நம்முடைய நாட்டில்தான் கலப்படத்தைக் கண்டுபிடிக்க ஒரு இலாகா இருக்கிறது. இங்கே நல்ல சுத்தமான நல்லெண்ணெய் கிடைக்கிறது. கூட்டுறவுத் துறையில் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கும் சிறு தொழில்களில் இது ஒன்று. என் அதிகமாக ஆந்நிரத்தில்

[திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி]

[1973 மார்ச் 24]

உற்பத்தியாகிறது. ஆந்திராவில் இருக்கும் சண்டை காரணமாக எல்லா விலையும் அதிகமாக இருக்கிறது. டிரான்ஸ்போர்ட் கஷ்டங்கள் எல்லாம் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. எவ்வளவு துரிதமாக இதிலே உற்பத்தியை அதிகப் படுத்த முடியுமோ அவ்வளவு விரைவில் உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துகிறோம் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : நல்லெண்ணெய் மிலிடரிக்கு சப்ளை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்களா? அவர்கள் தாராளமாக வாங்கிக் கொள்வார்கள். அவர்களுக்கு இப்போது சப்ளை செய்யப்படுகிறதா?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : உற்பத்தி செய்ய ஏற்பட்ட இடம் 190, செயல்படுபவை 50—ல்தான். பாக்கி எல்லாம் மூடிக் கிடக்கின்றன. நமக்கு வேண்டியவற்றையே நாம் செயல்படுத்த முடியவில்லை. ரீ ஆர்கனைசேஷன் செய்து பார்த்து, என்னென்ன இன்ஸ்டரக்ஷன்ஸ் கொடுக்கலாம் என்று பார்க்கலாம். மிலிட்டரிக் கெல்லாம் அனுப்ப வேண்டாம். கூட்டுறவுத் துறையில் நாணயமான முறை இருக்கிறது. தனிப்பட்டவர்கள் சென்று தப்பு செய்வதற்கில்லை. திருட்டுப்போனால் ஐந்தாறு பேர்கள் பினாமியாக எழுதி ஏதாவது செய்யலாமே தவிர பொதுமக்களைப் பொறுத்தவரையில் சுகமாக அனுபவிக்க முடியும்.

மண்பாண்டம் செய்யும் தொழில் பற்றி மூடிக் கிடப்பவற்றைப் புனருத் தாரணம் செய்வதற்கு திட்டம் போட்டிருக்கிறோம்.

தேனை பம்பாய், டெல்லி குஜராத்துக்கு, அனுப்புகிறோம். நல்ல தேன் 30 லட்சம் ரூபாய்க்கு வியாபாரம் செய்கிறார்கள். எக்ஸ்பிஷனில் கூட வைத்து வியாபாரம் செய்யச் சொன்னோம். எல்லோரும் அந்தத் தேனை விரும்பி வாங்குகிறார்கள். அந்தத் தேன் நல்ல தேன். சர்க்கரை வியாதி உள்ளவர்கள் கூட அந்தத் தேனைச் சாப்பிடலாம். வேப்பம் பூவிலிருந்துகூட தேன் எடுக்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு இடத்தில் இருந்தும் தேன் எடுக்கப்படுகிறது. நான் சர்க்கரை வியாதிக்காரன் என்ற முறையில் சொல்கிறேன், நான்கூட அந்தத் தேனைச் சாப்பிடுகிறேன். ரொம்பவும் நன்றாக இருக்கிறது. அகில உலகமும் போற்றக்கூடிய விதத்தில் அந்தத் தேன் நல்ல முறையில் இருக்கிறது. டெல்லி, பம்பாய் போன்ற முக்கிய நகரங்களுக்குக்கூட 30 லட்சம் ரூபாய் அளவிற்குத் தேன் அனுப்பப்படுகிறது.

காகித யூனிட், எதற்கும் உபயோகப்படாத பொருள்களைக் கொண்டு காகிதம் செய்கிறோம். சிறப்பாக, நன்றாக இருக்கிறது. இயந்திரங்கள் மூலம் செய்யப்படுகிற காகிதத்தை விட இதற்கு விலை குறைவாக இருக்குமே தவிர, அது பத்து வருடங்களுக்கு வராது. இது இருநூறு வருடங்களுக்கு நிச்சயமாக இருக்கும். அந்த அளவிற்கு உறுதியாகவும் அழகாகவும் செய்யப்படுகிறது. எக்ஸ்பிஷனில்கூட வைக்கிறோம்.

சோப் பற்றி பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் சொன்னார்கள். தரமான சோப், விலையும் குறைந்த சோப். கோபுர மார்க் என்று சொல்கிறார். 40 லட்சம் ரூபாய் அளவிற்குச் செய்கிறோம்.

1973 மார்ச் 24]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : விளம்பரம்கூட காசு செலவில்லாமல் இங்கேயே மன்றத்திலேயே விளம்பரம் செய்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : நன்றி. எல்லோரும் எவ்வளவு தூரம் ஆதரிக்க முடியுமோ அந்த அளவிற்கு ஆதரிக்கவேண்டும். எக்ஸ்பிஷனில் மொத்தம் ரூ. 2.23 லட்சத்திற்கு விற்பனையாக இருக்கிறது. என்ட்ரன்ஸ் பீஸ் வாங்க வில்லை.

ரூ. 1,10,000 காதி கமிஷன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அடுத்த ஆண்டு மாவட்டத் தலை நகரங்களில் இதை ஏற்பாடு செய்வதற்கான யோசனைகள் இருக்கின்றன. இந்தத் திட்டங்களை நீங்கள் எல்லோரும் ஏகோபித்து ஆதரிக்க வேண்டுமென்று சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வேலைத் திட்டங்கள் பற்றிப் பேசியிருக்கிறார்கள். கிராமங்களுக்குச் சென்று யார் யாருக்கு வேலை இல்லை—விவசாயத்திற்குப் பிறகு ஒரு ஆறு மாத காலம் கஷ்டப்படுகிறார்கள்—என்பது பற்றி எல்லாம் ஆய்வு நடந்து கொண்டிருக்கிறது. 44 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு திட்டம் போட்டிருக்கிறோம். ரூ. 87.50 அவர்கள் தருகிறார்கள். வேலை இல்லாதவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று விரும்புகிறோம். இவர்கள் ரூ. 12.50 கட்டவேண்டும். மாநில அரசு ரூ. 100 கொடுத்து 200 இன்டு 10 ரூ. 2,000 கடன்பெற்று இதிலிருந்து முன்னுக்கு வரவேண்டுமென்பது திட்டம். கணக்குகள் எல்லாம் எடுக்கப்படுகிறது. கொடுக்கக்கூடியதை வைத்து அதைச் சரியாகப் பயன்படுத்துகிறார்களா என்றால், பத்து மூட்டை உரம் கொடுத்தால் இரண்டைப் போட்டுவிட்டு எட்டு மூட்டையை விற்று விடுகிறார்கள். அந்த அளவிற்கு நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, இந்தத் திட்டம் வெற்றிபெற கார்தியடிகளின் சிறப்பான வழியை பின்பற்றி செய்யும் இதில் உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் தங்கள் ஒத்துழைப்பைத் தரவேண்டும். இன்னும் எவ்வளவோ இருந்தாலும் பசி நேரத்தில் நீங்கள் தொல்லை கொடுக்க மாட்டீர்கள் என்று கருதுகிறேன்.

இந்த மானியத்தை பொறுத்தவரையில், காந்தி அடிகளுடைய திட்டம் என்ற அடிப்படையில், எல்லா கட்சி உறுப்பினர்களும், எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களும் சிறந்த கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். சட்டமன்றத்தில் சொல்லப்படுகிற யோசனைகள் என்று மட்டுமில்லாமல் தினம் தினம் என்னென்ன யோசனைகள் சொல்கிறீர்களோ அவற்றை செயல்படுத்த முயற்சிப்பேன் என்று கூறி, இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் கிளாரிபி கேஷன். இந்த காதி இலாகாவில் வேலை செய்கிற ஊழியர்கள் 60, 70 பேர்கள் ஆறு, ஏழு ஆண்டுகள் டெம்பரரியாகவே வேலை செய்து வருகிறார்கள். அவர்கள் பசிக்கு இந்த பசி நேரத்தில் ஒரு நல்ல முடிவு எடுப்பது வரவேற்கத்தக்கது. காதி செக்ரடேரியட், டயரக்டர் ஆப் காதி என்று இரண்டையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து ஒன்றாக செய்யும்போது—

[1973 மார்ச் 24]

இரண்டாக இருந்தால் நல்லது—அதனால் சிப்பந்திகளுக்கு ஏதாவது சிக்கல்கள் வருமா என்பதையும் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். குறளகத்தில் வேலை செய்பவர்களுக்கு சரியான சம்பளம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: பல துறைகளிலிருந்தும் அரசாங்க சிப்பந்திகள் வந்திருக்கிறார்கள். இந்த ஒன் மான் கமிஷன் திட்டம் போன்று எல்லாவற்றையும் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம் அவர்களுக்கும். மற்றபடி நீங்கள் சொல்லியுள்ள யோசனைகளைப் பரிசீலனை செய்துதான், இரண்டாக இருக்க வேண்டாம் என்று கருதித்தான், ஒருவர் பார்த்துச் செய்யலாம் என்று செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பத்து லட்சம் ரூபாய் மிச்சமாகியிருக்கிறது. சம்பள விசிதத்தில் சர்க்கார் எவ்வளவு அக்கறை கொண்டுள்ளது என்பதற்கு, நாங்கள் பல கோடி ரூபாய் செலவு செய்து இருக்கிறோம் சம்பள விஷயத்தில். அந்த முறையில் எந்த அளவிற்கு அவர்களுக்கு உண்மையாகக் கிடைக்கவேண்டுமோ அப்படி கிடைக்க வேண்டியதைத் தடுக்காமல் செய்வோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: விவாதம் முடிவுற்றது. திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து, திரு. சோ. அழகர்சாமி ஆகியோரின் வெட்டுத் தீர்மானங்கள், பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெறப்பட்டன.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் அவர்கள் இருக்கையில் இல்லாததால் அவரது வெட்டுத் தீர்மானம் திரும்பப் பெறப்பட்டதாகக் கருதப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி “நிதிக் கோரிக்கை எண் 26—கதர் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 31,23,700க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்.” என்ற நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிகின்றன. பேரவை மீண்டும் 26—3—73, திங்கட்கிழமை காலை 9 மணி அளவில் கூடும்.

மின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-50 மணி அளவில் ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

1973 மார்ச் 24]

5. பேரவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்

A. Statutory Rules and Orders

85. Notification issued with G. O. Ms. No. 2806, Agriculture, dated the 9th November 1972, in regard to an amendment to the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Rules, 1962. [*Laid on the Table of the House under section 29(4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959)*].

B. Reports, Notifications and Other Papers

- *130. Policy Note on Demand No. 24—Cinchona Department (English and Tamil).
- *131. Policy Note on Forests 1973-74 (English and Tamil).
- *132. Policy note on Tamil Nadu Khadi and Village Industries Board (English and Tamil).
- *133. Commercial Budget on Cinchona Department 1973-74.
- *134. The Presidency Small Cause Courts (Tamil Nadu Amendment) Bill, 1973 (L. A. Bill No. 4 of 1973).
- * 135. The Tamil Nadu Water Supply and Drainage Board (Amendment) Bill, 1973 (L. A. Bill No. 5 of 1973).

* Despatched to Members on 22nd March 1973.

இணைப்பு I.

(16-ம் பக்கத்தில் வெள்ளிக்குறியிட்ட வினா எண் 500-க்கான விடையைக் காண்க.)

(அ) டாக்சி டிரைவர்கள் தொழிற் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் கீழ்க் கண்ட இடங்களில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன :—

சென்னை (இரண்டு தொழிற் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்).

கடலூர்.

தஞ்சாவூர் (பாபநாசம்).

திருச்சி.

மதுரை.

திண்டுக்கல்.

போடிநாயக்கனூர்.

சிவகங்கை.

பரமக்குடி.

சிவகாசி.

நாமக்கல்.

கோயமுத்தூர்.

(இ) விபரம் கீழே தரப்பட்டுள்ளது :—

தொழிற் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் பெயர். வழங்கப்பட்ட கார்தகம்.

1. சென்னை டாக்சி டிரைவர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கம். 89
2. சிட்டி கேப் டிரைவர்கள் தொழிற் கூட்டுறவுச் சங்கம். 8
3. கடலூர் டாக்சி அண்டு ஆட்டோ ரிக்ஷா புதியதாகப் பதிவு செய்யப் பட்ட டிரைவர்கள் தொழிற் கூட்டுறவுச் சங்கம். 89
4. தஞ்சாவூர் மாவட்ட டாக்சி டிரைவர்கள் தொழிற் கூட்டுறவுச் சங்கம். 20
5. திருச்சி மாவட்ட டாக்சி அண்டு ஆட்டோ ரிக்ஷா டிரைவர்கள் தொழிற் கூட்டுறவுச் சங்கம். 21^{ம்} ஆட்டோ ரிக்ஷாக்கள் மட்டும்.

கார்தகம் இன்னும் வழங்கப் படவில்லை.

1973 மார்ச் 24]

தொழிற் கூட்டுறவுச்
சங்கங்களின் பெயர்.

வழங்கப்பட்ட கார்கள்.

6. மதுரை டாக்சி டிரைவர்கள் தொழிற் கூட்டுறவுச் சங்கம். வட்டார போக்கு வரத்து அதி காரியிடம் 25 கார்களுக்கு அனுமதி சீட்டு பெறப் பட்டுள்ளது. கார்கள் இன் னும் வழங்கப்படவில்லை.
7. திண்டுக்கல் டாக்சி டிரைவர்கள் தொழிற் கூட்டுறவுச் சங்கம். 10 கார்களுக்கான அனுமதி வட்டார போக்குவரத்து அதிகாரியிடம் கேட்கப்பட்டுள்ளது. அனுமதி விரை வில் கிடைக்கும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.
8. போடிநாயக்கனூர் டாக்சி டிரைவர்கள் தொழிற் கூட்டுறவுச் சங்கம். 36 கார்களுக்கான அனுமதி சீட்டு கேட்டு விண்ணப்பித் துள்ளது.
9. சிவகங்கை டாக்சி டிரைவர்கள் தொழிற் கூட்டுறவுச் சங்கம். 10 கார்களுக்கான அனுமதிச் சீட்டு கேட்டு விண்ணப்பித் துள்ளது. இன்னும் கார்கள் வழங்கப்படவில்லை.
10. அண்ணா டாக்சி டிரைவர்கள் தொழிற் கூட்டுறவுச் சங்கம், பரமக்குடி. 10 கார்களுக்கான அனுமதிச் சீட்டு கேட்டு விண்ணப்பித் துள்ளது. இன்னும் கார்கள் வழங்கப்படவில்லை.
11. சிவகாசி டாக்சி அண்ணா ஆட்டோ ரிக்ஷா டிரைவர்கள் தொழிற் கூட்டுறவுச் சங்கம். ஷே புதியதாக பதிவு செய்யப் பட்டுள்ளது.
12. கோயமுத்தூர் மாவட்ட டாக்சி டிரை வர்கள் தொழிற் கூட்டுறவுச் சங்கம். புதியதாக பதிவு செய்யப் பட்டுள்ளது.
13. நாமக்கல் டாக்சி டிரைவர்கள் தொழிற் கூட்டுறவுச் சங்கம். 13

